

ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Κ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ

Ηθελα να δω και με τον κ. Κονοφαγό. Παιδί και με σύζυγο
 και με δύο παιδιά. Η κ. Κονοφαγό είναι με σύζυγο και δύο παιδιά.
 Η κ. Κονοφαγό είναι με σύζυγο και δύο παιδιά. Το κίνημα στο Ε.Μ.Π. ήτο
 ξενόκιντο και οι σπουδαστές του Ε.Μ.Π. άφελή δύματα.
 Η κ. Κονοφαγό είναι με σύζυγο και δύο παιδιά. Η κ. Κονοφαγό είναι με σύζυγο
 και δύο παιδιά. Η κ. Κονοφαγό είναι με σύζυγο και δύο παιδιά. Η κ. Κονοφαγό
 είναι με σύζυγο και δύο παιδιά. Η κ. Κονοφαγό είναι με σύζυγο και δύο παιδιά.
 Η κ. Κονοφαγό είναι με σύζυγο και δύο παιδιά. Η κ. Κονοφαγό είναι με σύζυγο
 και δύο παιδιά. Η κ. Κονοφαγό είναι με σύζυγο και δύο παιδιά. Η κ. Κονοφαγό
 είναι με σύζυγο και δύο παιδιά. Η κ. Κονοφαγό είναι με σύζυγο και δύο παιδιά.

«Το κίνημα στο Ε.Μ.Π. ήτο ξενόκιντο και οι σπουδαστές του Ε.Μ.Π. άφελή δύματα!»

Άπο το άπόρρητο προσωπικό του ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ.

ΦΡΕΝΤΥ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ
 Αγαπητή κυρία Παπαδοπούλω
 Το άχατι, το Πιπέρι κι είν
 εας εύχαριστούμε για το καλύτερο
 υπομνήμα που εύχατε τίν μαρωθύν
 να μου στύξετε...
 Θα με κάνετε ν' άρχίσω να
 υπομνεύομαι!
 Με εύθεσμο
 Φρ. Γερμανός.

Ο Κ.
**ΦΡΕΝΤΥ
 ΓΕΡΜΑΝΟΣ**
 και οι έπιστολές του
 προς την κ.
ΔΕΣΠ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

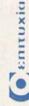
και τώρα;...
υπαρχει γυμνασιου!

Ένα ΜΕΓΑΛΟ ΟΝΟΜΑ
Μια ΜΕΓΑΛΗ ΣΧΟΛΗ

ΑΤΟΜ

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΜΕΣΗ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 31
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΥΠΡΑΙΟΥ

- ΠΡΟΣΟΧΗ! Οι απόφοιτοι Γυμνασίου εγγράφονται απ'ειθερίας στο Β' έτος άνευ εξετάσεων.
- Μετά διετή φοίτηση, οι πτυχιούχοι εισέρχονται ΑΝΕΥ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ εις την Άνωτέρα Σχολήν της ΑΤΟΜ (βάσει βαθμού πτυχίου)
- ΧΟΡΗΓΕΙΤΑΙ ΑΝΑΒΟΛΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ
- Αί έγγραφα λήγουν την 31 Οκτωβρίου

Η Rolex και ο Σ.Κ. Βαχάρης γιορτάζοντας τα 631.152.000 δευτερόλεπτά τους στην Ελλάδα* (άκριβώς) αναγγέλλουν τη λειτουργία ενός νέου καταστήματος στο ξενοδοχείο ATHENS HILTON.

Έτσι τώρα, μπορείτε να βρείτε τό χρόνο στην Αθήνα σε τρεις χώρους:
Πλ. Κολοκοτρώνη 1
Καραγεώργη Σερβίας 4
Athens Hilton.

Μέ την ευκαιρία σας αναγγέλλουμε ότι φέτος η Rolex γιορτάζει τα πενήντα χρόνια από της ίδρύσεώς της (κάντε τον ύπολογισμό σε δευτερόλεπτα).

*20 χρόνια.

Ναυπηγεύμενος της Rolex στην Ελλάδα: Σ.Κ. Βαχάρης, Πλ. Κολοκοτρώνη 1, Τηλ. 52.55.909 Καραγεώργη Σερβίας 4 (Στοά Καλλιγά), Τηλ. 32.35.766 - Athens Hilton, Τηλ. 720.201 (έν 247)

αεροπορία διαστήμα

ΟΥΡΑΝΟΙ
διευθυντής γρηγορης μιχαλοπουλος

Οι άριθμοι Κυβερνοών
Στους 100 άνδρους οι 99 είναι άνειδίκευτοι. Τό Συγκρότημα τών Σχολών ΩΜΕΓΑ άναλαμβάνει ύπεύθυνα τήν είδίκευση τών Νέων σε 15 σύγχρονα και άποδοτικά Έπαγγέλματα.
ΣΧΟΛΑΙ ΩΜΕΓΑ Καραγεώργη Σερβίας 1 (ΣΥΝΤΑΓΜΑ) τηλ. 3230444, 3228666

Συγκρότημα **ΩΜΕΓΑ**
σχολων

ΜΕΣΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ
ΑΝΕΓΧΡΗΣΙΜΕΝΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΦΕΚ 7742/19/71
ΥΠΟΥΡΓ. ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΩΤΡΟΠΟΣ

Σχολαί:
• ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΑΕΡΟΣΚΑΦΩΝ
• ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
• ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
• ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
• ΕΛΛΗΝΟΜΑΘΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ
• ΛΟΓΙΣΤΩΝ
• ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ
• ΣΧΕΔΙΑΣΤΩΝ
• ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡ. ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ
• ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
• ΚΟΣΤΟΛΟΓΩΝ
• ΑΓΓΛΟΜΑΘΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ
• ΟΙΟΤΕΡΩΝ Σχολαί:
• ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ
• ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
• ΤΕΛΕΩΝΕΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
& ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΤΩΝ

(ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)
ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 1-ΝΙΚΗΣ 1
ΤΗΛ. 3230.444 - 3228.666

15 ΣΧΟΛΕΣ ΣΕ ΕΙΔΙΚΕΥΟΥΝ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΤΣΑΠΕΚΗ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 12 (ΠΛ. ΚΑΝΙΓΟΣ)
ΟΠΙΣΘΕΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ/ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 616.110 - 631.574

Διά τούς κύκλους
**ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΩΝ-ΝΟΜΙΚΩΝ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ και ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΩΝ**

Γνώση - ποιότητα - ευχάριστοι
κι άποδοτική διδασκαλία.

Διάδξαμε όλα τά θέματα τών κύκλων
Φιλολογικού και Νομικού.

ΕΓΓΡΑΦΕΣ 8-12 Π.Μ. ΚΑΙ 5-8 Μ.Μ.

ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1976 ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 39 - 40 - ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΔΡΧ. 20
* ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ: ΓΡΗΓ. Α. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ * ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΕΙΡΑΙΩΣ 68 Β - ΤΗΛ. 5230.105, 5230.172 *

Και χάσαμε τό πλοίο τής γραμμής...

ΧΩΡΙΣ άντιπολιτευτική διάθεση καμμίαν τό «Χόρα» ή «Σιομίκ» έπρεπε να μην άφεθή ελεύθερον, εις τήν συνεχιζομένην πρόκλησιν του. Ή σύλληψις του ήτο τό δολιγότερον, που άφειλε να γίνει. Διότι άν ή άποστολή του συνίσταται, όπως ύποστηρίζεται, εις στήθεσκόπησιν τών Έλληνικών διαθέσεων, τότε και ή σύλληψις ή βύθισις του θα έδιδε τήν ευκαιρίαν διακριβύσεως, έν πληρότητι, τών Τουρκικών.

Ή τοιαύτη Έλληνική ενέργεια δεν θα έπέσυρε δυσμενείαν τής διεθνούς κοινής γνώμης. Διότι θα ήτο σύμφωνος με τό δίκαιον και τās συνθήκας. Άλλοίμονον δε εάν ενέργεια ευθύγραμμος προς τήν έπταγήν των προεκάλεi αντίδρασιν κατά των πτητών της. Είναι άδιάνοhton να έπιζητήται διασφάλισις τής διεθνούς συμπαθείας με άνοχήν παραβιάσεων τής διεθνούς νομιμότητος. Άκόμη και άν γίνει δεκτόν, ότι ύφίσταται άμφισβήτησις, ως προς τήν ύφαλοκρηπίδα και πάλιν θα είχομεν Τουρκικήν άυτοδικίαν. Ή Τουρκία άφειλε να άναμείνη τήν άρσιν τής άμφισβήτησεως, δια νομίμων και ειρηνικών μέσων. Άπό τής σημηής, που έτόλμησε παραβίασιν, καθίστατο, αυτόματα, έκνομος. Έδομηούργει «τετελεσμένον». Και παρεί-

κεν ούτω δικαίωμα νομίμου άρμόνης, εις τήν Έλλάδα.

ΑΥΤΟ ΤΟ δικαίωμα έπρεπε να άσκηθί. Και διότι ήτο ύπεροχημένο εις τών Έλληνικών λαών, και διότι θα έτεριμάτιζε τήν κρίσιν, εις τό Αίγαίον. Ή Τουρκία δει μόνον δεν θα έπροχώρει εις δυναμικήν ενέργειαν. Όχι μόνον δεν θα άπετόλμει σύρραξιν. Άλλά και θα ύπεκρεμόντο να ΐδη τήν πραγματικότητα τήν όπίαν έδημιούργησε, κυρίως τήν αυταπάτην, ότι ή Έλλάς άνέχεται. Αυταπάτην, που άποθρασούνει και όδηγεί μέχρι του σημείου εκείνου, που άκριβώς δεν θέλομεν να φθάσωμεν: Τόν πόλεμον. Έάν, έγκαιρός, ή Τουρκία έπειθετο, ότι είμεθα έτοιμοι να τόν κάμωμεν, άσφαλώς, τότε ούδέποτε θα τόν προεκάλεi.

Και δεν θα ήτο μόνον ή ίδία, που θα έσταματούσε. Θα ήταν και οι «προστάται» της, που θα τήν έσταματούσαν. Διότι θα άνταλαμβάνοντο, ότι, έπιχειρούντες προώθησιν των ιδικών των σχεδίων, με τό Τουρκακό «πρόν», ώθούσιν εις άνάφλεξιν, ή όποία, όπωσδήποτε, δεν ήμπορεί να μείνη περιωρισμένη. Διότι ένας πόλεμος, αυτήν τήν στιγμήν, εις τό Αίγαίον, θα έσημάνεν γενίκευσιν εις ευρύτεραν κλίμακα. Και αυτό δεν τό θέλουν οι «Μεγάλοι». Κατά συνέπειαν, άντι αυτοί να πέ-

ζουν, θα ύφίσταντο πείσιν. Και εις τήν τοιαύτην περιπτώσιν θα διατάσσοτο ή Άγκυρα να σταματήσιν.

ΑΛΛΑ ΠΕΡΑΝ όλων αυτών, ή βύθισις του «Σιομίκ» θα ήτο σύμφωνος προς τήν Έλληνικήν παράδοσιν και τήν έθνικήν ύπερηφάνειαν, ή όποία ούδέποτε ήνέχθη παραβίασιν Έλληνικών έδάφους, έσω και κατά σπαθαιήν. Ή έθνική τιμή, πάντοτε, έδωσε τήν άπάντησιν της. Ο Λεωνίδας ούδέποτε έπαυσε να φρουρή Θερμοπύλας και να προσθέτη τίτλους με τό εμολών λαβές. Και ή Έλληνική ψυχή ούδέποτε εκουράσθη να ταπεινώσιν τήν λογικήν των άριθμών, τούς άμφίβους πάντοτε. Και πάντοτε, άπέδειξε ότι γνωρίζει να όρθώνεται, ως πυρακτωμένη ρομφαία Άρκαγγέλου τής Άρετής, δια να κομπορροποιή τήν άνομίαν άρπάγων και πειρασών. Έτσι δε και μόνον ή έθνική ένότης θα άπέκτη έρεισισια. Και θα έκανε να είναι θεώρημα, ύπαρκτόν μέν, αλλά άδρανές. Άπο άλλης δε πλευράς θα ίσοκροτοειτό ή θέσις μας και εις τό Συμβούλιον των Ήνωμένων Έθνών, όπου είχαμε προσφύγει. Διότι θα ύφίστατο ύπερτονισμός του έπιγόντος και τής σημασίας τής κρίσεως. Ήδη ό κ. Καραμανλίδης έχασε τήν ευκαιρίαν του «Σιομίκ».

Οι έπιστολές του κ. ΦΡΕΝΤΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ προς τήν κυρία Δέσποινα Παπαδοπούλου

Ο κ. ΦΡΕΝΤΥ Γερμανός είναι ένας δημοσιογράφος τού καιρού μας. Ίσχυρίζεται, ότι αυτά που γράφει είναι χρονογράφημα. Και κορδαίλζει εις τήν Τηλεόρασιν, ότι με τās επιθέσεις του, κατά τής νομιμοσύνης, και τού «ρούστου» των τηλεθεατών, είναι έφευρέτης τού πνεύματος! Ήδη εργάζεται εις άπογευματινήν έφημερίδα και, ιε όλον τόν συναδελφικόν συγχετισμόν της, επαναλημμένως και αυτός ναρκισσεύεται, ως έξυγαναστής τού τόπου και τού τύπου! Αισθάνεται αυτήν τήν ανάγκην, διότι είχεν ύποφέρει πολύ από τήν δικτατορίαν, τήν όποίαν δεν παραλείπει να περιποιήται! Και, πράγματι, είχε δοκιμασθή, άφού ήσαν άνυπόφορα τὰ τέσσαρα εκατομμύρια έτησίως, που έδήλωσεν ως εισόδημα, εις τήν Έφορίαν!...

ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΝΑΥΤΙΑ

Εις τās σελίδας 12 και 13 οι «Νέοι Άνθρωποι» δημοσιεύουν δύο έπιστολές τού κ. Φρέντυ Γερμανού. Είναι γραμμένες κατά τήν δικτατορίαν. Και άπρηθύνοντο προς τήν κ. Δέσποιναν Παπαδοπούλου. Σπανίως, κείμενα έχουν διαποτισθί με τώσιν συγκλίησιν και δουλικότητα, δι' ένα σοκολατένιο κοκκοράκι, που άπεστάλη τήν μίαν Πρωτοχρονιάν και δι' ένα άλλο δώρον τήν επομένην! Τό μνημόνιο ήμωσ της άνασχυντίας δεν συντίθεται από αυτός. Συντίθεται από τό γεγονός, ότι ενώ τās άπέστειλεν, από τής πρώτης στιγμής της μεταπολιτεσεως ό κ. Φρέντυ Γερμανός άρχισε τόν λιθοβολισμόν! Γνωρίζομεν ότι ή δημοσί-

ευσις των δύο αυτών κειμένων προκαλεί ναυτία. Παρακαλούμε τον αναγνώστη να μείν συγχωρήσιμ. Διότι και τα καραχόματα δεν είναι ευχάριστα, αλλά πρέπει να πιστοποιούνται, τουλάχιστον, εάν δεν αποβάλλονται. Και τόν παρακαλούμεν επίσης να συγκαταστή τόν στέλεον, έστω και άν, αυτόματως, συγκεντρώνεται εις τό άκρον της γλώσσης, δεν άξίλει γιά έκτοξευσθή κατά των κειμένων τού κ. Φρέντυ Γερμανού. Και αυτό, δυστυχώς, θα ήτο πολύ...

ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ 12 και 13 οι έπιστολές τού κ. Φρέντυ Γερμανού προς τήν κ. Δέσποινα Παπαδοπούλου.

Ο κ. Κ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ, ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, Η Ε.Τ.Β.Α. ΚΛΠ.

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ύπουργός κ. Κ. Κονοφάγος ήταν τίς ήμέρες που έγιναν τὰ άνωστά γεγονότα τού Πολυτεχνείου, Πρωταίης του. Και ύπήρξε, στη συνέχεια ό άνθρωπος που κορδώθηκε πολύ δόξα, λόγω Πολυτεχνείου και μόνο. Βέβαια, κατά τήν διάρκεια της Χούντας, ό κ. Κονοφάγος, έτσι για τό καλό, δεν άρνήθηκε, στο μισό του σάν καθηγητής τού Πολυτεχνείου, να προσθέσει και άλλες 20.000 δραχ. διορισόμενος, από τόν τότε Διοικητή Τοτόμη, σύμβουλος στην ΕΤΒΑ... Άντίστοιχο έκανε ό άνθρωπος, οδωίζοντας τα ταμεία της Χούντας...

Ο κ. Κονοφάγος κράτησε όμωσ και ένα ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ τών ήμερών τού Πολυτεχνείου. Οι «Ν.Α.» τό θήκαν. Και από τό έπόμενο φύλλο τους, θα δημόσιον να τό δημοσιεύοιουν.

Οι αναγνώστες μας δε κρίνουν μόνοι τους. Επεις σήμερα, στην σελίδα 21, δημοσιεύομε ένα μικρό άπόσπασμα, για σήμερ ένάρξεως... Και λέμε: ΟΙ ΗΡΟΣΕΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΦΗΜΕ ΘΥΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑ ΚΟΝΟΦΑΓΟ. ΤΙΠΟΤΑ ΑΛΛΟ. (ΣΕΛΙΔΑ 21).

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΑ... ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ 'Ο Γεώργιος Παπαδόπουλος και στην μάχη τού... Βατερλώ

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ; Ο Γ. Παπαδόπουλος έκτός από τό ότι πήρε μέρος και στην σφαγή των Καλαβρύτων —έφημερίς ΒΡΑΔΥΝΗ— μεγάλη δημοσιογραφική επιτυχία!— είχε πάρει μέρος, και μάλιστα είχε και προσάσει τόν... Ναπολέοντα, στην μάχη τού Βατερλώ, στην έξοδο τού... (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 22)

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΣ
... ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ
ΑΠΟ 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΚΑΙ ΤΩΡΑ κάθε Σάββατο, στα περίπτερα... Οι αναγνώστες μας που μέχρι σήμερα μές τήμνησαν με τό ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ δεν θα τήν ξαναπαράρουν με τό ταχυδρομείο. Έάν πιστεύοιουν πως τούτη ή έφημερίδα ΔΕΕΙ ΚΑΤΙ και πάνω άπ' όλα ΔΕΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ, τότε, δεν έχουν παρά να τήν αγοράζου άν από τό περίπτερο ή να έγγραφούν συνδρομητές.

Κάθε Σάββατο οι «ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ» θα είναι κοντά σας...

Θα λένε τήν αλήθεια. Και θα περιμένουν, για να ύπάρξουν, τήν δική σας Συμπαραστάσι!

Τό τελευταίο μηνιαίο τεύχος. (Πολλοί βέβαια θα ήθελαν να είναι ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)!

Ο ΧΟΥΝΤΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ... Ο ΠΟΛΕ ΚΑΙ ΤΟ «ΣΚΑΝΔΑΛΟ»

ΧΟΥΝΤΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ. Ο όρος είναι νεόκοπος, όχι όμως δικός μου. Βγαίνει αόριστα από την ηλαρκομειδολογική αντίδικια κομμάτων και ομάδων της άριστερας. Το Σπουδαστικό Γραφείο της Ε.Δ.Α. Θεσσαλονίκης κατάγγειλε άπαράδεκτη και αντιδημοκρατική συμπεριφορά του Κ. Κ. Έξ. στο Καυτανζόγλειο.

Στό στάδιο ήταν γραμμένο το σύνθημα «ιδέ - ιδέ κατά το άκουσον - άκουσον» ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ - ΚΝΕ.

Κι έγιναν κι άλλα παρατράγουδα κατά τον συνθήτη Σταύρου Ξαρχάκο: α) Νεολαίοι έβρισαν κίονα που πολλαύουν εισιτήρια της σουβλίας, β) ένα γνωστό κόμμα πήρε απόφαση να άπαγορεύσει στα μέλη του ν' άκουσουν το ΑΣΙΟΝ ΕΣΤΙ, γ) Νεολαίοι άλλου κόμματος γύριζαν σπίτι με όπια διαδίδοντας σημεία και τέρατα.

Άλθησια σπουδαία υποδοχή σε πρωτομάστορες της κομμουνιστικής ιδεολογίας.

Και πιά διαφωτιστικό και ιδιαιτέρως εμφαντικό του σκυλοκουτάι είναι το άποσπασμα - τεκμήριο από επίτολη του: «διεκρινίζω ότι δεν πήγαμε στη συμπεριφορά για να προπαγανδίσουμε το «Μάιν Κάμπα» ή τις θέσεις Παπαδόπουλου για την Έλλάδα «Ελλήνων Χριστιανών»!

Λοιπόν; Πολύ ώραία ημέρα σήμερα, τί λέτε;

Η «Ενωμένη Άριστερά» των έκλογών του '74 «διμερίσαστο το ιμάτιό της» κι έγινε - ήταν και τότε βέβαια - χωρισμένη άριστερά και DE FACTO καθέριως τον όρο: «Χουντοκομμουνισμός».

ΔΙΚΕΣ... ΔΙΚΕΣ... ΔΙΚΕΣ...

ΔΙΚΕΣ, δίκες, δίκες. Το πρώτο ντουέτο κατά των βασανιστών της Χωροφυλακής που δικάζονται λόγω συγκρούσεως άρμοδιοτήτων χωριστά κι η τρίτη της «ήθικης ατυροργίας» των εξτρεμιστών, κυρίων υπευθύνων στα γεγονότα της 25 του Μάη.

Οι δύο πρώτες μου θυμίζω τις προ-κάτ μαυροφορεμένες χήρες - μεινάδες του ΕΑΜ και τις δίκες των εκτελεστών της ΟΠΛΑ τύπου Μονέδα και διπλωτηρίων της Ούλεν θράσους, αθάνασια, προκλητική άνευ δρίων συμπεριφορά, εξύβρισι δικαστηρίων, δικαστών και παραγόντων της δίκης.

Η τρίτη δίκη δημιούργησε μία φοιτητρία ήρωίδα, που εξύβρισε άνώτερο άξιώματικό «χαφιέ και - άσφαλίτη (γράφει το σλόγκαν της Κατοχής ταγμασφαλίτη, γιατί άλλωώς δεν νοείται εξύβρισι) και πού τώρα με δικάζω την πρωτόδικη καταδίκη κατοικουδρέυει στις γυναικείες φυλακές του Κορυδαλλού.

Δεν πάμε καλά. Η καταδίκη, τσουχτερή βέβαια, κι όλλη μία σε δίμηνην λόγω μετρίας συγχύσεως κάνουν την άρχη μιάς υγιούς αντίδράσεως της Δικαιοσύνης στην αυξανόμενη θρασύτητα των έτεροκίνητων πολιτικά νεολαίων της άριστεράς.

Πιστεύω πως η άρχη πρέπει να γίνη καθεστώς για να άποκατασταθή ό σεβασμός και η έλευθερία μέσα στα πλαίσια του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

**Γράφει
ό κ.
ΗΛΙΑΣ ΤΣΑΠΕΚΗΣ**

Τί λέει ό άρμόδιος Ύφυπουργός επί της Ραδιοφωνίας (άστε το Λάμπα που διαλάμπει με την άπουσία του) κι ό συνυπεύθυνος Ύφυπουργός Προεδρίας σεβαστός μου φίλος κ. Γ. Ράλλης;

Τά νεύρα του κόσμου που παραολοιούνται και ζητεί ποιότητα θα σπάσουν και το σκ που κάθε φορά δοκιμάζονται, όταν άνοιξουν το κουμπί της ΕΡΤ ξεπερνά κάθε όριο ανθρωπιάς άγγίζοντας το βασανισμό.

Κάτι, άλθησια, πρέπει να πούμε για άπορροπαντικό.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΙΔΡΥΤΗΣ:
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ:
ΓΙΟΛΑ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΗΝΤΗΣ - ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ
ΓΡΗΓ. Α. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:
Έτησια: Δρχ. 500
Ν.Π.ΔΔ. - Σχολές: » 2.000
ΥΠΕΥΘ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

Ο ΠΟΛΕ κέρμος, δαρύς και μόνος περνάει τις ημέρες του σε άσφαλή φυλακή της Βαυαρίας, για να έκτιση το υπόλοιπο της ποινής του κάπου τριάμιση χρόνια.

Στην άνάγκωσι της άποφάσεως οι εξτρεμιστές του ΕΚΚΕ, αλλά κι ό ίδιος ό κατηγορούμενος συμπεριφέρθηκαν στο Άνάτατο δικαστήριο άπρεπα, —τί λέω;— χυδαία. Κι οι άπρέπειες δυστυχώς δεν τιμωρήθηκαν με άτεγκτη άυστηρότητα έτσι που φοβάμαι πως άρχίζει νέα έποχή «δικαιωδής» της Δικαιοσύνης που στέκεται στο ύψος της και δεν έπηρεάζεται από τή λαοκρατία

Καταγγέλλουν λοιπόν: το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διά στόματος του Προέδρου του «Εθνικό σκάνδαλο» για έπιβίβασι της κυβερνήσεως της Βόννης στα έσωτερικά μας; το Κ.Κ. Έξ. καταγγέλλει «υποχώρησι σε πιέσεις εν όψει των έκλογών στη Γερμανία και λέει άκόμη ότι

ή άπόφασι του Άρείου Πάγου δεν είναι σύμφωνη με το περί δικαίου άίσθημα του λαού μας (τή λαοκρατία δηλαδή και τή λαικά της δικαστήρια της Κατοχής και της Έαμοκρατίας); το Κ.Κ. Έξ. βλέπει κατάφορη παραβίασι των ανθρωπικών δικαιωμάτων, που θίγει την έθνικη μας ανεξαρτήσια και άξιοπρέπεια; και οι μελλοθάνατοι της πολιτικής Πρωτοπαπάς, Μαγκάκας και Μήνης βλέπουν υποχωρητικότητα. Κι εγώ λέω: Ο Πόλε είναι άναρχικός, άταξικός και άπολιτικός και σαν τέτοιος έπίδοξος καταστροφάς της οποιασ πολιτικής έξουσίας. Προς τί λοιπόν τή πυρέ! «Σκληρόν προς κέντρα λακτίζεις».

ΑΠΟ 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

Στην πρωτοπορία της καινούργιας προσπάθειας για την άνόρθωσι και την προκοπή του τόπου

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΙ ΝΕΟΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

ΓΙΟΜΙΣΕ, για μι άκόμη φορά, ό κόσμος από νεοαντιστασιακούς καθηγητές των Πανεπιστημίων. Και είναι αυτοί όλοι — που παριστάνουν τον νεοαντιστασιακό — οι κατ' έξοχήν συνεργασθέντες και βουλευθέντες κατά την διάρκεια της Χούντας!

Αυτοί που έτρωμα μπροστά στον Παπαδόπουλο, που τον χειροχορούσαν μόλις έφθανε στο Πανεπιστήμιο και που όλοι τους έσκυβαν τω κεφάλι όταν ό δικτάτωρ τους τή έλεγε χύμα... Αυτοί που δεν σηκώθηκε ένας, να πάρη το καπέλλο του και να άποχωρήσει... Αυτοί που έγλειψαν, που παρακαλούσαν τον Σδράκα και τον Τσάκωνα, τον Θάνο και τούσους άλλους, να τούς παρουσιάσουν στον πρόεδρο... Αυτοί, οι πνευματικά έλλειπτες, αυτοί που σήμερα, παριστάνουν τον νεοαντιστασιακό, γιατί οι γνήσιοι αντιστασιακοί δεν έχουν άνάγκη τίτλων και επιδείξεως.

Και άναρωτιέται κανείς! Τόση σήψις; Τόση θρομούα;

ΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ Ο.Π.Α.Π.

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ Προγωνατικών Άγώνων Ποδοσφαίρου, γνωστός ως ΟΠΑΠ, ένοικίασεν κτίριον διά τή άνάγκας του εως την περιοχή της όδοι Φειδιού.

Έθέλωμε να μάθουμε, έπειδή πολλά λέγονται:

Είς ποιον άνήκει τή ένοικιασθέν κτίριον.

Τί μίσθωμα κατεβλήθη.

Τί άλλες προσφορές ύπήρξαν.

Έάν τώ κτίριον αυτό ένοικιάσθη φθηνότερα ή άκριβότερα από τή άλλα.

Και έάν ένοικιάσθη άκριβότερα, ποία κριτήρια ίσχυσαν.

Και θέλωμε να μάθουμε, γιατί πολλά ψυθιρίζονται και πολλά έχουν φθάσει σ' αυτά μας, που δεν θέλωμε να τή πιστέψουμε.

ΗΛΙΑΣ ΚΡΙΜΠΑΣ

ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ζωή άφιερωμένη στην Κτηματική Τράπεζα ή ΗΛΙΑΣ ΚΡΙΜΠΑΣ!

Μόνο έτσι θα μπόρεση να άρχιση κανείς όταν θα πρέπει να μιλήρη για τόν κ. Ηλία Κριμπα, που πριν από λίγες ημέρες έγκατέλειπε τή Διοίκηση της Κτηματικής Τράπεζας.

Μιά ολόκληρη ζωή... Μιά ζωή που τώ μάκρος της ύπηρες συμμετρικό, που ή πορεία της ύπηρες Εσχυριστά πορεία ούσιας.

Υπήρξεν μερικές διαφωνίες τούτης της έφημερίδος με τόν κ. Κριμπα στο παρελθόν.

Δεν παύσαμε όμως ούτε ένα λεπτό, να τού άναγνωρίζουμε τώ πόσο τολμητής ύπηρεσε σε όλη του την τραπεζική καριέρα, τώ πόσο άποστος από όπου και να πέρασε... Ο κ. Κριμπας έδωσε στην Έλλάδα, με τήν πλατεία τώ μάρφωσι και τώ άνομοχώρητο ήθος του, πάρα πολλά, τή όποια ευχόμεθα να συνεχιση και ό νέος Διοικητής της Κτηματικής.

ΤΟ ΧΑΒΙΑΡΙ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ

ΤΟ ΧΑΒΙΑΡΙ της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ — δες προηγούμενο φύλλο μας — έφθασε στην Δικαιοσύνη, ενώ ό Έπιθεωρητής του Ύφυργείου Οικονομικών κ. Σ. Κερώνης έχει άρχιση άνακρίσει σε βάθος στο χώρο της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ. Ός εκ τούτου είμαστε ύποχρεωμένοι να άναμεινουμε τή σχετικά πορίσματα.

Και έπαναλαμβάνουμε τούτο: Ύπαρχον δικασται εις τας Άθήνας.

ΤΟ ΡΟΥΦΕΤΙ

ΜΑΣ ΕΦΑΓΕ ή ρουφετολογία και οι συζητήσεις της που γίνονται πάλι με... ρουφετί για να προηληθουν πάλι μερικοί κύριοι...

Και άναρωτιέται κανείς, άπλά, λογικά και λαϊκά!

Μή ποίων δουλεύουν;

Μήπως αυτοί οι κύριοι μπόρουν να μάς πουν ποιος έχει βολέψη τή παιδιά του, στην ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ; Ποιος έχει άγοράσει ΚΑΡΑΒΙΑ; Ποιος έχει αντίπροσωπίες άεροσκαφών; Ποιος... Ποιος...

Δεν πρέπει να μάς δουλεύουν... Γιατί, άτυχώς, πολλά πράγματα επί Χούντας, ήταν άδιανοήτο να γίνουν, αλλά έγιναν, με κάθε άνεσι επί Δημοκρατίας!

Και ποιοι Χουντικοί ύπουργοί ήταν Άρσρακιάδες μπροστά σε μερικούς σημερινούς!

Άς σπουδάτησουν τώ δουλέμα...

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ή Πολιτεία, χωρίς πολλές φιλολογίες — κατά τή συνθήκη της — να προσέη την πρότασι, για μι άκόμη φορά, τώ Μητροπολίτου Μήθωνης κ. Ιακώβου για τή δημιουργία του «Πανεπιστημίου Αιγαίου». Ο σεβαστός Ιεράρχης άγωνίζεται αυτή την στιγμή, για μι υπόθεσι πέρα για πέρα έθνικη.

Άς είμαστε ΟΛΟΙ μας στο πλευρό του.

Η ΑΜΝΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΛΕΝΕ πως τώ ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρόκειται να πάρη πρωτοβουλία για νά άμνηστεύση ή Κυβερνήσις τούς «πραεκοπηματιές». Και λένε πως ό κ. Παπανδρέου σκέπτεται, παλλαπλάσι ποηρό, γιατί θα ύπάρη, άφού είναι βέβαιο πως ό κ. Γ. Παπαδόπουλος θα φτιάη κόμμα, μεγάλη μετακίνησις ψηφοφόρων από Καραμανλή προς Παπαδόπουλο και πως... πολλά σκέπτεται ό Άνδρέας.

Ο Κ. Ι. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΟΛΥ Καραμανλικά μας τή ειπε ό έκδότης της Δημοκρατικής «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ» κ. Ι. Βελλιδης στην Έκθεση της Θεσσαλονίκης.

Και κάποιος: Έξερει τί θυμήθηκα με τόν Βελλιδη... Τήν έποχή της Άποστασίας. Είχε άνεθι στο Καστρι και προσπαθούσε να πειρή τώ Γέρο πως ήταν δίπλα του, ενώ είχε προσχωρήσει από τούς πρώτους. Και ό μακαρίτης Γ. Παπανδρέου:

— Μπράβο με Γιάννη... Πάρνεις άριστα στα προφορικά και μηδέν στα γραπτά...

Και άκούσας: Δεν νομίζω... Τώρα έχει βελτιωθι και στα γραπτά.

Ο Κ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΙΜΕΣ

ΟΥΤΕ ΠΡΟΕΔΡΟΣ τού οικου τυφλών να ήταν ό ύπουργός του Συντονισμού δεν θα μάς έλεγε: Οι τιμές παραμένουν σταθερές...

Βέβαια ό κ. Παπαληγούρας δεν έχει άμεση έπαφή με τήν αγορά... Άς κίνη μι βελτίτσα...

Ο Κ. ΣΤ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΕΛΠΙΖΟΜΕΝ, μέχρι της κυκλοφορίας των «Ν.Α.» να έχη δοθι άπάντησι από τόν Ύφυργον Δημοσίας Τάξεως εις τήν έρώτησι του βουλευτου Άθηνων κ. Στυλιανού Παπαδάκη, περί της οικονομικής καταστάσεως των πολιτικών κομμάτων και ιδιαιτέρως του Κ.Κ.Ε. (Ε.Ε.), διότι εν έναντία περιπτώσει, ό κ. Ύφυργος καθίσταται, και λυόμεθα που τώ λέγομεν, συνεργός εις μιαν αντιδημοκρατικήν και εν πολλοίς άντεθνήκην δραστηριότητα.

Ο κ. Παπαδάκης, είναι γνωστόν ότι δεν διακρίνεται δι' έστρεμματικές τάσεις. Είναι σοβαρός άνθρωπος, και πάνω άπ' όλα ειλικρινής. Ό,τι καταθέτει ή έρωτή, τώ κάνει με πλήρη συναισθησι της εμβύνης του και ως βουλευτου και ως Έλληνας. Μακάρι να ύπάρχον πολλοί Παπαδάκηδες εις τήν σημερινήν Βουλήν δια να είχαμε έλπίδες ότι ή ταλαίπωρη δημοκρατία μας θα βρή τόν αληθινό δρόμο της.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Ο Κ. ΗΛΙΑΣ ΗΛΙΟΥ

Η ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΤΗΣ εθίσκεται εις τώ θεμέλιον αυτών των σιηλών. Και ή άλθησια, προς πάσαν κατεύθυνσι. Και έπιταγήν, τώρα, αυτής της άρχής ευάβλειται ή άναγνώρισις κάποιας πραγματικότητας, συνδεομένης με τήν Άριστοτεράν και ιδιαιτέρως τόν Πρόεδρον της ΕΔΑ κ. Ηλ. Ηλιού.

Η Πολυκάματος έθνικη κρίσις ύπήρξε κυδία λίθος, δια τήν σωφροσύνην και τήν πολιτικήν άρετήν του. Και εις τήν Βουλήν και εκτός αυτής, δια τών επανειλημμένων δηλώσεών του. Έχει δώσει μέτρον ύψηλής συνειδητέσεως εθνήτης, πολιτικής σκέψεως μεγάλου δυναμισμού, άντιλήψεως βάθους, έξουσίας και περισκελέσεως. Ο κ. Ηλιού και ή παράταξις, της όποιας ήγείται, μέγεθος πολιτικών και άριστοτεράτων με τάλαντον και άποθησαυρισμένην εμπειρίαν, με έκπληκτικήν διαύγειαν και στερεότητα κρίσεως, τήν όποίαν άνθεί εις τήν περιοχήν τού σιχασιού, σεβαστός και λόγω συμφυούς με τόν χαρακτήρα ενγενείας, δεσπόζει, εις τώ βήμα, όπου, ως Νέοισω, με ψυχραιμία και άκραν προσοχήν εις τήν διατύπωσιν, ήρεμος και μειλχίως, εκθέτει τās θέσεις του και άγωνίζεται, έστω και εις περιπτώσεις διαφωνίας, να κομιση οδαιοιστικήν συμβολήν, δια τήν διασφάλισιν των ελευθέρων θεσμών και τήν στερέωσιν της Δημοκρατίας.

Είς μιαν φάσιν τού έθνικου βίου, κατά τήν όποίαν ή γρηχει ή ένότης τού λαού άποτελεί πρόσθετον άμυντικήν δύναμιν, ή συνειδητοποίησι αυτής της πραγματικότητας ισοδυναμεί με χρέος άποφασιστικής σημασίας. Είναι άκρωσις ιατροπονητικήν, δι η Άριστοτερά, άσχετως και πέραν γραμμής, άπαποκρίνεται με συνέπεια και διάκριση. Και άποκαλύπτει κάποιαν άλλην δυναμότητα, εις τήν δημοκρατικήν ζωήν. Και άσφαλώς, άλλην διάστασιν. Είναι πούδ ένδοξη ή υπεραξία πατριωτισμού. Άλλά πολύ χρήσιμος ό ρεαλισμός και ή γρήγορος έπιληψις δεδομένων και καταστάσεων. Ο κ. Ηλιού επί κεφαλής της Άριστοτεράς καλύπτει, με θωμιστήν πληρότητα, αυτήν την προοπτικήν. Και έχει σημασίαν, δι η ομπαράστασις, εις τώ έργον της Κυβερνήσεως, τώ ίσον δυογεός και εταίροισιν, εις δι η άφορά τήν διαχείρισιν τού Κυπριακού και τού Αιγαίου, έρχεται από τής πείρενης έκπεινης, ή όποια συνήθως διακρίνεται καλλιεργεί. Δια πρότινην φράσιν, εις τώ πολιτικόν χωρον, ή Άριστοτερά καταχωρείται ως έθνικη. Και άποτελεί πρώην Δικαιοσύνης ή άναγνώρισις. Χωρίς άμφιβολία άνεφέλιται εις μεγάλον βαθμόν εις τόν άξιον ήγήτην, με τώ ίσον πλοσίον ενεργητικόν, τόν κ. Ηλιών Ηλιού.

Είς μιαν φάσιν τού έθνικου βίου, κατά τήν όποίαν ή γρηχει ή ένότης τού λαού άποτελεί πρόσθετον άμυντικήν δύναμιν, ή συνειδητοποίησι αυτής της πραγματικότητας ισοδυναμεί με χρέος άποφασιστικής σημασίας. Είναι άκρωσις ιατροπονητικήν, δι η Άριστοτερά, άσχετως και πέραν γραμμής, άπαποκρίνεται με συνέπεια και διάκριση. Και άποκαλύπτει κάποιαν άλλην δυναμότητα, εις τήν δημοκρατικήν ζωήν. Και άσφαλώς, άλλην διάστασιν. Είναι πούδ ένδοξη ή υπεραξία πατριωτισμού. Άλλά πολύ χρήσιμος ό ρεαλισμός και ή γρήγορος έπιληψις δεδομένων και καταστάσεων. Ο κ. Ηλιού επί κεφαλής της Άριστοτεράς καλύπτει, με θωμιστήν πληρότητα, αυτήν την προοπτικήν. Και έχει σημασίαν, δι η ομπαράστασις, εις τώ έργον της Κυβερνήσεως, τώ ίσον δυογεός και εταίροισιν, εις δι η άφορά τήν διαχείρισιν τού Κυπριακού και τού Αιγαίου, έρχεται από τής πείρενης έκπεινης, ή όποια συνήθως διακρίνεται καλλιεργεί. Δια πρότινην φράσιν, εις τώ πολιτικόν χωρον, ή Άριστοτερά καταχωρείται ως έθνικη. Και άποτελεί πρώην Δικαιοσύνης ή άναγνώρισις. Χωρίς άμφιβολία άνεφέλιται εις μεγάλον βαθμόν εις τόν άξιον ήγήτην, με τώ ίσον πλοσίον ενεργητικόν, τόν κ. Ηλιών Ηλιού.

Είς μιαν φάσιν τού έθνικου βίου, κατά τήν όποίαν ή γρηχει ή ένότης τού λαού άποτελεί πρόσθετον άμυντικήν δύναμιν, ή συνειδητοποίησι αυτής της πραγματικότητας ισοδυναμεί με χρέος άποφασιστικής σημασίας. Είναι άκρωσις ιατροπονητικήν, δι η Άριστοτερά, άσχετως και πέραν γραμμής, άπαποκρίνεται με συνέπεια και διάκριση. Και άποκαλύπτει κάποιαν άλλην δυναμότητα, εις τήν δημοκρατικήν ζωήν. Και άσφαλώς, άλλην διάστασιν. Είναι πούδ ένδοξη ή υπεραξία πατριωτισμού. Άλλά πολύ χρήσιμος ό ρεαλισμός και ή γρήγορος έπιληψις δεδομένων και καταστάσεων. Ο κ. Ηλιού επί κεφαλής της Άριστοτεράς καλύπτει, με θωμιστήν πληρότητα, αυτήν την προοπτικήν. Και έχει σημασίαν, δι η ομπαράστασις, εις τώ έργον της Κυβερνήσεως, τώ ίσον δυογεός και εταίροισιν, εις δι η άφορά τήν διαχείρισιν τού Κυπριακού και τού Αιγαίου, έρχεται από τής πείρενης έκπεινης, ή όποια συνήθως διακρίνεται καλλιεργεί. Δια πρότινην φράσιν, εις τώ πολιτικόν χωρον, ή Άριστοτερά καταχωρείται ως έθνικη. Και άποτελεί πρώην Δικαιοσύνης ή άναγνώρισις. Χωρίς άμφιβολία άνεφέλιται εις μεγάλον βαθμόν εις τόν άξιον ήγήτην, με τώ ίσον πλοσίον ενεργητικόν, τόν κ. Ηλιών Ηλιού.

Είς μιαν φάσιν τού έθνικου βίου, κατά τήν όποίαν ή γρηχει ή ένότης τού λαού άποτελεί πρόσθετον άμυντικήν δύναμιν, ή συνειδητοποίησι αυτής της πραγματικότητας ισοδυναμεί με χρέος άποφασιστικής σημασίας. Είναι άκρωσις ιατροπονητικήν, δι η Άριστοτερά, άσχετως και πέραν γραμμής, άπαποκρίνεται με συνέπεια και διάκριση. Και άποκαλύπτει κάποιαν άλλην δυναμότητα, εις τήν δημοκρατικήν ζωήν. Και άσφαλώς, άλλην διάστασιν. Είναι πούδ ένδοξη ή υπεραξία πατριωτισμού. Άλλά πολύ χρήσιμος ό ρεαλισμός και ή γρήγορος έπιληψις δεδομένων και καταστάσεων. Ο κ. Ηλιού επί κεφαλής της Άριστοτεράς καλύπτει, με θωμιστήν πληρότητα, αυτήν την προοπτικήν. Και έχει σημασίαν, δι η ομπαράστασις, εις τώ έργον της Κυβερνήσεως, τώ ίσον δυογεός και εταίροισιν, εις δι η άφορά τήν διαχείρισιν τού Κυπριακού και τού Αιγαίου, έρχεται από τής πείρενης έκπεινης, ή όποια συνήθως διακρίνεται καλλιεργεί. Δια πρότινην φράσιν, εις τώ πολιτικόν χωρον, ή Άριστοτερά καταχωρείται ως έθνικη. Και άποτελεί πρώην Δικαιοσύνης ή άναγνώρισις. Χωρίς άμφιβολία άνεφέλιται εις μεγάλον βαθμόν εις τόν άξιον ήγήτην, με τώ ίσον πλοσίον ενεργητικόν, τόν κ. Ηλιών Ηλιού.

Είς μιαν φάσιν τού έθνικου βίου, κατά τήν όποίαν ή γρηχει ή ένότης τού λαού άποτελεί πρόσθετον άμυντικήν δύναμιν, ή συνειδητοποίησι αυτής της πραγματικότητας ισοδυναμεί με χρέος άποφασιστικής σημασίας. Είναι άκρωσις ιατροπονητικήν, δι η Άριστοτερά, άσχετως και πέραν γραμμής, άπαποκρίνεται με συνέπεια και διάκριση. Και άποκαλύπτει κάποιαν άλλην δυναμότητα, εις τήν δημοκρατικήν ζωήν. Και άσφαλώς, άλλην διάστασιν. Είναι πούδ ένδοξη ή υπεραξία πατριωτισμού. Άλλά πολύ χρήσιμος ό ρεαλισμός και ή γρήγορος έπιληψις δεδομένων και καταστάσεων. Ο κ. Ηλιού επί κεφαλής της Άριστοτεράς καλύπτει, με θωμιστήν πληρότητα, αυτήν την προοπτικήν. Και έχει σημασίαν, δι η ομπαράστασις, εις τώ έργον της Κυβερνήσεως, τώ ίσον δυογεός και εταίροισιν, εις δι η άφορά τήν διαχείρισιν τού Κυπριακού και τού Αιγαίου, έρχεται από τής πείρενης έκπεινης, ή όποια συνήθως διακρίνεται καλλιεργεί. Δια πρότινην φράσιν, εις τώ πολιτικόν χωρον, ή Άριστοτερά καταχωρείται ως έθνικη. Και άποτελεί πρώην Δικαιοσύνης ή άναγνώρισις. Χωρίς άμφιβολία άνεφέλιται εις μεγάλον βαθμόν εις τόν άξιον ήγήτην, με τώ ίσον πλοσίον ενεργητικόν, τόν κ. Ηλιών Ηλιού.

Είς μιαν φάσιν τού έθνικου βίου, κατά τήν όποίαν ή γρηχει ή ένότης τού λαού άποτελεί πρόσθετον άμυντικήν δύναμιν, ή συνειδητοποίησι αυτής της πραγματικότητας ισοδυναμεί με χρέος άποφασιστικής σημασίας. Είναι άκρωσις ιατροπονητικήν, δι η Άριστοτερά, άσχετως και πέραν γραμμής, άπαποκρίνεται με συνέπεια και διάκριση. Και άποκαλύπτει κάποιαν άλλην δυναμότητα, εις τήν δημοκρατικήν ζωήν. Και άσφαλώς, άλλην διάστασιν. Είναι πούδ ένδοξη ή υπεραξία πατριωτισμού. Άλλά πολύ χρήσιμος ό ρεαλισμός και ή γρήγορος έπιληψις δεδομένων και καταστάσεων. Ο κ. Ηλιού επί κεφαλής της Άριστοτεράς καλύπτει, με θωμιστήν πληρότητα, αυτήν την προοπτικήν. Και έχει σημασίαν, δι η ομπαράστασις, εις τώ έργον της Κυβερνήσεως, τώ ίσον δυογεός και εταίροισιν, εις δι η άφορά τήν διαχείρισιν τού Κυπριακού και τού Αιγαίου, έρχεται από τής πείρενης έκπεινης, ή όποια συνήθως διακρίνεται καλλιεργεί. Δια πρότινην φράσιν, εις τώ πολιτικόν χωρον, ή Άριστοτερά καταχωρείται ως έθνικη. Και άποτελεί πρώην Δικαιοσύνης ή άναγνώρισις. Χωρίς άμφιβολία άνεφέλιται εις μεγάλον βαθμόν εις τόν άξιον ήγήτην, με τώ ίσον πλοσίον ενεργητικόν, τόν κ. Ηλιών Ηλιού.

Είς μιαν φάσιν τού έθνικου βίου, κατά τήν όποίαν ή γρηχει ή ένότης τού λαού άποτελεί πρόσθετον άμυντικήν δύναμιν, ή συνειδητοποίησι αυτής της πραγματικότητας ισοδυναμεί με χρέος άποφασιστικής σημασίας. Είναι άκρωσις ιατροπονητικήν, δι η Άριστοτερά, άσχετως και πέραν γραμμής, άπαποκρίνεται με συνέπεια και διάκριση. Και άποκαλύπτει κάποιαν άλλην δυναμότητα, εις τήν δημοκρατικήν ζωήν. Και άσφαλώς, άλλην διάστασιν. Είναι πούδ ένδοξη ή υπεραξία πατριωτισμού. Άλλά πολύ χρήσιμος ό ρεαλισμός και ή γρήγορος έπιληψις δεδομένων και καταστάσεων. Ο κ. Ηλιού επί κεφαλής της Άριστοτεράς καλύπτει, με θωμιστήν πληρότητα, αυτήν την προοπτικήν. Και έχει σημασίαν, δι η ομπαράστασις, εις τώ έργον της Κυβερνήσεως, τώ ίσον δυογεός και εταίροισιν, εις δι η άφορά τήν διαχείρισιν τού Κυπριακού και τού Αιγαίου, έρχεται από τής πείρενης έκπεινης, ή όποια συνήθως διακρίνεται καλλιεργεί. Δια πρότινην φράσιν, εις τώ πολιτικόν χωρον, ή Άριστοτερά καταχωρείται ως έθνικη. Και άποτελεί πρώην Δικαιοσύνης ή άναγνώρισις. Χωρίς άμφιβολία άνεφέλιται εις μεγάλον βαθμόν εις τόν άξιον ήγήτην, με τώ ίσον πλοσίον ενεργητικόν, τόν κ. Ηλιών Ηλιού.

Είς μιαν φάσιν τού έθνικου βίου, κατά τήν όποίαν ή γρηχει ή ένότης τού λαού άποτελεί πρόσθετον άμυντικήν δύναμιν, ή συνειδητοποίησι αυτής της πραγματικότητας ισοδυναμεί με χρέος άποφασιστικής σημασίας. Είναι άκρωσις ιατροπονητικήν, δι η Άριστοτερά, άσχετως και πέραν γραμμής, άπαποκρίνεται με συνέπεια και διάκριση. Και άποκαλύπτει κάποιαν άλλην δυναμότητα, εις τήν δημοκρατικήν ζωήν. Και άσφαλώς, άλλην διάστασιν. Είναι πούδ ένδοξη ή υπεραξία πατριωτισμού. Άλλά πολύ χρήσιμος ό ρεαλισμός και ή γρήγορος έπιληψις δεδομένων και καταστάσεων. Ο κ. Ηλιού επί κεφαλής της Άριστοτεράς καλύπτει, με θωμιστήν πληρότητα, αυτήν την προοπτικήν. Και έχει σημασίαν, δι η ομπαράστασις, εις τώ έργον της Κυβερνήσεως, τώ ίσον δυογεός και εταίροισιν, εις δι η άφορά τήν διαχείρισιν τού Κυπριακού και τού Αιγαίου, έρχεται από τής πείρενης έκπεινης, ή όποια συνήθως διακρίνεται καλλιεργεί. Δια πρότινην φράσιν, εις τώ πολιτικόν χωρον, ή Άριστοτερά καταχωρείται ως έθνικη. Και άποτελεί πρώην Δικαιοσύνης ή άναγνώρισις. Χωρίς άμφιβολία άνεφέλιται εις μεγάλον βαθμόν εις τόν άξιον ήγήτην, με τώ ίσον πλοσίον ενεργητικόν, τόν κ. Ηλιών Ηλιού.

Είς μιαν φάσιν τού έθνικου βίου, κατά τήν όποίαν ή γρηχει ή ένότης τού λαού άποτελεί πρόσθετον άμυντικήν δύναμιν, ή συνειδητοποίησι αυτής της πραγματικότητας ισοδυναμεί με χρέος άποφασιστικής σημασίας. Είναι άκρωσις ιατροπονητικήν, δι η Άριστοτερά, άσχετως και πέραν γραμμής, άπαποκρίνεται με συνέπεια και διάκριση. Και άποκαλύπτει κάποιαν άλλην δυναμότητα, εις τήν δημοκρατικήν ζωήν. Και άσφαλώς, άλλην διάστασιν. Είναι πούδ ένδοξη ή υπεραξία πατρι

“Έτσι, για να δυμώμαστε...”

Μιά έπιστολή - πρόκληση για τον κ. Ν. Ανδρουλάκη

ΣΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ φύλλο μας είχαμε αναφερθεί εις το αντίστοιχο έργο του καθηγητού κ. Ν. Ανδρουλάκη, Φυσικά ο κ. Καθηγητής δεν «καταδέχτηκε» να απαντήσει στη πρόκλησή μας. Σήμερα δημοσιεύουμε μία έπιστολή —β’— πρόκληση...

Φίλε κύριε Μιχαλόπουλε,

Κατ’ αρχήν θέλω να σάς ευχαριστήσω, διότι την καταχώρησιν εις τους «Νέους Ανθρώπους» του θαυμασίου εύθυμο-γραφήματος που φέρει τον θαυμάσιο τίτλο: «Με ξεζώδικο του ο κ. Ανδρουλάκη» υποστηρίζει πώς τον έπιασαν να γράψω την έπιστολήν». Είναι άληθεια ότι γέλασα με την ψυχή μου με τα όσα γράφει ο κύριος Ανδρουλάκης εις το ξεζώδικο του. Σας όμολογώ ότι πέρασα μία θαυμάσια θραυδιά. Βλέπετε θραυδιά το διάθεσά.

Αλλά, θα πρέπει να διερωτηθώ. “Επρεπε να γελάσω ή να κλάψω με τα αναφερόμενα εις το ξεζώδικο; Είναι ένα ερώτημα που έθεσα στον έαυτό μου διότι ή απάντησιν του με ενδιαφέρει βασικά. “Εχω ένα παιδί, που φιλοδοξώ να το δώ να περνά τις πύλες του Πανεπιστημίου. Ακόμη θέβια είναι μικρό, αλλά από τώρα φοβάμαι μήπως επιλέξει την Νομική Σχολή και έτσι θα έχη, αν έχη παραμείνη ο κ. Ανδρουλάκης εις τη θέσει του μέχρι τότε, καθηγητή τον κ. Ανδρουλάκη.

Καί φοβάμαι ειλικρινά, γιατί έναν τέτοιο καθηγητή δεν θα ήθελα ποτέ να τον έχη πνευματικό και έπιστημονικό όδηγό το παιδί μου.

Καί εξηγούμαι.

Γράφει ο κ. Ανδρουλάκης εις το ξεζώδικο.

«Μετά την σύλληψιν του Γ. Α. Μαγκάκη μόνος εγώ, μεταξύ όλων των εν Άθηναις συναδέλφων έπεσκέφθην αυτόν κατ’ επανάληψιν εις τα άστυνομικά κρατητήρια ένθα έκρατετό, τούτο δέ εσυνέχισα και μετά την καταδίκην του και κάθειρξιν του εις τας φυλακάς Αθήρων. Όταν εκ τύχης το θέρος του 1970 άπεκαλύφθησαν αι έπισκέψεις και το πρόσπονον του έπισκέπτετο, υπεβλήθη εις δοκιμασίας και ταλαιπωρίας από μέρους των τότε οργάνων της άσφαλείας».

Είναι να γελά κανείς άλλα και να κλαίη διαβάζοντας την φράσιν αυτήν. Παράλληλα και να φοβάται μήπως το παιδί του πέση στα χέρια αυτού του κ. Καθηγητού.

Διότι δεν μάς τά λέει καλά ο κ. Ανδρουλάκης.

Καί πρώτον δεν μάς εξηγεί πώς αυτός πήγαινε και τον έπεσκέπτετο εις τα κρατητήρια της άστυνομίας, χωρίς να το πάρη «χαμπάρι» κανείς. Φάντασμα ήταν; Δεν νομίζω. “Απ’ ότι ξέρω, για να έπισκεφθής κανείς έναν κρατούμενο την έποχή εκείνη εις τα άστυνομικά κρατητήρια και μάλιστα της «μορφής» του άντιστασιακού κ. Γ. Α. Μαγκάκη, θα έπρεπε τουλάχιστον να είναι στέλεχος της «χούντας» ή συνεργάτης της. “Η φίλος κάποιου μεγάλου της «χούντας».

“Όταν ήλθαν κρατούμενοι και κατέθεσαν εις τας διαφόρους κάδους που έγιναν ότι δεν μπορούσαν επί μακρόν χρόνον να δοθν τή μάνα τους ή τή γυναίκα τους, πώς το κατάφερε ο κ. Ανδρουλάκης και έπεσκέπτετο τον κ. Γ. Α. Μαγκάκη;

Δύο τινά μπορούν να συμβαίνουν. “Η ότι ο κ. Ανδρουλάκης έτύγχανε ιδιαίτερον προνομίον ως φίλος και μάλιστα ύψηλου άναστήματος, της «επαρά-

του χούντας» ή ότι τα άστυνομικά όργανα έκαναν «άντιστασιν». “Εάν όμως συμβαίη το δεύτερον διατί τον έκυνήγησαν μετά την «τυχαία» άποκάλυψιν; Καί γιατί θάλλοντα συλλήθηεν τα άστυνομικά όργανα ως «χουντικοί» και δεν τους άποπέμνεται και αυτόν ο «επίζηλος» τίτλος του άντιστασιακού «μετά την χούντα» όπως έγινε και σε πολλούς;

Την ίδια ερώτησι θέτω και δια τας έπισκέψεις εις τας φυλακάς Αθήρων, τις όποιες και άμφισβητώ. “Ο κ. Ανδρουλάκης δεν πρέπει να πάτησε ποτέ το πόδι του σε φυλακή. Διότι αν το πατούσε, έστω και σαν έπισκέπτης, θα γινώριζε ότι εις την είσοδον, από ειδικούς ύπαλληλους, κρατούνται τα στοιχεία ταυτότητος κάθε έπισκέπτου, καθώς και έλέγχεται αούτηρως ο θάθος συγγενείας αυτού με τον κρατούμενον.

“Αλλά ως φαίνεται, επειδή ο κ. Ανδρουλάκης δεν είναι «φάντασμα» δια να περνά τας πύλας των φυλακών άπαρατήρητος, ίσχύει και έδώ ότι ίσχύει και δια τας έπισκέψεις του εις τα άστυνομικά κρατητήρια. Πρέπει λοιπόν να ήταν φίλος. “Αλλη εξήγησις δεν ύπάρχει.

Τέλος είναι πολύ άστειο, ένας σοβαρός άνθρωπος όπως πρέπει να είναι ένας καθηγητής της Νομικής Σχολής Άθηνών, να όμιλή περί τυχαίας άποκαλύψεως των τακτικών του έπισκέψεων.

“Υπάρχει όμως και κάτι άλλο. “Ο κ. Ανδρουλάκης λέγει ότι ήταν ο μόνος εκ των εν Άθηναις συναδέλφων του, που έπεσκέπτετο τον κ. Γ. Α. Μαγκάκη. “Από αυτό θγαίνει το συμπέρασμα ότι αυτό ήταν ο «μόνος άνδρας» ή ο μόνος άντιστασιακός. Τον ερωτώμεν λοιπόν. “Εξακολουθεί να έχη αυτήν την γνώμη δια τους ύπολοίπους συναδέλφους του; Δηλαδή ότι «δεν είναι άνδρες» και δεν είναι «άντιστασιακοί»;

Καί δια να τελειώσωμε με το θέμα των έπισκέψεων. Τό να έπισκεφθής κανείς έναν φίλον του, αλλά πραγματικό φίλο του εις τας φυλακάς, όταν είναι πολιτικός κρατούμενος, δεν είναι όπωσδήποτε πράξις «άντιστασιακή». Είναι ή μπορεί να είναι πράξις άβροφροσύνης. Δεν θα ποδμε τίποτε άλλο εις τον κ. Ανδρουλάκη ούτε καν θα διατυπώσωμεν καμμίαν ύποψίαν ως προς τον σκοπόν που εξυτηρήτουν αι τακτικά έπισκέψεις εις τα κρατητήρια της άστυνομίας και τας φυλακάς Αθήρων, υπό την ... άνοχην της «επαράτου χούντας» και όταν μεσουρανούσε ο Θεοφιλογιαννάκος και ο Χατζηζήσης, που όπως είπαν οι άντιστασιακοί, ούτε και να σκεφθής κάτι μπορούσες, γιατί άμέσως το μάθαναν με την παρακολούθησιν που κάνααν.

Ευχαριστώ δια την φιλοξενία ΕΝΑΣ ΠΟΛΥ ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τόν Ήλιον Αλεξάνδρον Φιλαιπίδην, αναγορευθέντα Διδάκτορα των Κοινωνικών και Οικονομικών Έπιστημών του Πανεπιστημίου της Βόννης, συγχαίρομεν θερμώς, ενόχουοι καλόν σταδιοδρομίαν.

Κ. Θ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗ

Οιούγένεια:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ άποτελεί την άρετή (θα προσθέσωμε και την δύναμι) της δημοκρατίας. Τούτο έχει κατ’ επανάληψιν διακηρύξει ο κ. Καραμανλής. Δυστυχώς ή μεγάλη άρετή της αληθείας δεν έπεκράτησε εις τας όμιλίας των έπισήμων εις Θεσσαλονίκην. Πράγματι άντι της έπιβαλλομένης — εν όψει μάλιστα των αντιμετωπιζόμενων κρισίμων έθνικων περιστάσεων — πλήρους και άντικειμενικής ενημερώσεως του λαού, επεδιώθη να δοθή πλασματική αίσόδοξος εικόν της οικονομικής καταστάσεως της χώρας και των διαγραφόμενων προοπτικων. Προς τούτο έγένετο άναφορά μόνον εις όποτιθεμένας ευνοϊκάς εξελίξεις, ενώ άπεσιωπήθησαν αι άναμφισβητήτως δυσμενείς τοιαύται. “Ψεύδως δια της χρησιμοποίησης άνεδαφικων συγκρίσεων έπεχειρήθη ή παρουσίασι έπιτυχιών άκόμη και εις τομαίς όπου αι άποτυχία είναι προφανείς (άνοχο έθνικόν εισοδήματος κ.λπ.). Τέλος προς δικαιολόγησιν των άποτυχιών της Κυβερνήσεως επανέληθη το τροπάριον της έπαχθούς κληρονομίας του παρελθόντος, παρά το γεγονός ότι δόξα τώ Θεώ διανύομεν το τρίτον έτος δημοκρατικής διακυβερνήσεως. Οι άρμόδιοι όμιλούν περί όρμότητος του έλληνικού λαού. Αί όμιλίας όμως της Θεσσαλονίκης άπέδειξαν ότι ούδόςλας πιστεύουν εις τούτο. Πρόκειται δηλαδή περί φαρισαϊσμού. Τίποτε δεν έχει να ζηλέψη ή προπαγάνδα της Παπαδοπουλικής δικτατορίας. “Εάν ύπήρχε θραείο Νόμπελ άλχημείας τούτο δικαιωματικώς θα άνήκεν εις τους οικονομικούς έγκεφάλους της Κυβερνήσεως.

“Ως ήτο έπόμενον αι όμιλίες της Θεσσαλονίκης ύπήρξαν ελάχιστα πεισιτικά. Εις πολλούς μάλιστα εδημιούργησαν την εντύπωσιν ότι ή Κυβέρνησις καταφεύγει εις την δημαγωγίαν, διότι άδυνατεί να έλέγξη τας εξελίξεις. Τούτο ήτο άναπόφευκτον. Διότι όλοι αι τάξεις του λαού (άγρόται, εργάται, δημόσιοι υπάλληλοι, επαγγελματίαι, συνταξιόχοι κ.λπ.) έχούν πικράν έμπειρίαν αντιμετωπιζούσαις καθημερινώς πολλά και διαρκώς επιδεινούμενα προβλήματα. “Η συνεχής αύξηση των τιμών βασικών ειδών έχει ύποσκάψει το πραγματικόν εισόδημα των λαϊκών τάξεων. “Η επενδυτική άποχή συνεχίζεται. Παρά την πιθανολογούμενη έλαφράν αύξησιν, αι επενδύσεις του 1976 θα ύπολειφθούν των αντίστοιχων του 1973 κατά 15—20)ο. Τα νέα πλουτοπαραγωγικά και κοινωφελή έργα είναι σχεδόν άνώπαρκα. “Η άνεργία και ή ύποσπασχόλησις κινούνται εις ύψηλά επίπεδα. “Ο μαρσαμός του Χρηματιστηρίου συνεχίζεται. “Η οικονομία δεν έτέθη εις την όδον της ταχυρύθμου άναπτύξεως. Πράγματι, ή μέση έτησία αύκειμενικής ενημερώσεως του λαού, επεδιώθη να δοθή πλασματική αίσόδοξος εικόν της οικονομικής καταστάσεως της χώρας και των διαγραφόμενων προοπτικων. Προς τούτο έγένετο άναφορά μόνον εις όποτιθεμένας ευνοϊκάς εξελίξεις, ενώ άπεσιωπήθησαν αι άναμφισβητήτως δυσμενείς τοιαύται. “Ψεύδως δια της χρησιμοποίησης άνεδαφικων συγκρίσεων έπεχειρήθη ή παρουσίασι έπιτυχιών άκόμη και εις τομαίς όπου αι άποτυχία είναι προφανείς (άνοχο έθνικόν εισοδήματος κ.λπ.). Τέλος προς δικαιολόγησιν των άποτυχιών της Κυβερνήσεως επανέληθη το τροπάριον της έπαχθούς κληρονομίας του παρελθόντος, παρά το γεγονός ότι δόξα τώ Θεώ διανύομεν το τρίτον έτος δημοκρατικής διακυβερνήσεως. Οι άρμόδιοι όμιλούν περί όρμότητος του έλληνικού λαού. Αί όμιλίας όμως της Θεσσαλονίκης άπέδειξαν ότι ούδόςλας πιστεύουν εις τούτο. Πρόκειται δηλαδή περί φαρισαϊσμού. Τίποτε δεν έχει να ζηλέψη ή προπαγάνδα της Παπαδοπουλικής δικτατορίας. “Εάν ύπήρχε θραείο Νόμπελ άλχημείας τούτο δικαιωματικώς θα άνήκεν εις τους οικονομικούς έγκεφάλους της Κυβερνήσεως.

“Η Κυβέρνησις προβάλλει ως έλαφρυντικόν των άποτυχιών της την αύξησιν των άμυντικων δαπανών. “Εάν ύπήρχε θραείο Νόμπελ άλχημείας τούτο δικαιωματικώς θα άνήκεν εις τους οικονομικούς έγκεφάλους της Κυβερνήσεως.

— Η —

“Ως ήτο έπόμενον αι όμιλίες της Θεσσαλονίκης ύπήρξαν ελάχιστα πεισιτικά. Εις πολλούς μάλιστα εδημιούργησαν την εντύπωσιν ότι ή Κυβέρνησις καταφεύγει εις την δημαγωγίαν, διότι άδυνατεί να έλέγξη τας εξελίξεις. Τούτο ήτο άναπόφευκτον. Διότι όλοι αι τάξεις του λαού (άγρόται, εργάται, δημόσιοι υπάλληλοι, επαγγελματίαι, συνταξιόχοι κ.λπ.) έχούν πικράν έμπειρίαν αντιμετωπιζούσαις καθημερινώς πολλά και διαρκώς επιδεινούμενα προβλήματα. “Η συνεχής αύξηση των τιμών βασικών ειδών έχει ύποσκάψει το πραγματικόν εισόδημα των λαϊκών τάξεων. “Η επενδυτική άποχή συνεχίζεται. Παρά την πιθανολογούμενη έλαφράν αύξησιν, αι επενδύσεις του 1976 θα ύπολειφθούν των αντίστοιχων του 1973 κατά 15—20)ο. Τα νέα πλουτοπαραγωγικά και κοινωφελή έργα είναι σχεδόν άνώπαρκα. “Η άνεργία και ή ύποσπασχόλησις κινούνται εις ύψηλά επίπεδα. “Ο μαρσαμός του Χρηματιστηρίου συνεχίζεται. “Η οικονομία δεν έτέθη εις την όδον της ταχυρύθμου άναπτύξεως. Πράγματι, ή μέση έτησία αύκειμενικής ενημερώσεως του λαού, επεδιώθη να δοθή πλασματική αίσόδοξος εικόν της οικονομικής καταστάσεως της χώρας και των διαγραφόμενων προοπτικων. Προς τούτο έγένετο άναφορά μόνον εις όποτιθεμένας ευνοϊκάς εξελίξεις, ενώ άπεσιωπήθησαν αι άναμφισβητήτως δυσμενείς τοιαύται. “Ψεύδως δια της χρησιμοποίησης άνεδαφικων συγκρίσεων έπεχειρήθη ή παρουσίασι έπιτυχιών άκόμη και εις τομαίς όπου αι άποτυχία είναι προφανείς (άνοχο έθνικόν εισοδήματος κ.λπ.). Τέλος προς δικαιολόγησιν των άποτυχιών της Κυβερνήσεως επανέληθη το τροπάριον της έπαχθούς κληρονομίας του παρελθόντος, παρά το γεγονός ότι δόξα τώ Θεώ διανύομεν το τρίτον έτος δημοκρατικής διακυβερνήσεως. Οι άρμόδιοι όμιλούν περί όρμότητος του έλληνικού λαού. Αί όμιλίας όμως της Θεσσαλονίκης άπέδειξαν ότι ούδόςλας πιστεύουν εις τούτο. Πρόκειται δηλαδή περί φαρισαϊσμού. Τίποτε δεν έχει να ζηλέψη ή προπαγάνδα της Παπαδοπουλικής δικτατορίας. “Εάν ύπήρχε θραείο Νόμπελ άλχημείας τούτο δικαιωματικώς θα άνήκεν εις τους οικονομικούς έγκεφάλους της Κυβερνήσεως.

“Ως ήτο έπόμενον αι όμιλίες της Θεσσαλονίκης ύπήρξαν ελάχιστα πεισιτικά. Εις πολλούς μάλιστα εδημιούργησαν την εντύπωσιν ότι ή Κυβέρνησις καταφεύγει εις την δημαγωγίαν, διότι άδυνατεί να έλέγξη τας εξελίξεις. Τούτο ήτο άναπόφευκτον. Διότι όλοι αι τάξεις του λαού (άγρόται, εργάται, δημόσιοι υπάλληλοι, επαγγελματίαι, συνταξιόχοι κ.λπ.) έχούν πικράν έμπειρίαν αντιμετωπιζούσαις καθημερινώς πολλά και διαρκώς επιδεινούμενα προβλήματα. “Η συνεχής αύξηση των τιμών βασικών ειδών έχει ύποσκάψει το πραγματικόν εισόδημα των λαϊκών τάξεων. “Η επενδυτική άποχή συνεχίζεται. Παρά την πιθανολογούμενη έλαφράν αύξησιν, αι επενδύσεις του 1976 θα ύπολειφθούν των αντίστοιχων του 1973 κατά 15—20)ο. Τα νέα πλουτοπαραγωγικά και κοινωφελή έργα είναι σχεδόν άνώπαρκα. “Η άνεργία και ή ύποσπασχόλησις κινούνται εις ύψηλά επίπεδα. “Ο μαρσαμός του Χρηματιστηρίου συνεχίζεται. “Η οικονομία δεν έτέθη εις την όδον της ταχυρύθμου άναπτύξεως. Πράγματι, ή μέση έτησία αύκειμενικής ενημερώσεως του λαού, επεδιώθη να δοθή πλασματική αίσόδοξος εικόν της οικονομικής καταστάσεως της χώρας και των διαγραφόμενων προοπτικων. Προς τούτο έγένετο άναφορά μόνον εις όποτιθεμένας ευνοϊκάς εξελίξεις, ενώ άπεσιωπήθησαν αι άναμφισβητήτως δυσμενείς τοιαύται. “Ψεύδως δια της χρησιμοποίησης άνεδαφικων συγκρίσεων έπεχειρήθη ή παρουσίασι έπιτυχιών άκόμη και εις τομαίς όπου αι άποτυχία είναι προφανείς (άνοχο έθνικόν εισοδήματος κ.λπ.). Τέλος προς δικαιολόγησιν των άποτυχιών της Κυβερνήσεως επανέληθη το τροπάριον της έπαχθούς κληρονομίας του παρελθόντος, παρά το γεγονός ότι δόξα τώ Θεώ διανύομεν το τρίτον έτος δημοκρατικής διακυβερνήσεως. Οι άρμόδιοι όμιλούν περί όρμότητος του έλληνικού λαού. Αί όμιλίας όμως της Θεσσαλονίκης άπέδειξαν ότι ούδόςλας πιστεύουν εις τούτο. Πρόκειται δηλαδή περί φαρισαϊσμού. Τίποτε δεν έχει να ζηλέψη ή προπαγάνδα της Παπαδοπουλικής δικτατορίας. “Εάν ύπήρχε θραείο Νόμπελ άλχημείας τούτο δικαιωματικώς θα άνήκεν εις τους οικονομικούς έγκεφάλους της Κυβερνήσεως.

“Ως ήτο έπόμενον αι όμιλίες της Θεσσαλονίκης ύπήρξαν ελάχιστα πεισιτικά. Εις πολλούς μάλιστα εδημιούργησαν την εντύπωσιν ότι ή Κυβέρνησις καταφεύγει εις την δημαγωγίαν, διότι άδυνατεί να έλέγξη τας εξελίξεις. Τούτο ήτο άναπόφευκτον. Διότι όλοι αι τάξεις του λαού (άγρόται, εργάται, δημόσιοι υπάλληλοι, επαγγελματίαι, συνταξιόχοι κ.λπ.) έχούν πικράν έμπειρίαν αντιμετωπιζούσαις καθημερινώς πολλά και διαρκώς επιδεινούμενα προβλήματα. “Η συνεχής αύξηση των τιμών βασικών ειδών έχει ύποσκάψει το πραγματικόν εισόδημα των λαϊκών τάξεων. “Η επενδυτική άποχή συνεχίζεται. Παρά την πιθανολογούμενη έλαφράν αύξησιν, αι επενδύσεις του 1976 θα ύπολειφθούν των αντίστοιχων του 1973 κατά 15—20)ο. Τα νέα πλουτοπαραγωγικά και κοινωφελή έργα είναι σχεδόν άνώπαρκα. “Η άνεργία και ή ύποσπασχόλησις κινούνται εις ύψηλά επίπεδα. “Ο μαρσαμός του Χρηματιστηρίου συνεχίζεται. “Η οικονομία δεν έτέθη εις την όδον της ταχυρύθμου άναπτύξεως. Πράγματι, ή μέση έτησία αύκειμενικής ενημερώσεως του λαού, επεδιώθη να δοθή πλασματική αίσόδοξος εικόν της οικονομικής καταστάσεως της χώρας και των διαγραφόμενων προοπτικων. Προς τούτο έγένετο άναφορά μόνον εις όποτιθεμένας ευνοϊκάς εξελίξεις, ενώ άπεσιωπήθησαν αι άναμφισβητήτως δυσμενείς τοιαύται. “Ψεύδως δια της χρησιμοποίησης άνεδαφικων συγκρίσεων έπεχειρήθη ή παρουσίασι έπιτυχιών άκόμη και εις τομαίς όπου αι άποτυχία είναι προφανείς (άνοχο έθνικόν εισοδήματος κ.λπ.). Τέλος προς δικαιολόγησιν των άποτυχιών της Κυβερνήσεως επανέληθη το τροπάριον της έπαχθούς κληρονομίας του παρελθόντος, παρά το γεγονός ότι δόξα τώ Θεώ διανύομεν το τρίτον έτος δημοκρατικής διακυβερνήσεως. Οι άρμόδιοι όμιλούν περί όρμότητος του έλληνικού λαού. Αί όμιλίας όμως της Θεσσαλονίκης άπέδειξαν ότι ούδόςλας πιστεύουν εις τούτο. Πρόκειται δηλαδή περί φαρισαϊσμού. Τίποτε δεν έχει να ζηλέψη ή προπαγάνδα της Παπαδοπουλικής δικτατορίας. “Εάν ύπήρχε θραείο Νόμπελ άλχημείας τούτο δικαιωματικώς θα άνήκεν εις τους οικονομικούς έγκεφάλους της Κυβερνήσεως.

Να σχολιάσωμε τή νέα... πληροφορία; Θά πήγαινε πολύ... Μόνο τούτο λέμε: Λίγη ντροπή δεν ύπάρχει;

Καυτά θέματα του σήμερα

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΔΑΦΙΚΟΥ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΟΥ;

ΥΠΑΡΧΕΙ κίνδυνος εδαφικού Άκρωτηριασμού; Κατά καιρούς πολλά λέγονται, πολλά δεν λέγονται — ενώ είναι σαν να λέγονται και ενώ το π ρ ό β λ η μ α κυκλοφορεί, άνεπίσημα, σε πολλά έπίσημα χείλη...

“Ο συνεργάτης μας κ. Σταμάτης Τσούτης αναλύει το όλο πρόβλημα ενώ συγχρόνως θέτει πολλά ερωτηματικά για τα όποια οι «ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ», ευχαρίστως, θα άνοιγαν διόλογο.

Η ΕΛΛΑΣ, ως ενιαίον έθνος, αντιμετωπίζει σήμερα, κάτω από τραγικά συνθήκας, τον μεγαλύτερο κίνδυνο, από όσους πέρασε εις την μακραίωνα ιστορία της.

Τόν κίνδυνο του εδαφικού ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΟΥ της.

Τό γεγονός αυτό, δεν άποτελεί φραστικόν πυροτέκνημα. Άποτελεί μία τραγικήν πραγματικότητα. Μία πραγματικότητα θεμελιωμένη εις στοιχεία άπολύτως πεισιτικά.

Καί ή Κυβέρνησις γνωρίζει αυτήν την πραγματικότητα, αλλά μέχρι στιγμής, δυστυχώς, δεν έχει δώσει δείγματα ότι έχει συνειδητοποιήσει την έκταση της τραγικότητος και των τεραστίων κινδύνων που συνεπάγεται αυτή δια την ύπόστασιν του Έλληνικού Έθνους. Καί δεν έχει άντιδράσει. Παρμένει άδρανής. Μοιάζει σαν την μικρή πεταλούδα, που βλέπει το φώς, γνωρίζει τον κίνδυνο που άποτελεί αυτό δι’ αυτήν, αλλά πλησιάζει προς αυτό, χωρίς δύναμιν άντιδράσεως, μέχρις ότου πέση νεκρά.

“Αλλά ως πάρομοι τα πράγματα από την άρχη και ως αναλύομε τα στοιχεία και τα δεδομένα, που συνθέτουν τον κίνδυνο του εδαφικού ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΟΥ της Έλλάδος.

“Από μακρού χρόνον, έχει άρξοσι ή κλιμακωμένη έφαρμογή ενός σχεδίου το όποιον έχει κατασρωθή εις την όσιν, εις βάρος της Έλλάδος. Οι ρίξεις αυτού τού σχεδίου, εύρισκονται εις την άνακατανομή των ζωνών έπαρροής, εις γαγκόμομον κλίμακα, ή όποια έγένετο υπό των ήγετων των δύο υπερδυνάμεων, εις τώ Βλαδιβοστόκ. Καί το σχέδιον, άφορών εις τών άκρωτηριασμών της Έλλάδος, εντάσσεται εις τα πλαίσια του εύρύτερου σχεδίου της έφαρμογής της άνακατανομής των ζωνών έπαρροής επί παγκοσμίως έπιπέδου.

Καί είδομεν την έναρξιν της έφαρμογής αυτού του εύρύτερου σχεδίου.

Αί Ηνωμένα Πολιτεία, ως δια μαγείας έγκατέλειψαν την Ίνδοκίαν, εις την Σοβιετικήν έπαρροήν. Έγκατέλειψαν δηλαδή μίαν περιοχήν, δια την όποιαν εκύθησαν ποταμοί άμερικανικού αίματος και έδαπανήθησαν ποσά, τα όποια θα ήμπορούσαν να καλύψουν τας ανάγκας άνασυγκροτήσεως τουλάχιστον της μοής Μαύρης Ηπειρου.

Παράλληλως, ή Σοβιετική Ένωσις, εντός μίας νυκτός σχεδόν και χωρίς καμίαν άντίδρασιν, έγκατέλειψεν την Αίγυπτον εις τήν Άμερικανικήν έπαρροήν. Σχεδόν μέσα σε μιά νύκτα, άπεχώρησαν από την Αίγυπτον, αι χιλιάδες των σοβιετικών τεχνικών συμβούλων και έφησαν το πεδión έλευθερον εις τούς Άμερικανούς. Καί πρέπει να σημειωθή ότι ή Σοβιετική Ένωσις, έδαπάνησε τεράστια ποσά δια την Αίγυπτον. Τόσον δια την οικονομικήν της ανάπτυξιν, όσον και δια στρατιωτικούς εξοπλισμούς, πράγμα όχι και τόσον συνηθισμένον δι’ αυτήν, εις χώρας όπου δεν έχει άμεισον συμφέρων.

Συγχρόνως σχεδόν, ήρξασεν ή έλευθερία ναυτιλία εις τώ Σουεζ, από τώ όποιον διέρχονται τόσον τα άμερικανικά πολεμικά, όσον και τα σοβιετικά τα όποια κατευθύνονται προς τών Ίνδοκόν Ωκεανόν.

Ταυτοχρόνως, έχουν άπονείσει ώρισμένα άρβρα

της συνθήκης του Μοντρέ, τα όποια επέβαλον ώρισμένους περιορισμούς εις την ναυσιπλοΐαν εις τώ Στενά. Περιορισμούς άναφερόμενους εις τών διέλευσιν πολεμικών σκαφών, πέραν ενός εκποίσματος, από τών Εύξεινον προς την Μεσόγειον.

Βεβαίως, δια τούς γνωρίζοντας, αυτή ή κατά κάποιον τρόπον έλευθερία διέλευσης πολεμικών μεγάλου εκποίσματος από τα Στενά ήτο έπικερμένη, προτού καν άρξοσι να γίνεται. Καί τούτο δια τών άπολύτως λόγους. “Η Σοβιετική Ένωσις ναυπηγούσε εις τών Εύξεινον πολεμικά σκάφη, ιδίως έλικοπτεροφόρα, εκποίσματος τέτοιου, που ή διέλευσις των ήτο άπηγορευμένη βάσει της συνθήκης τού Μοντρέ.

Καί οι γνωρίζοντες διηρωτώντο. Δια ποίον λόγον ή Σοβιετική Ένωσις ναυπηγεί τοιαύτα σκάφη, έφ’ όσον ή διέλευσις των από τα Στενά είναι άπηγορευμένη; Μήπως δια να τα χρησιμοποιήσιν εις τών Εύξεινον; Αυτό άπεκλείεται, διότι εις τών Εύξεινον ή Σοβιετική Ένωσις δεν άντιμετώπιζεν προβλήματα. “Αρα, έπρόκειτο να χρησιμοποιήσιν άλλου. Εις άλλα σημεία τού πλανήτου. “Αλλά δια να χρησιμοποιήσιν άλλου, έπρεπε να διέλθουν εκ των Στενών. “Όπότεν, κάτω έπρόκειτο να συμηθί με τώ θέμα των Στενών. “Ισως, έσκέπτοντο, μία άναθεώρησι της Συνθήκης τού Μοντρέ.

“Η αναθεώρησις όμως μίας συνθήκης, όπως αυτή του Μοντρέ, δεν άποτελεί έξέγγυον. Τα Στενά, άκόμη και από ένα Τουρκικό καριτόσι, δια να μην φθάσομε εις τα άκρα, ήμπορούσαν να κλειθουν οποιαδήποτε στιγμή, όποιαν έχρειάζετο, ήως ένας τοπικός πόλεμος, με άπροβλεπτούς όμως συνεπείας, διό το εκ νέου άνοιγη των. “Επομένως, έπρεπε να καθιερωθή άλλο καθεστώς δια τα Στενά, που να προσφέρει έξέγγυα εις την Σοβιετική Ένωσιν. Καί τώ νέον καθεστώς αυτό, πρόκειται πολύ συντόμως να γίνη πρδπρακτική.

Για να γίνη όμως πραγματικότητα, χρειάζεται μία άνακατάταξι εις ολόκληρον την περιοχήν των Στενών. Καί ή άνακατάταξι αυτή, άρξισε να κλιμακούται από τώ 1973.

Βάσει σχεδίου, προβλέπεται ότι, ως καλύτερα λύσις εις τώ θέμα των Στενών, ή όποια να ίκανοποιη και τας δύο υπερδυνάμεις, είναι ή διανομή των εις τρεις διαφορετικάς χώρας. Χώρας άνηκούσας εις διαφορετικούς κόσμοις — Ανατολή - Δύσις — και συγχρόνως άλληλομυσούμενας, εις τρόπον που να μην είναι δυνατή ή συνένωσις των και ή άπο κοινού άπόρρασις των δια τώ κλεισίμο αυτών.

Δηλαδή, εις την Βουλγαρία, την Τουρκία και την Έλλάδα.

Βάσει τού σχεδίου προβλέπεται ότι ή Τουρκία, θα παραμείνη κάτοχος των άκτών των Στενών, αι όποια εύρίσκονται εις την Άσιατικήν πλευράν. “Η Έλλάς θα άποκτήσιν την περιοχήν της Ανατολικής Θράκης μέχρι της γραμμής Τσατάλτζας, έχοντας υπό τών έλεγχόν της την Ευρωπαϊκήν πλευράν των Στενών της κερσονήσου της Καλλιπόλεως, πράγμα που σημαίνει έξοδον εκ των Στενών προς τώ Αιγαίον και την Μεσόγειον. “Η Βουλγαρία θα άποκτήσιν την πλευράν των Στενών προς τών Εύξεινον. “Όσον δια την Κωνσταν-

τινούπολιν, προβλέπεται ή μετατροπή της εις διεθνή πόλιν, υπό την προστασίαν των τριών χωρών, αλλά και των δύο υπερδυνάμεων.

“Η λύσις αυτή του προβλήματος των Στενών, είναι ή καλύτερα δυνατή δια τας υπερδυνάμεις. Καί τούτο διότι ή μέν Βουλγαρία άνήκει εις τώ Ανατολικόν Μπλόκ και είναι εις την πραγματικότητα ή μόνη χώρα που έχήτησεν την ύποταγήν της εις την Σοβιετικήν Ένωσιν με άμεισον έξάρτησιν. Δηλαδή να γίνη μέλος της Ένωσεως Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών (Ε.Σ.Σ.Δ.). Καί ή Έλλάς και ή Τουρκία άνήκουν εις τώ Δυτικόν Μπλόκ, παρά τώ γεγονός ότι ο άμερικανικός παράγων δεν τρέφει ιδιαίτερον έμπιστοσύνην εις καμμίαν από τας δύο. Πάντως τώ γεγονός ότι αι χώραί είναι δύο, άποτελεί άσφαλιστική δικλείδα δια τών άμερικανικών παράγων, διότι υπό των ειδικών, θεωρείται μάλλον άβίβαν να άποσκαρτίσουν από την δύσιν και αι δύο.

Δια τού τρόπου αυτού, αι δύο υπερδυνάμεις, άλληλοεξαρταίζονται, ως προς τών έλεγχον των Στενών. “Ότε ή Σοβιετική Ένωσις άποκτή μόνη τών έλεγχον, αλλά ότε και αι ΗΠΑ.

“Εν άρχη, άναφέρουμε ότι ή Έλλάς αντιμετωπίζει τών άμεισον κινδύνων τού ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΟΥ της, πλην όμως εκ τού προηγηθέντος κειμένου, άποδεικνύεται ότι άκρωτηριασμός γίνεται εις βάρος της Τουρκίας και όχι της Έλλάδος.

Δια τούς ποτεύοντας όμως εις αυτήν την έκδοχήν και έρηνοχάοντας ως εκ τούτου, άποτελεί τραγικόν λάθος. Καί τούτο διότι, δια να ύποστή ή Τουρκία έναν άκρωτηριασμόν εις τώ ευρωπαϊκόν τμήμα αυτής, πρέπει να λάβη ώρισμένα άνταλλάγματα, δια να ίκανοποιηθί και ο τουρκικός έθνικισμός, ο όποιος εις καμίαν περιπτώσιν δεν είναι δυνατόν να άγνοηθή.

Καί ή ίκανοποίησις αυτή θα δοθή εις βάρος της Έλλάδος. “Η Τουρκία, θα άποκτήσιν τών έλεγχον μέρους τού Αιγαίου, της περιφέρειου δηλαδή άμφισβητούμενης περιοχής της «τουρκικής» ύφαλοκρηπίδος καθώς και ώρισμένου νήσου τού Ανατολικού Αιγαίου. Καί αυτόν τών τρόπον θα ύπάρξη τώ άντιστάθμισμα εις την άπώλειαν τού ευρωπαϊκού τμήματος και ή δικαιολογία της τουρκικής πολιτικής ήγεσίας προς τών τουρκικών λαόν. «Χάσομε ένα τμήμα, αλλά κερδίσαμε ένα άλλο, πολύ πιο ζυπικό δι’ ήμάς». Καί μιν ξεχνάμε και τήν ύπαρξιν των περιφερίων πηλώνων τού Αιγαίου, που δια την Τουρκίαν παίζουν βασικόν ρόλον από οικονομικής πλευράς.

Βεβαίως, ύπάρχει και τώ θέμα «ΕΛΛΑΣ». “Ο ελληνικός έθνικισμός, που δεν θα είναι δυνατόν να άνεχθή την άπώλειαν τμήματος τού εδάφους του. Εις τώ σημείον αυτό, ποτεύομεν αι καταστρώσαντες τώ σχέδιον, ότι θα ύπάρξη τώ άντιστάθμισμα της Ανατολικής Θράκης. Δηλαδή θα έφαρμοσθή και δι’ ήμάς, ή τουρκική συνταγή. «Χάσομε κάτι, αλλά πήραμε κάτι».

Εις τώ σημείον αυτό, πρέπει να τονισθή ότι τώ σχέδιον, έτέθη εις έφαρμογήν από τού 1973. Τόν Νοέμβριον τού 1973 και συγκεντρώσε εις τας 17 και όχι εις τας 25 όπως ποτεύεται γενικώτερον, πραγματοποιείται ουσιαστικώς ή πτώσις τού Γεωργίου Παπαδοπούλου και της Κυβερνήσεως Μαρκεζίνη, ή όποια παίρνει την τυπικήν της μορφήν εις τας 25 Νοεμβρίου με τώ πραξικόπημα Ίωαννίνη - Γκιζίκη.

“Αρξίζει να προκαλήται έντασις εις τας έλληνοτουρκικές σχέσεις, με τας διεκδικήσεις των Τουρκών επί των πετρελαιοπηγών τού Αιγαίου. Αι

ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. ΝΙΚ. ΚΥΡΙΑΖΙΔΗ

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΡΟΤΑΜΕ, με κάθε καλή πίστι, τούτο: Άρχες τού 1984 ο τότε ύπουργός Συντονισμού κ. Άθ. Κανελλάουλος κυκλοφόρησε μία ένγκυκλιον με την όποιαν ζήτησε τα π τ ο υ χ ι α και τα άλλα πρόστα των υπαλλήλων τού Υπουργείου; ΝΑΙ ή ΟΧΙ άμέσως τότε ο σημερινός ύποδιοικ

ΚΑΥΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

ΚΑΥΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

ΟΠΩΣ ΤΟΤΕ...

τία δχι σοβαρά διά την πολιτική των υπερδυνάμεων, αλλά όπωςδήποτε άκρας σοβαρά διά των ελληνικών εθνικισμών, τόν όποιον εκπροσωπεί εκείνη την στιγμήν ο Ίωαννίδης.

Εξέρχεται το «Τοάνταρλι» εις τόν Αίγαϊον δι' έρευνας, αλλά αναγκάζεται να επιστρέψη, λόγω τής έπιτεράσεως του ελληνικού στόλου και η κρίσις κορυφούται τό καλοκαίρι του 1974. Προηγείται τό τελεσίγραφον Μακρυϊου πρὸς Γκαϊζίκη διά τήν άπομάκρυνση των ελληνών αξιωματικών και άνδρών από τήν Κυπριακήν έθνοφυρουράν εντός τακτικής προθεσμίας, διά τόν Ίούλιον του 1974, ενώ η Τουρκία, προετοιμάζει τήν άπόδασίν τής εις τήν Κύπρον, πράγμα πού είναι γνωστό δέ όλοις. Η άπομάκρυνσις των Έλλήνων αξιωματικών και άνδρών, σημαίνει αυτομάτως άποδυνάμωση τής άμυνας τής Κύπρου εν όψει τής τουρκικής άποβάσεως πού ά πληροφύρα τήν φέρουν ως μέλλουσαν να πραγματοποιηθή τήν άπν η 5ην Αύγουστου. Δηλαδή, ούσιαστικώς η Κύπρος μένει άνευ στρατού, διότι δέν είναι δυνατόν να ίσχυρισθῆ κανείς ότι είναι δυνατόν να στελεχωθῆ ένας στρατός, όσο μικρός κι άν είναι, μέσα εις όλίγας ημέρας και να καταστή αξιόμαχος ώστε να άντιμετωπίση μία έισβολή καλώς οχεδιασμένη και προετοιμασμένη από έμπειρους αξιωματικούς.

Έτσι, με άφορμήν ένα εθνικόν θέμα, παρουσιάζονται οι Ίωαννίδης - Γκαϊζίκη και άποφασίζουν τήν άνατροπήν του Μακρυϊου. Καί γίνεται τό πραξικόπημα και έπακολουθεῖ εις τās 20 Ίουλίου η τουρκική άπόδασις.

Και τό δράμα αρχίζει διά τήν Κύπρον αλλά και διά τήν Ελλάδα. Η πρώτη φάσις του άκρωτηριασμού, εις έφαρμογήν του ευρύτερου σχεδίου διά τήν Στενά αρχίζει.

Ευρισκόμεθα πλέον ένώπιον Έλληνοτουρκικού πολέμου. Δηλαδή τής δικαιολογίας διά τήν άνακατανομήν του χώρου των Στενών. Θεωρεῖται βέβαιον ότι τά Έλληνικά στρατεύματα θα είσωκρῆσιν εις μέγα βάθος εις τήν Άνατολικήν Θράκη, αλλά παραλλήλως ότι θα υπάρξη και άπώλεια μιάς ή δύο νήσων εις τόν Αίγαϊον, αί όποιαι δέν είναι άσυρρέμενα.

Εις τό σημειον αυτό παρεισφύρουν αἱ άντίρροποι δυνάμεις. Έχομεν έδώ τό κλασικόν παράδειγμα τής διά πλάγιον μέσων, άλληλοεξασταπίσεως των δύο υπερδυνάμεων. Δι' άγνωστους λόγους, πού θα παραμείνουν δι' άρκετον χρόνον άγνωστοι, ματαιούται η έφαρμογή του σχεδίου διά τήν Στενά, προσωρινώς.

Η ματαιώσις αυτή γίνεται με τήν άναστολήν τής ελληνικής άντιδράσεως. Σαμποτάρεται κατ' άρχην η έπιπράττεισις. Έν συνεχεία διασπείρονται φήμη και πληροφωρία, ότι βουλγαρικά στρατεύματα συγκεντρώνονται εις τήν Έλληνοβουλγαρικήν μεθόριον με σκοπόν να έπιτεθούν κατά τής Ελλάδος εις τήν Μακεδονίαν, όταν όλη η δύναμις των ένόπλιων τής δυνάμεων θα είναι ά-

ποσκολλημένη εις τήν περιοχήν του Έβρου και θα εισβάλει εις τήν Άνατολικήν Θράκη. Αἱ πληροφωρία αύται, διαχετεύονται υπό έπίσημον Έλληνος αξιωματικόν, με έπίσημον μορφήν, σύμφωνα με καταγγελίαν του δικηγόρου κ. Άλφραντάκη. Εἰς τήν πραγματικότητα συμβαίνει τό αντίθετον. Τά βουλγαρικά στρατεύματα έχουν συγκεντρωθῆ εις τήν βουλγαροτουρκικά σύνορα διά να εισβάλλουν εις τήν Έυρωπαϊκήν Τουρκίαν εις έφαρμογήν του ευρύτερου σχεδίου άνακατανομής του χώρου των Στενών.

Καί' αυτόν τόν τρόπον, παύει κάθε στρατιωτική άντίδρασις από Έλληνικής πλευράς και έντός δύο εικοσιπενταρτίων έχομεν εκ βάθους πολιτικῆν μεταβολήν εις τήν Ελλάδα. Η στρατιωτική κυβερνήσις, άπομακρυνθέντος του Ίωαννίδη, παραδίδει διά τό «προέδρου» τής Δημοκρατίας στρατηγού Γκαϊζίκη, τήν εϋθύνην τής διακυβερνήσεως τής χώρας εις τούς πολιτικούς και καλεῖται ο κ. Κ. Καραμανλῆς εκ Παρισίων και όρκαζεται τās πρώτῃς ώρας τής 24ης Ίουλίου 1974 πρωθυπουργός Κυβερνήσεως Έθνικής Ένότητος.

Τά διαδραματιζόμενα κατά τās δύο εκείνα εικοσιπενταρτία είναι γνωστά. Γνωστοί, όπως προαναφέραμε, δέν ήταν οι λόγοι πού όδήγησαν εις τήν προσωρινήν ματαιώσις του σχεδίου διά τήν Στενά.

Βεβαίως, ξένοι παράγοντες, αναφερόμενοι εις τό γεγονός αυτό, ύποστηρίζουν ότι η προσωρινή ματαιώσις όφειλεται εις τήν ύπαρξιν Στρατιωτικής Κυβερνήσεως (δικτατορίας) και δχι Κυβερνήσεως έκλεγμένης υπό τούς Έλληνοί λαού. Άρα μη έκπληρωσῆς τās άπόψεις και πεποιθήσεις του λαού. Μία τοιαύτη Κυβέρνησις, λέγουσιν, δέν θα ένομοποιεῖτο, εις τήν ύπογραφήν των συνθηκών πού θα έπικολούθουν, μιάς τοιαύτης άνακατανομής πού θα προέκυπτε μετά από μίαν πολεμικήν άναμέτρησην έστω και όλίγων ημερών, αλλά η όποια θα ειχε πάντως δημιουργήσει τετελεσμένα γεγονότα.

Εἶναι και αυτή η άποψις μιά εϋχρησις, τήν όποιαν πάντως ήμεῖς δέν θέλομεν να πιστεύομεν. Γεγονός όμως είναι ότι τό σχέδιον έμπασιώθη προσωρινώς, διά τήν άρχική και πάλιν τίθεμενον εις έφαρμογήν, με τήν τελευταίαν εκρίσιν εις τās Έλληνοτουρκικάς οχέσεις, με άφορμήν και πάλιν τόν Αίγαϊον.

Και βλέπομεν τόν κ. Ντεμιρέλ και όλους τούς πολιτικούς ήγέτας τής Τουρκίας να ώμιλούν περι Αίγαίου και περι καθεστώς τής νήσου και να προβάλλουν διεκδικήσεις, παραλόγους καθ' ήμās.

Και παρά τήν προσφυγήν εις τό Συμβούλιον Άσφαλείας και τήν Χάγην και παρά τήν άπόφασιν - ούστασιον πού Συμβουλίου Άσφαλείας δι' άυτοσυγκράτησιν και διαπραγματεύσεως, βλέπομεν τήν κρίσιν να κορυφούται, κατά διστάσημα. Δηλαδή δημιουργείται τό κατ'άλληλον κλίμα, τό όποιον προλαβαίνει τό έδαφος, δι' άρισθίας ύποχωρήσεως, πρὸς άποφυγήν συρράξεως.

Άλλά η σύρραξις δέν θα άπορευκθῆ εις τό μέ-

λον. Τό σχέδιον περί άνακατανομής του χώρου των Στενών, πρέπει να τεθῆ εις έφαρμογήν και να ολοκληρωθῆ. Και θα τεθῆ και θα ολοκληρωθῆ. Αυτό είναι μία αλήθεια τήν όποιαν καλόν είναι να γνωρίζωμεν διά να λάβωμεν τās μέτρα μας. Διότι μέχρι στιγμῆς σπουδαία πράγματα εις τόν τομέα αυτόν δέν γίνονται.

Θά γίνη λοιπόν η σύρραξις, θα συμμετάσχη και η Βουλγαρία, εις θάρος τής Τουρκίας και θα γίνη η άνακατανομή. Καί' τοϋτο προκύπτει και εκ του γεγονότος ότι η Σύμβασις του Μοντρέ, ενώ έχει πλέον λήξει, ούδεμία κούβεντα γίνεται περι άναθεωρήσεως τής. Δηλαδή δέν ένδοιφέρονται τα υπερδυνάμεις δι' άναθεώρησιν, έφ' όσον υπάρχει τό οχέδιον άνακατανομής του χώρου εδαφικῆς και δχι λύσις νομική, ως είναι μία άναθεώρησις συμβάσεως.

Και ενώ όλα φαίνονται εκ πρώτης όψεως ως δυνατόμενα να δικαιολογηθούσιν, αλλά και να μὴν έχουν μεγάλα έπιπτώσεις βάσει του δόγματος - συνταγῆς εκάτι πῆρες, κάτι έκασεας, ο κίνδυνος τόν όποιον άντιμετωπίζει η χώρα είναι τρομακτικός και ο ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΟΣ τής ευρίσκειται επί θύρας.

Ένας άκρωτηριασμός πολύ φοβερότερος από αυτόν πού θα πραγματοποιηθῆ με τό εκάτι πῆρες, κάτι έκασεας.

Αυτήν τήν στιγμήν κινδυνεύομεν να άπωλώμεν όριστικώς τήν Κρήτην. Και τοϋτο τό γνωρίζει καλώς η Κυβέρνησις αλλά δέν βλέπομεν πῶς άντιδρά. Θά άναφερθώμεν και εις τό στοιχείον πού άποδεικνύει ότι η Κυβέρνησις τό γνωρίζει, αλλά εν συνεχεία.

Μετά τήν ρύθμισιν του θέματος των Στενών και τής ελευθέρως πλέον ναυσιπλοίας η μάλλον έξόδου εις τήν Μεσόγειον μεγάλων σοδιετικῶν οκαφῶν, θα τεθῆ θέμα άμερικανικής άντιστηρίξεως εις τήν Μεσόγειον.

Η παρουσία του σοδιετικου στόλου, μπορεί να είναι συμφωνημένη μεταδύ Σοδιετικῆς Ένώσεως και ΗΠΑ, αλλά αυτό δέν άποκλείει τήν δημιουργίαν ενός μελλοντικού ίσως κινδύνου διά τās Η. Π.Α. Δι' αυτό χρειάζονται βάσεις άντιστηρίξεως εις τήν Μεσόγειον.

Έτσι, δημιουργείται η άνάγκη τής ύπαρξεως του άξονος Γιβραλτάρ - Παντελάρια - Μάλτα - Κρήτη - Κύπρος.

Και τό μεν Γιβραλτάρ, η Παντελάρια και η Μάλτα, άποτελούν αυτήν τήν στιγμήν ένα γεγονός. Η Κύπρος, διαμελισμένη όπως είναι και με τήν λύσιν πού θα δοθῆ συντόμως, δίδει τό σταθερόν σημειον του τέρματος του άξονος. Άσπιρνει η Κρήτη. Εἰς τήν Κρήτην ως γνωστόν ύπάρχουν βάσεις άμερικανικαι και έχουν δαπανηθῆ δι' αυτάς τεράστια ποσά. Βεβαίως όλα αυτά παρουσιάζονται είτε ως άπότοκα τής συμμετοχῆς εις τό ΝΑΤΟ είτε ως άπότοκα διμερών συμφωνιών Έλλάδος - ΗΠΑ.

Ο άμερικανικός όμως παράγων δέν έχει άπο-

πύον έπιπτώσιν εις τήν Ελλάδα. Ίδιατέρεως δέν είναι εις θέσιν να ύπολογισθῆ η έπιπτώσις πού θα έχη η μεταβολή του εδαφικου χώρου εις τήν περιοχήν των Στενών και η άπώλεια από πλευράς Ελλάδος ώρισμένων νήσων, έστω και άν αυτά κατακυρωθούσιν δι' ύπογραφῶν και διεθνῶν συμφωνιών.

Ο παράγων αυτός, αλλά παράλληλα και ο Σοδιετικός, φοβεῖται τήν ένδεχομένην πολιτικήν μεταβολήν πού πιθανόν η μάλλον θέβαιον, θα έπακολουθήσῃ τής ρυθμίσεως.

Κυρίως φοβεῖται τούς ΛΟΧΑΓΟΥΣ. Φοβεῖται ότι με τήν λύσιν αὐτῆν θα τρωθῆ τό εθνικόν των γόητρον και η φιλοπρωτων. Φοβεῖται τήν επεμβασίν των ως ΓΙΜΩΡΩΝ.

Μία τοιαύτη μεταβολή, δέν είναι έπαθυμητή διά τόν άμερικανικόν και ρωσικόν παράγοντα, διότι δέν είναι δυνατόν να έλεσθῆ. Βεβαίως, όποιασδήποτε μορφῆς μεταβολή, έστω και των Λοχαγῶν, δέν θα είναι δυνατόν να άνταρῆσῃ μίαν κατάσταση τετελεσμένων γεγονότων και ύπογραφῶν διεθνῶν συμφωνιών και συμβάσεων. Άλλά πάντως θα δημιουργησῇ προβλήματα. Τό βασικώτερον εξ αυτών ευρίσκειται εις τήν πιθανήν άντίδρασιν τής αύχέσεως τής Αιγαλιτιδος ζώνης εις τās 12 μίλια, πράγμα πού και νόμιμον είναι, αλλά και εἰς έφαρμοσθῆ από όλα τά κράτη του κόσμου. Η αύχῆσις τής αιγαλιτιδος ζώνης από 6 εις 12 μίλια, σημαίνει αυτομάτως κλεισμον του Αίγαίου, όσον θα έχη άπομείνει. Πράγμα πού θα έχη ως συνέπεια να άτονισῆ και τό νέον καθεστῶς των Στενών.

Παράλληλως μία τοιαύτη μεταβολή, έστω και άν πειραμένη, δέν αύχῆσῃ τήν αιγαλιτιδα ζώνη και γνωρίζομεν ότι τοιαύτη πείσις θα υπάρξῃ ΕΞ ΩΝ των πλευρῶν, άφοῦ ήδη έξεδηλώθη και από ρωσικῆς πλευράς πρὸ όλίγου χρόνου, θα έχη ως συνέπεια τήν διακοπήν των οχέσεων Έλλάδος - ΗΠΑ τουλάχιστον διά λόγους εθνικου γόητρον.

Βεβαίως, τοϋτο δέν σημαίνει τήν δημιουργίαν οχέσεων με τήν Σοδιετικήν Ένωσιν άφοῦ βάσει του ευρύτερου σχεδίου των δύο υπερδυνάμεων έχει και αυτή άποδεχθῆ τήν ρύθμισιν του θέματος των Στενών διά τής προαναφερθείσης λύσεως.

Άλλά πάντως, διακοχῆν οχέσεων με τās ΗΠΑ σημαίνει δι' αυτάς, «οπισθισμῶν» του άξονος Γιβραλτάρ - Παντελάρια - Μάλτα - Κρήτη - Κύπρος, εις τό σημειον τής Κρήτης.

Και' αυτόν τόν λόγον, θα επιδικωθῆ — και ἴσθι τά πρώτα κρούσματα ἴσχυριαν να διαφανήνται — η άνεξαρτητοποίησις η η άυτονομία τής Κρήτης. Η Κυβέρνησις, όπως προαναφέραμε, τελεῖ εν γνώσει αυτού του γεγονότος. Τό άπέδειξε η όμιλία του προέδρου τής Δημοκρατίας κ. Κ. Τσάτσου εις τās έορταστικὰς εκδηλώσεις διά τόν Άρκαδι. Έκεῖ, ως κεραυνός εν αιθρία, έπισαν αἱ φράσεις του, περι τής ένότητος των Έλλήνων και του Έλληνικοῦ χώρου και ότι μία χώρα προεδρεύει περισσότερον όταν είναι ἡνωμένη, ενίασα και μεγάλη και δχι όταν άποτελείται υπό Έξωριστῶν κρατιδία.

Διατῆ αυτή η όμιλία, ενώ φαινομενικώς τουλάχιστον δέν ύπάρχει τίποτε; Διότι η Κυβέρνησις τελεῖ εν γνώσει των εις τās παρασκηνία συμβαινόντων η ύποπεύεται αυτά.

Ποία όμως η ευρύτερα άντιδράσις τής, πέραν τής προειδοποιήσεως του κ. Κ. Τσάτσου, υπό τήν ιδιότητά του ως Προέδρου τής Δημοκρατίας, πράγμα πού σημαίνει ότι τό κείμενον του λόγου συνταγῆν υπό τής Κυβερνήσεως, δεδομένου ότι ως Άντίπατος Άρχων, έχει τό άνευθυνον, και υπεύθυνος είναι η εκάστοτε Κυβέρνησις διά τās λεγόμενά του;

Ούδεμία. Τουλάχιστον έπιφανειακῶς. Άλλά εις τήν προκειμένην περίπτωσιν, η έπιφάνεια παύει μεγάλον ρόλον. Καί' όταν λέμε έπιφάνειαν, έννοοῦμε τήν καλλιέργειαν του καταλλήλου κλίματος, πρὸς άποαύθισιν ενός γεγονότος. Ούδεμία πραγαίονα γίνεται διά τήν έννημέρωσιν του Κρητικού λαού επί των τραγικῶν συνεπειῶν πού θα έχη τυχόν κίνημα άναγνωστικῆς εις τήν νήσον και δι' αὐτοῦς τούς ίδίους, οι όποιοι θα βρεθούσιν να άποτελοῦν έξαρτήματα μιάς μεγάλης δυνάμεως, η όποια θα στριβῆ τήν νεοπαγῆ πολιτεία τους, αλλά και διά τό εϋνος ολόκληρον.

Άντιθέτως, άφῆνεται να καλλιερῆται έμμέσως

μία προπαίονδα με τρομακτικὰς συνεπειὰς διά τό μέλλον και η όποια προλαβαίνει τό έδαφος δι' εν άυτονομιστικόν κίνημα.

Καλλιερῆται εις τούς Κρήτας τό συναίσθημα ότι είναι άνώτεροι των ύπολοίπων Έλλήνων. Ότι επί χρόνια η νήσος των άδικεῖται από τό Κέντρον και ότι ούδεμία μέριμνα διά τās προβλήματα τής και τās προβλήματα των Κρητῶν έχει ποτέ ληφθῆ. Παρασιωπῆται βεβαίως τό γεγονός ότι κατά τήν διάρκειαν του καθεστῶτος τής 21ης Άπριλιου έγιναν τεράστια έργα εις τήν Κρήτην, πρωτοφανούς μάλιστα εκτάσεως και τοϋτο λόγω του δυσμενοῦς κλίματος τό όποιον έκκαλιερῆθη μεταπολιτευτικῶς δχι μόνο διά τήν μορφήν του καθεστῶτος τής 21ης Άπριλιου, αλλά διά τās εκτελεσθέντα υπ' αὐτοῦ έργα. Επίσης καλλιερῆται η ιδέα ότι τό κέντρον άπορροσῆ τήν παραγωγήν τής Κρήτης, μιάς παραγωγῆς πού καθιστῆ τήν Κρήτην αὐτάρκτη εις γεωργικά και άλλα προϊόντα. Δηλαδή εν τελευταία αναλύσει άφῆνεται να έννοηθῆ από τούς Κρήτας, ότι «ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΤΑ ΒΓΑΛΟΥΝ ΠΕΡΑ ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ», διότι έχουν όλες τās δυνατότητες και συνεπῶς δέν έχουν άνάγκην τής ύπολοίπου Ελλάδος διά να επζήσουν.

Μία προπαίονδα όμοιολογημένως διαβολική σε σύλληψη και έφαρμογή. Δέν μπορεί κανείς να τήν άντιληφθῆ εάν δέν έχη έπιβαθύνει εις τό πρόβλημα και εάν δέν ύποπεύεται εις τί άποβλέπει. Όταν θα φθάσῃ η στιγμή πού τό κλίμα θα εἶναι πρόσφορον, τότε θα ρεύσῃ ο πακτικῶς των δολαρίων εις τήν νήσον και θα δημιουργηθούσιν οι πρώτοι πυρήνες του άυτονομιστικου κινήματος. Και πρέπει να είναι βέβαιον όλοι, ότι τότε κάθε άντιδρασις κατά του κινήματος αυτού, από πλευράς Έλληνικής Κυβερνήσεως, θα προκαλῆ τήν άντίθετα των έπιδικωμένων άποτελέσματα. Τά άυτονομιστικά κινήματα ξεκινούν εις τήν άρχην σαν μία «φαιδρά» ύπόθεσις και καταλήγουν πολυ σύντομα να ξεθεμελιώσουν κράτη ολόκληρα.

Ευρισκόμεθα λοιπόν, βάσει ενός καλά προετοιμασμένου σχεδίου, με πολλάς έναλλακτικὰς λύσεις όπως φάνηκε και τό όποιον άποβλέπει και εις τήν άυτονομισιν τής Κρήτης; Ηδη, ύπάρχουν «φαιδρά» όπως λέγεται κρούσματα. Άλλά δέν πρέπει τέτοιου είδους κρούσματα να θεωροῦνται «φαιδρά» και άνευ βάσεως. Πρέπει η Κυβέρνησις να άντιδρασῆ. Τό πῶς είναι δική τής ύπόθεσις. Ημεῖς έπισημαίνομεν τόν κίνδυνον. Και δέν πρέπει να θεωρῆ ως «φαιδρά» τά πρώτα κρούσματα άναγραφῆς άυτονομιστικῶν συνθημάτων κ.λπ. Πρέπει να άντιληφθῆ ότι τό άναγνηθῆν «Μακεδονικόν» υπό τήν μορφήν άναγραφῆς συνθημάτων, διανομῆς προκηρξῶν κ.λπ. δέν άποτελεῖ τίποτε άλλο από «στακτῆν εις τās μιάτια». Επειδή αυτό χρόνια μετ' αὐτῆς, πῶς τό Ξαναεμφανίζομεν, γιά να στρέψωμεν τήν προσοχήν μας πρὸς τās εκεί και να άγνωστοῦμε τήν Κρήτην πού ουσιαστικά αὐτή κινδυνεύει, ώστε οι πατριωτάρωντες τήν άυτονομιστῆν τής, να μπορούν να έργασθῶν άπερισπαστοί.

Ευρισκόμεθα λοιπόν ένώπιον ενός τεραστίου κινδύνου πού άπειλεῖ τήν χώραν μας. Έάν εκάτι κάσῃ εις έναν πόλεμον, δέν παύεις ποτέ να διεκδικῆς. Ακόμη και άν υποδουλωθῆς, άπλως ευρίσκεσαι εν ύπνώσει διά ένα μεγάλο η μικρό χρονικόν διάστημα. Άλλά πάντα είναι ολόκληρος και όταν τυνηθῆς - άπελευθερωθῆς θα εὐρεθῆς ολόκληρος. Όταν όμως άκρωτηριασθῆς, τό πημια πού άπώλεσες δέν θα τό άποκτήσῃς ποτέ πλέον.

Αὐτὰ ως τό έχουν υπ' όψιν των οι έχοντες και τήν εϋθύνην διά τās τύχας αὐτοῦ του κόσμου και ως λάθουν τās πέτρα των.

ΣΤΑΜ. ΤΣΟΥΤΗΣ

Υ.Γ.: Ο ύπογράφων, ύπῆρξεν και είναι άντικομμουνιστῆς υπό τήν έννοιαν ότι διά τής έπικρατήσεως του κομμουνισμοῦ δι' άκρωτηριαζόμεν η Έλλάς και δχι υπ' όψιν τής έφαρμογῆς ενός οικονομικοκοινωνικου συστήματος, όσον οκληρῶν και εν είναι τοῦτο. Τό ίδιο θα συμβῆ και άν άλλη δύναμις, αἱ ΗΠΑ η άλλο σύστημα, άπειλήσῃ με άκρωτηριασμόν τήν πατρίδα του, όπως βάσει σχεδίου, διαφανεται ότι θα συμβῆ με τήν Κρήτην. ΑΝΤΙ σε κάθε σύστημα πού ύποβάλλει τόν άκρωτηριασμόν αὐτῆς τής χώρας.

Σ.Τ.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΜΕ ΣΗΜΑΣΙΑ...

Η ΛΑΣΠΗ...

Άγαπητέ κ. Μιχαλόπουλε, Έλαβα τό θαυμάσιο φύλλο σας «Νέοι Άνθρωποι εις τό όποιον (γνώμη μου) θα προτιμούσα να εἶχε τόν τίτλο «Κατηγορῶν» του Έμιλ Ζολά», διότι στις 52 σελίδες του δέν κάνετε τίποτ' άλλο από τό να ξεσκαπάζετε και να καυτηριάζετε τήν «λάσπη» πού έχουν τās έργα των κατ' έπιφάνειαν τίμιων και καλών, πού κατά περιόδους κυβερνοῦν τήν Ελλάδα.

Άφοῦ λοιπόν τās έργα τους είναι βρώμικα σαν τήν λάσπη, και άφοῦ εσείς, με τās έργα τους ξεσκαπάζετε τήν «λασπημένη» πολιτεία τους, αυτό λέει: ότι η Άλήθεια δέν λέγεται λάσπη, ε τιν α ἰ λ ἄ σ π η, άφοῦ τās ἴδια

τους τās έργα αὐτό άποδεικνύουν...

Όπως, έπίσης, η Άλήθεια, είναι «άνθος» όταν άποκαλύπτεται έπέροχα έργα και χαρακτήρες!

Άφοῦ σās συγχάρῶ και σās ευχαριστῶσθω γιά τό θαυμάσιο φύλλο πού μου στείλατε, εις τό ό- ποιο μάλιστα μου κάνατε τήν Τιμή να φιλοξενῆτε κείμενά μου, θα μου έπιτρέψετε σάν μεγαλυτέρως σας πού εἶμαι, να σās δώσω μιά συμβουλή:

Γρηγόρη Μιχαλόπουλε προχώρετε!!!

Εἶναι Τιμή γιά τόν τόπο μας, πού επί τέλους ακούγεται μιά φωνή η Ά λ ἦ θ ε ἰ α ς μέσα από τήν όχλοσθῆ και τό σάλαγο τής παλιανθρωπιάς.

Προχώραί! γιάτι πιστεύω και ελπίζω πῶς θα βρεθῶν κι' άλλοι

Μιχαλόπουλε ν ἄ φ ω ν ἄ - ξ ο υ ν τ ἦ ν Ἄ λ ἦ θ ε ἰ α ς, άρκει να έχουν τό δικό σας κουράγιο και Τ ό λ μ η !

Γιατί είναι Τόλημ να λές τήν αλήθεια όταν ξέρεις ότι (όπως λέω σ' ένα γνωμικόν μου) «Η Άλήθεια, όσες φορές κι' αν ειπωθῆ, τόσες φορές θα Σ τ α ρ ω - θ ῆ !!!»

Φιλικότητα ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ - ΔΙΚΑΙΟΣ Σεβρών 11 - 13 Τ.Τ. 911 - ΑΘΗΝΑΙ

Ο ΣΙΣΤΟΣ ΔΡΟΜΟΣ...

Κύριε Διευθυντά, Σās σφιγγῶ τό χέρι γιά τās ιστορικοῦ περιεχομένου εκδόσεις τής έφημερίδος σας «ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ». Πρέπει κάποτε να βρεθῆ και στον τόπο τοῦτο ο σιστός δρόμος.

Έχω μιά πληροφορία ότι στο τεϋχος Οκταβρίου θα μιλῆτε επί τέλους και γιά κάποιον άλλον χουντικόν... κομμουνίζοντα(!) πού άγράμματος και άκαρπος έγινε Καθηγητής Πανεπιστημίου...

Με πολλή τιμή Α. Δ.»

(Σ.Σ.: Μās προβληματίσει η έπιστολή σας, ἴδιος οι πληροφορίες σας... Πάντως, εάν τās πράγματα είναι όπως τās λέτε, θα επανέλθουμε...)

Ο Ο.Τ.Ε.

Κύριε Μιχαλόπουλε, Έλαβα τό περιοδικό «Νέοι Άνθρωποι», πού εἶχατε τήν καλωσύνη να μου ταχυδρομήσετε και σās ευχαριστῶ. Έ-

πίσης σās ευχαριστῶ γιά τās καλά σας λόγια, πού γράψατε γιά μένα.

Μπορῶ να σās διαβεβαιώσω, ότι δέν έκανα τίποτε παραπά- νω από τό να εκτελέσω μ.σ. Πρόσπαθῶ να εμψύχω τήν κατάσταση, πού ειχε δημιουργηθῆ στὸν Ο.Τ.Ε, με τήν πιστή έφαρμογή των νόμων και τῶν κανονισμῶν πού ἴσχυαν, με κάποια άμεροληψία και δικαιοσύνη.

Πιστεύω άκράδαντα, ότι μιά κοινωνία ευημερεῖ, όταν οι άρχοντες τής σέβονται και τηροῦν τούς νόμους, ο δε λαός σέβεται και εκτιμῶ τούς άρχοντες.

Με εκτίμησι ΜΙΧ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΕΑΣ Άρχελάου 30 Τ.Τ. 501

ΠΟΛΥ ΓΕΩΡΓΙΟ Παπαδόπουλο θυμῆ η άναχώρησις και η άφιξις του κ. Κ. Καραμανλῆ εις τήν Θεσσαλονίκη γιά τās εγκαινία τής 41ης περιόδου τής Διεθνούς Έκθέσεως.

Τό αεροδρόμιον του «Ελληνικού» κυριολεκτικά ζωμένο από άστυνομικούς. Εἶτε εν στολή εἶτε με πολιτικά. Άν' όπου και άν περνούσε έθλεσε τίς θλοσυρές τους φυσιογνωμίες να παρακολουθούσιν τούς πάντας και τās πάντα με πραγματική άφοσίωι στο έργο τους.

Τό αεροπλάνο πού θα μετέφερε τόν κ. Πρωθυπουργό, και αὐτό ζωμένο. Σε μιά όκτίνα 100 μ. γύρω του, ύπῆρχαν άστυφολακες, σχηματίζοντας έναν τεράστιο κύκλο. Κάθε 10 μ. και άστυφολακας. Αὐτοί, βάσει διαταγῶν βέβαια, δέν έπέτρεπαν τήν προσέγγισι ο αὐτό σε κανένα και άπομάκρυναν τās διάφορα ύπηρεσιακά αὐτοκίνητα, από τόν χώρο πού προσάτευν, κόνοντάς τα να ελάμβανον πορεία.

Στῆν Θεσσαλονίκη τό ίδιο. Καί πάνω άπ' όλα, η κυκλοφορία «κομμένη» ο' αλη τήν διαδρομή από τό αεροδρόμιον μέχρι τό «Κυβερνεῖο» όπου κατέλυσε ο κ. Πρωθυπουργός, προτῶ πῶς γιά τās εγκαινία. Καί όταν λέμε κομμένη, έννοοῦμε και τό αντίθετο ρεύμα. Χωροφύλακες δέ, κάθε 15 με 20 μ. Εἶναι να άπορῆ κανείς.

Ο μεν Γεώργιος Παπαδόπουλος ἴταν «δικτάτωρ» και κατά τήν όποια τόν άρμόδιον τής έποχής του, δικαιολογοῦντα τās άστυρά μέτρα άσφαλείας. Κακῶς βέβαια, διότι, αν εἰραρῆσῃ κανείς τήν άπόπειρα «Παναγούλη» κανείς δέν ειχε διαθεῖ να τόν δολοφονῆ.

Ο κ. Καραμανλῆς όμως; Αὐτός είναι ένας λαοφιλης κοινοβουλευτικῶς ήγέτης. Μάλιστα πρόσφατο είναι τό 55,5ο πού έλαβε στις τελευταίας εκλογές. Καί πάνω άπ' όλα δέν είναι δικτάτωρ. Άπό τόν λοιπόν κινδυνεύει και λαμβάνονται τόσα μέτρα άσφαλείας;

Άπό τίς «αυθόρμητες» εκδηλώσεις του λαού πού τόν έραν με λουλούδια στο αεροδρόμιον;

Μα στό αεροδρόμιον τής Θεσσαλονίκης, ο λαός ἴταν καθαρά «Καραμανλικῶς». ἴταν οι νεολαίοι τής ΟΝΝΕΔ αὐτοί τόν έρεναν με άνθη.

Φαίνεται όμως, πῶς οι άρμόδιοι έχουν διαφορετική γνώμη. Πιστεύουν ότι δέν υπάρχει διαφορά μεταδύ Παπαδόπουλου και Καραμανλῆ. Φαίνεται ότι πιστεύουν ότι και οι δύο δέν είναι δημοφιλες και γι' αὐτό λαμβάνουν μέτρα προστασίας σήμερα όπως ελάμβαναν και τότε.

Δηλαδή τās αλήθ εναλαμβάνονται. Άς είναι δέν πειράζει. Άλλά γιά να οσαρολογηθώμεν. Αὐτὰ δέν είναι οσαρά πράγματα. Εἶναι ενεργείες πού εκθέτουν τούς ήγέτες στα μύτια του λαού. Καί ο λαός είναι έξυμνος η μάλλον εϋνησε και καταλαβαίνει.

Ίσως αὐτοί πού έδωσαν τήν έντολή γιά να ληφθῶν αὐτά τά μέτρα, δηλαδή οι σημερινοί «Καραμανλικώτεροι του Καραμανλῆ» όπως και οι τότε «Παπαδοπουλικώτεροι του Παπαδόπουλου», να πιστεύουν ότι ο κ. Καραμανλῆς κινδυνεύει και γι' αὐτό ένήργησαν όπως ένήργησαν, και τόν εἰέθεσαν στα μύτια του λαού.

Τούς δικαιολόγους. Ά

“Ετσι, γιά νά·δυμώμαστε...”

Από τούτη τήν σελίδα δ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΤΣΟΥΤΗΣ

θά γράφω κάθε φορά μερικά «πραγματάκια» έτσι γιά νά θυμώμαστε...

Πώς δέν βγήκε μιιά έφημερίδα κατά τήν διάρκεια τής έπταετίας

ΔΗΛΑΔΗ, γιά νά μ'ην ξεχνάμε πράγματα που έγιναν, μικρά ήσως, αλλά που έχουν κάποια σημασία. Πράγματα, που αποτελούν τήν λεπτομέρεια, που συνθέτει μιιά όληκληρη ιστορία. Και που είναι απαραίτητα γιά τήν ά-πόλυτη και αληθινή παρουσιάσιν τής.

Στό προηγούμενο τεύχος τών «Νέων Ανθρώπων» έγραφα γιά τό πώς έκλεισε μιιά έφημερίδα. Ή «Αθηναϊκή» τίς πρώτες μέρες μετά τήν Έπανάστασι τής 21ης 'Απριλίου. Στό σημείο αυτό πρέπει νά κάνω μιιά διευκρίνισι. Έξακολουθώ ακόμη νά μιλά γιά Έπανάστασι, όχι από σκοπιμότητα, αλλά από συνήθεια. Βλέπετε έ-πίσημη χροιά «Έπανάστασι» τήν Έλεγα. Μαύμεινε. Τι νά κάνω. Δέν άνήκω στήν κατηγορία τών ανθρώπων που ξεσηκώνουν εύκολα. Τήν μιιά λένε «Έπανάστασι» και τήν άλλη «Πραξικόπημα» και τήν παράλλη «Κίνημα» και δέν ξέρω πώς άλλοιώς.

Έιχα λοιπόν ύποσχεθί νά γράψω και τήν ιστορία μιιάς έφημερίδος που δέν μπόρεσε νά δ'ή τό φώς τής «δημοσίησής» της. Διηλάθ'ή που δέν κυκλοφόρησε ποτέ και έ-μεινε μόνον στά σχέδια και στίς διαπραγματεύσεις. Αύ-τήν λοιπόν τήν ιστορία θά γράψω σήμερα, έτσι γιά νά θυμώμαστε.

Πρέπει νά ήταν άρχες του 1971. Γύρω στήν Άνοιξη. Μεσημεράκι, γύρσια σπύτι γιά φαγητό. Κακιά συνή-θεια, αλλά τέλος πάντων. Δέν ειχα προλάβει νά γράψω τά παπούτσι μου, όταν ή γυναίκα μου με πληροφορήσε γιά κάποιο τηλεφώνημα που ειχε λάβει γιά μένα.

— Ξέρεις, μου ειπε, τηλεφώνησε κάποιος κύριος Κυριακίδης, Κοσμάς Κυριακίδης και άφησε παραγγελία νά τόν πάρω στο τηλεφώνο άμέσως.

Προσπάθησα νά θυμηθώ ποιός μπορεί νά ήταν ο Κο-σμάς ο Κυριακίδης και δέν στάθηκε δύσκολο.

Ήταν, ο πατέρας τής Άλίκης Κυριακίδου, συζύγου του Διονύση του Λιβανού, του έκδότου τής έφημερίδος «Νίκη», στήν όποία ειχα δουλέψει από τόν 'Απρίλιο του 1963 μέχρι και τήν ήμερα που έκλεισε. Γιά όσους δέν θυμούνται, θά πώ ότι ή «Νίκη» ήταν ή έφημερίδα, που στίς άρχες του καλοκαιριού του 1963, μετά τήν δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη στήν Θεσσαλονίκη, έγραψε εκείνο τό περιφημο «Καραμαλιής Τέλος» και που μέσα σέ λίγες ημέρες έπαληψεύτηκε, με τήν παραιτήσι του κ. Κ. Καραμαλιή από τήν Πρωθυπουργία και τήν άνάθεσι αυτής εις τόν άειμνηστο Παναγιώτη Πιτινέλη. 'Ο δέ κ. Λιβανός, είναι συγγενής του πρώην Πρωθυπουργού κ. Πα-ναγιώτη Κανελλοπούλου, άνηψος νομίζω, και σήμερα ά-πό τούς διαπρεπέεις «άντιστασιακούς» βουλευτές τής «Νέας Δημοκρατίας».

Θυμήθηκα λοιπόν χωρίς μεγάλη δυσκολία ποιός ήταν ο Κοσμάς ο Κυριακίδης και γιαιτ' ειχα συνεργασθί μαζί του τήν εποχή που έξεδίδετο ή «Νίκη», τήν όποια και γιά ένα μεγάλο χρονικό διάστημα χρηματοδοτούσε, αλλά και τό σημαντικότερο, γιαιτ' ο Κυριακίδης, ήταν ένας από τούς έξυπνότερους ανθρώπους που γνώρισα ποτέ μου και πολύ μεγάλος πατριώτης.

Ή καταγωγή του ήταν από τήν Μικρά Άσία και τό όνειρό του ήταν νά δ'ή όλους τούς πρόσφυγες αυτής τής Έλληνικής γής άποκαταστημένους σέ σπύτι δικά τους. Γιά τό όνειρό του δέ αυτό μπόρουσε νά κάνει και έκανε τό πών. Όμολογώ ότι ήταν, γιαιτ' ειπένα πριν λίγο και-ρό, ένας σπουδαίος άνθρωπος.

Τόν πήρα λοιπόν στο τηλεφώνο γιά νά μάθω τι με ήθελε.

Ο Κυριακίδης, στήν άρχή με ρώτησε ποιός ήταν οι σχέσεις μου με τούς παράγοντες τής 21ης 'Απριλίου και εις τήν συνέχισα μου τόνισε ότι ήθελε νά με δ'ή, γιαιτ' σκόπευε νά έκδοσθ' ή έφημερίδα, που νά ύποστηρίζε τίς άρχες τής Έπανάστασης και νά δροσίζε στήν έπίλυσι «των προσωπικών προβλημάτων, όσα δηλαδή δέν ειχαν έπιλυθί ακόμη».

Δέχθηκα εύχαρίστως τήν συνάντησι και ο Κυριακί-δης με παρεκάλεσε, επειδή ήταν άρρωστος και δέν κατέ-βαινε στήν Άθήνα, νά πάω νά τόν επισκεφθώ στο σπύτι του, στο Κεφαλάρι.

Ή πρότασι του Κυριακίδη, ήταν πράγματι πολύ ένδιαφέρουσα. Ή έκδοσις μιιάς έφημερίδας κατά τήν δι-άρκεια τής 21ης 'Απριλίου, έπαρουσίαζε πολλά πλεονε-κτίματα κυρίως εις τό θέμα τής προσλήψεως εις αυτήν συντακτών, που είτε ήταν άνεργοι, είτε εργαζόμενοι σέ διάφορα γραφεία τύπου, βασικών κυβερνητικά, αλλά που δέν ειχαν ταμείο.

Πριν πάω στο ραντεβού με τόν Κυριακίδη, συμβου-λεύθηκα τόν έκλεκτό συνάδελφο Σπύρο Δρόσο. Και εκεί-νος άντελήθη τό πλεονεκτήματα που θά ειχε ή έκδοσις μιιάς έφημερίδος και με συνεβούλευσε νά πάω χωρίς κα-θυστέρησι στο ραντεβού και νά φροντίσω νά μάθω ακρι-βώς τι έπιθυμούσε και τι ζητούσε ο Κυριακίδης.

Έτσι και έγινε.

Άνέβηκα στο Κεφαλάρι και συναντήθηκα με τόν Κυ-ριακίδη. Μου άντέπυξε τά σχέδιά μου. Σχέδια μεγαλεπή-βολα αλλά παράλληλα και πραγματοποιοήσιμα. Ήθελε, νά διαθέσει τήν εποχή εκείνη ένα ποσό γύρω στα 50.000 000 δρχ. σέ πρώτη φάσι, γιά τήν έκδοσι μιιάς άπόλυτα άρτιας έφημερίδος, με πλήρες δίκτυο άνταποκριτών εις όλον τόν κόσμο και με δυνατότητες πρακτορευτικής σχε-δόν εξελίξεως.

Βεβαίως, ή πολιτική γραμμή τής, θά ήταν τελείως φιλοκυβερνητική. Διηλάθ'ή φιλοεπαναστατική - Παπαδο-πουλική. Αυτή ήταν ή έπιθυμία του Κυριακίδη, ο όποιος εις τίς άρχες τής Έπανάστασης ειχε συνεργασθί με τόν Κ. Άσλανιδή και μάλιστα ειχε διορισθί πρόεδρος τής ΑΕΚ.

Εις τό σημείο αυτό χρειάζεται μιιά παρένθεσις. 'Ο Κοσμάς Κυριακίδης, άνέκαθεν φιλοδοξούσε νά έκδοσθ' ή έφημερίδα κύρους και άνέκαθεν ήταν διατεθειμένος νά ξοδέψη χρήματα γιά νά πετύχ'η τόν σκοπό του. Τό δ-νειρό του. Έπίσης έκτός από τήν μεγάλη άδυναμία του στον προσφυγικό κόσμο, γιαιτ' από αυτόν προερχόταν και ήξερε τά προβλήματα και τούς καημούς του, ειχε με-γάλη άδυναμία στο ποδόσφαιρο και ειδικά στήν ΑΕΚ και πάλι ίσως προελεύσεως.

Εις τήν πρώτη αυτή έπαφή με τόν Κυριακίδη δέν μ'ή-καμε σέ περισσότερες λεπτομέρειες. Άπλως συμφωνήσα-με νά βραβειωθώμε γρήγορα και νά είναι μαζί και ο Σπύ-ρος ο Δρόσος.

Και πράγματι αυτό έγινε. Ένημέρωσα τόν Δρόσο γιά τά όσα κουβεντιάσθησαν με τόν Κυριακίδη, του έξήγησα τί άνθρωπος είναι και παρά τό γεγονός ότι διετέρησε ώρισμένες έπιφυλάξεις εις πρός τά ποσά που άνέφερε ο Κυριακίδης ότι ήταν διατεθειμένος νά δαπανήσθ'η, κανονί-σθηκε τό δεύτερο ραντεβού, πάλι στο Κεφαλάρι.

Πήγαμε με τόν Σπύρο και έπαληψήθη ή ίδια συζή-τησις. 'Ο Κυριακίδης, άνεφέρθηκε και πάλι στα όνειρά του, γιά μιιά τέλεια έφημερίδα. Στα 50.000.000 δρχ. που ήταν διατεθειμένος νά καταβάλ'η άμέσως γιά νά άρ-χισθ' ή έκδοσις (μιλάμε γιά 50.000.000 δρχ. του 1971) καθώς και στίς προϋποθέσεις γιά τήν συνέχισι τής έκδό-σεως όταν θά τελείωναν τά χρήματα αυτά.

Και στίς προϋποθέσεις αυτές, ήταν που σκόνητα-πε τό πράγμα. Διηλάθ'ή που ζέφευγε από τά καθάρσις ημιο-σιογραφικά δεδομένα και έμπαινε στα πολιτικά - κυβερ-νητικά.

Ο Κυριακίδης, σ'άν προϋπόθεσι γιά τήν συνέχισι και κατά κάποιο τρόπο έκδοσις τής έφημερίδος, που εις τήν πραγματικότητα θά ήταν ή «ΝΙΚΗ» που θά έπανεξεδίδε-το, έθεσε τήν άνάληψι εκ μέρους του, διαφόρων έργων από τήν κυβερνήσι.

Έξήγησε ο άνθρωπος:

— Έγώ χρήματα έχω νά διαθέσω γιά πρώτη δόσι. Άλλά γιά νά γίν'η ή έφημερίδα που θέλω, πρέπει νά ανα-λάβω τήν έκτέλεσι διαφόρων έργων, κτιριακών κυρίως, λαϊκές πολυκατοικίες και σχολεία, (Σ.Σ. δέν θυμάμε ά-κριβώς ποιές πολυκατοικίες έννοούσε, αλλά νομίζω ότι ήταν τού Περιστέριου). Όχι γιά νά κερδίσω. Άλλά γιά νά ρίξω αυτά τά χρήματα, τό κέρδη μου δηλαδή, στήν έφημερίδα γιά τήν συνέχισι τής.

Έμειν, δηλαδή ο Σπύρος ο Δρόσος κι εγώ, στο ση-μείο αυτό δέν μπόρουσαμε νά ποιμέ τίποτε. Ήταν κάτι που ζέφευγε από τίς δυνατότητες μας. 'Ο Κυριακίδης κατάλαβε τόν διαταγμό, πανέξυπνος άνθρωπος και μ'ας ειπέ:

— Φροντίστε ειπέ έπαφές με παράγοντες τής Κυβερνή-σεως. Φροντίστε νά διαδίδάτε αυτήν τήν πρότασι και ειμαι βέβαιος ότι όλα θά πάνε καλά. Άλλά προσέξτε τίς άντιδράσεις του Παττακού, διότι όπως καταλαβαί-νετε, σ'άν κατασκευαστής, ειμαι και άνταγωνιστής του γαμπρού του, του Μείντιση.

Και συνέχισε ο Κυριακίδης, μ'ταινώντας σέ ένα λε-πτό θέμα που έμεις δέν είχαμε θ'ήσι.

— Όσον άφορά τόν γαμπρό μου, τόν Διονύση τόν

Λιβανό, αναλαμβάνω εγώ νά τό ρυθμίσω οικογενειακά. Πάντως δέν πρόκειται νά σταθί έμπόδιο.

Μετά από αυτήν τήν συζήτησι και άφού ο Κυριακί-δης μ'ας έδώρησε από ένα άναμνηστικό άσημένιο νόμισμα τής Έπανάστασης, 100δραχμο σέ μένα και 50δραχμο στον Σπύρο, άν δέν με γελά ή μνήμη, φύγαμε.

Ο Σπύρος ο Δρόσος άνέλαβε νά κάνει τήν έπαφή με τόν Γεωργιάδ'η, που ήταν ύφυπουργός παρά τώ Πρωθυπου-ρώ τότε και εγώ με τόν Γιάννη τόν Καλογερόπουλο, που ήταν ο διευθυντής του γραφείου του κ. Κ. Παπαδοπούλου, σέ πρώτη φάσι.

Έγώ στίς έπαφές μου, άπέτυχα, διότι θεωρήθηκε ότι ήταν άπεράδεκτο νά θ'ήτι δ'ρουσ' ο Κυριακίδης και μάλι-στα τόσοιους, γιά τήν έκδοσι μιιάς έφημερίδος.

Μάλιστα χαρακτηριστικά μου έτονισθη:

— Άς τήν εγάλη πρώτα τήν έφημερίδα και ύστερα τό συζητούμε.

Άλλά δέν άπέτυχα μόνον εγώ. Άπέτυχε και ο Σπύ-ρος ο Δρόσος με τόν Γεωργιάδ'η. Τούς λόγους, τούς ξέ-ρει αυτός και μόνον αυτός μπορεί νά τούς π'ή. Έγώ άν και μου τούς μετέφερε, δέν έχω δικαίωμα νά τούς πώ.

Πάντως, ή έφημερίδα δέν β'ήκε. Διηλάθ'ή δέν έπανεξε-δόθη ή «ΝΙΚΗ», άνεξαρτήτως τών προβλεσών του Κοσμά Κυριακίδη. Άλλά έμεις δέν διακόψαμε τήν έπαφή μαζί του. Πιστεύαμε ότι μπόρουσε νά δρεθ'ή μιιά φόρμουλα γιά νά έκδοθ'ή ή «ΝΙΚΗ».

Και ή ζοή κυλούσε, μέχρι που εξεδόθη ή «ΠΡΟΟΔΕΥ-ΤΙΚΗ» και που έξησε μόνον γιά 6 ή 7 ημέρες. Ένα βράδυ πριν κλεισθ'η και ενώ όλοι μας κάναμε ά-πεγνωσμένες προσπάθειες νά τήν κρατήσουμε, δηλαδή νά βρούμε χρηματοδότη μιιάς και ο έκδότης τής ο Μαριμαρής δέν ειχε διαθέσιμα χρήματα, σκέφθηκα τόν Κυριακίδη και τήν αγάπη του γιά τίς έφημερίδες.

Τού τηλεφώνησα μεσάνυχτα σχεδόν, του έξήγησα τήν ύπόθεσι, αλλά ο Κυριακίδης, άρνήθηκε νά ένισχύσθ'η τήν κατάστασι, τονίζοντας ότι έπρόκειτο γιά μιιά χαμηλή ύπόθεσι και ότι κάτι θά μπόρουσε νά γίν'η, άν τόν ειχα ειδοποίησι προ τής έκδόσεως όπότεν όλη ή ύπόθεσις θά ειχε πάρει άλλη μορφή.

Εις τήν συνέχισα τού τηλεφωνήματος μου έκανε ο Κυ-ριακίδης μιιά πρότασι.

— Είναι αλήθεια ότι τώρα που έκλεισε ή «ΝΕΑ ΠΟ-ΛΙΤΕΙΑ» ή Κυβέρνησις χρειάζεται μιιά έφημερίδα δική τής. Πέζ λοιπόν στον Κώστα Παπαδόπουλο, ότι θ'έτω στήν διάθεσί του με έπιταγή 10.000.000 δρχ. γιά νά ξεκινήσετε μιιά καινούργια έφημερίδα. Περιμένα απάντησι.

Τήν άλλη μέρα διεδίδασα τήν πρότασι στον Κωνσταν-τίνο Παπαδόπουλο, αλλά ή απάντησις του ήταν άρνητική.

— Δέν πολιτεύομαι εγώ. Άπλως έκτελώ τό καθήκον μου άπέναντι τής Έπανάστασης και έτοιμώσε δέν χρει-άζομαι έφημερίδα. Ούτε και τά 10.000.000 δρχ. Τό 'ήσι και ή Έπανάστασις. Άν ο κύριος Κυριακίδης θέλει νά έκδοσθ' ή έφημερίδα που νά ύποστηρίζε τήν Έπανά-στασι, όπως διατεινέται, είναι έλευθερόν του τό κάν'η. Άλλά όχι μένω έμειν. Πάντως διαδίδωσέ του, ότι τόν ε-υχαριστώ πολύ γιά τήν έκτίμησι που τρέφει στο πρόσωπό μου και τήν αγάπη του και έμπιστοσύνη στο έργο τής Έπανάστασης.

Και πράγματι, αυτά επί λέξει διαδιδάσθησαν στον Κοσμά τόν Κυριακίδη και ή ύπόθεσις τής έφημερίδος έ-κλεισε, όριστικά, όπως ένόμιζα. Ήταν τότε άρχες του 1973 και μάλιστα ή περίοδος τών γεγονότων τής Νομι-κής Σχολής.

Άργότερα, μέσα στον ίδιο χρόνο, έγινε ή μεταπολί-τευσις και κατηγορήθη ή Βασιλεία. Έπικολούθησε τό δη-μοψήφισμα, που κατά έλάχιστα μικρό ποσοστό διεφέρε-το άποτέλεσμα του, από τό άλλο δημοψήφισμα που έγι-νε τόν Δεκέμβριο του 1974 και εν συνεχεία όρκίσθησε ή Κυβέρνησις Μαρκεζίνη τόν Οκτώβριο του 1973, έχοντας δοθ'ή προηγούμενος γενική άμνηστεια και έχοντας καταρ-γηθ'ή και ή «εκεία» του στρατιωτικού νόμου.

Όλα έδειχναν ότι προχωρούσαν γιά εκλογές, τίς ό-ποιες θά εξήγησε ο Μαρκεζίνης.

Και έτσι φαφνικά, ξανάκαμε τήν εμφάνισι του ο Κυ-ριακίδης. Και πάλι άπευθύνθηκε σέ μένα. Και εγώ στον Κώστα τόν Ρουσσέν. Έκείνος έκανε τίς έπαφές του με τόν Ζουρντζή, ύφυπουργό Τύπου τότε και τό πράγμα έμ-παινε σέ ένα καλό δρόμο γιά τήν επανέκδοσις τής «ΝΙ-ΚΗΣ». Μάλιστα ο κ. Ζουρντζής, άπ' ότι έβλεπα, έπε-σκέφθη τόν Κυριακίδη στο σπύτι του στήν Κηφισιά και συνέζητησε τό πράγμα. Ή επανέκδοσις τής «ΝΙΚΗΣ» ή ή έκδοσις μιιάς καινούργιας έφημερίδας ήταν σχεδόν γε-γονός. Άλλά δέν πρόλαβε νά πάσθ' σάρκα και όστά, γιαι-τι εν τό μεταξύ έπενέθη ο Ίωαννιδής με τό πραξικόπη-μά του και άνέτρεψε τά πάντα, όπως και τήν πορεία προς τάς εκλογάς.

Γι' αυτές τίς διαπραγματεύσεις που έγιναν, πολύ περισσοτέρα γνωρίζε ο Κώστας Ρουσσέν και εύχαρί-στως θά έδημοσίευσε μιαν έπιστολή του έπάνω σ' αυτό τό θέμα. Πιστεύω ότι θα έχη πολύ ένδιαφέρον.

Όχι γιά τίποτε άλλο. Άλλά έτσι γιά νά θυμώμαστε. Υ.Γ. Άν δέν με γελά ή μνήμη, τόν Κοσμά τόν Κυ-ριακίδη, τόν συνάντησε και κουβέντιασε τό θέμα και ο κ. Γ. Γεωργιάδ'ης, στίς πρώτες διαπραγματεύσεις που έ-κανε ο Σπύρος ο Δρόσος, αλλά λεπτομέρειες δέν ξέρω.

Καυτα θεματα του σημερα

Ένας Λεβέντης Καθηγητής

ΜΕΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΥΦΗΓΗΤΟΥ Κ. Κ. ΘΑΝΟΥ

Και ιδού τ'α βασικά άποσπάσματα...

5.— ΆΛΛ' έτι πρόσ. Ότι ή από 3 Σεπτεμβρίου 1974 Συντακτική Πράξις έπνεοιήθη ως αληθής κλί-νη Προκρούστου συνάγεται και εκ τής περιπτώσε-ως ώρισμένων προσωπικοτήτων, αίντινες και αυτά κατέλαβον ή διετήρησαν κατά τήν επήμαχον πε-ρίοδον ή τημησι ταύτης, και σ'α ζήτηματα έκ τών ηλιμαρβιανών εν τ'ή Συντακτική Πρά-ξει, θεωρήσασα ότι ούτω πράξασα προσέφερον ύ-πηρεσίας εις τόν τόπον. Αι προσωπικότητες αύται εν τούτοις — και πολύ δικαίως — όχι μόνον δέν εδιδώκθησαν, αλλά και κατέλαβον μετά τήν 23ην 'Ιουλίου 1974 άνάλογα άξιώματα. Ένδεικτικώς και μόνον αναφέρω τόν κ. "Αγγελον Βλάχον, πρέσ-βυν διατελέσαντα γενικόν γραμματέα του 'Υ-

πουργείου Έξωτερικών επί κυβερνήσεως Άνδρου-τοπούλου, καθώς και τούς κ.κ. Ξενοφ. Ζολώταν, διοικητήν και 'Ιωάν. Πεσινιόζγλου, ύποδιοικητήν τής Τραπεζής τής Έλλάδος, όφτινες παρέσχον τάς ύπηρεσίας των' εκεί ύπό τό στρατιωτικόν καθεστώς μέχρι μηνός Αύγουστου 1967.

6.— Έκαστος ύπηρετεί τόν τόπον του, καθ' έν τρόπον νομίζε. Θεωρώ, ότι δικαιοῦμαι νά παρά-σχω τάς ύπηρεσίας μου εις τήν χώραν μου, καθ' έν τρόπον μοι ύπαγορεύει ή συνείδησίς μου. Ού-δεις δικαιοῦται νά με κρίνη επί' αυτού, εφόσον δέν παρέβην εγώ Νόμον τινά. Λέγω δέ Νόμον, έννοώ Κανόνα Δικαίου και όχι Κανόνα Μισαλλοδοξίας. Και τά άξιώματα μέλη του Ειδικού Πειθαρχικού Συμβουλίου γνωρίζουν ποιοι είναι οι αληθείς Κα-νόνας Δικαίου οι προσήκοντες εις πολιτείαν Δι-καίου.

ΟΧΙ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΣΤΑ ΣΠΑΤΑ

Άρθρο του Δημάρχου Σπάτων κ. ΔΗΜ. ΜΠΟΤΣΑΡΗ

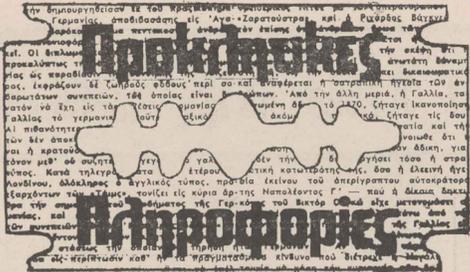
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ τών Σπάτων κ. Δημ. Μπότσαρης, μ'ας παρεχώρησε τό πιό κάτω δημοσιευμένο κείμενο, επειδή διάφοροι επιτήδειοι διαδίδουν ένα σωρό άνακριβείς γιά τήν ύπόθεσι τού αεροδρομίου τών Σπάτων. Έστω και άν σέ μερικές άλλες ενόργειες του κ. Μπότσαρη είμαστε αντί-θετοι, γιά τό αεροδρόμιο τών Σπάτων, δέν παύουμε νά τού άναγνωρίζομε σωστό, τίμιο και έξαντλητικό άγώνα!

Μήνες τώρα φαίνεται εναντίον ένός ύπουργείου που άσυνάρτητα θέλει νά φτιάξ'η τό αεροδρόμιο μιιά στήν Πάχη, μιιά στήν Βάση, μιιά στα Σπά-τα, ένός ύπουργείου που ο επικεφαλής ύπουργός κ. Γ. Βογιατζής δέν δέχεται νά κ ο υ β ε ν τ ι α σ η με τούς ύπευθύνους τής περιοχής και με τούς επι-κρίνοντες ειδικούς τίποτα, αλλά άπορασίζε με τό δικά του κριτήρια. Ο κ. Μπότσαρης και όλοι οι Σπαταναίοι δίνουν μιιά μάχη. Ίσως, μιιά με-γάλη μάχη. Λίγα χιλιάμετρα, έξω από τήν Άθήνα, όλοι τούς, αγωνίζονται νά διατηρήσουν τήν περιοχή τους, τά σπύτια τους, τά όνειρά τους. Σήμερα τούς λένε 11.000 στρέμματα. Αυτοί όμως θά γίνουν 40.000! Τά ζέρουν αυ-τά... Και γι' αυτό πολεμούν.

άνθρωπος με άγορασμένα παρα-χωρήτρια από τό 1919—1923 στους Μεσογείτες». Υπάρχουν επίσης γραφτό τί-λοι ιδιοκτησίας στα Μεσογεία που άρχίζουν παλιότερα από τό 1880. Και άκόμα έχουν οι Μεσογείτες τούς άπαράγρα-φους τίτλους παραγωγής τής κεχηριμερίας ρετινας, του χρυσόξανθου λαδιού και τών πεντανόστιμων φρούτων και λα-χνικών που πίνει, τρέει και εύφραίνεται ολόκληρο τό Πα-νελλήνιο όρκετες γενιες τώρα, γεγονός που γνωρίζου όριστο τό περισσοτέρα μέλη του 'Υ-πουργικού Συμβουλίου τής ση-μερινής Κυβερνήσεως και πιό καλά 'ή' όλους ο «Άττικώ-ρχος» κ. Γεώργιος Ραλλής — λό-γω πατρογονικών δεσμών του με τό Μεσόγειον — και που στή συγκεκριμένη τούτη περίπτωσι θά έπρεπε πρώτος νά μιλήσει, νά μ'ή μ'ήν πέτρα στήν καρδιά μας ο καρμός ότι ενώ έβρει κρατά τό στόμα του κλειστό. Γιά ποιό λόγο αλήθεια;

Στους όπνερανους άμπελώνες και στους εύλογόμενους έλαιώ-νες που με τόση μανία και «γε-ροντικό» πείσμα όπεράσαμε νά καταστρέψ'η η Κυβερνήσι, μιιά νά κάνει τό νέο διεθνές αερο-δρόμιο (καθ' όδησόντε όλο κον-τά σ' αυτό) ή πραγματικότητα είναι ότι: Κάθε σπιθαμή γής τήν έχουμε πληρώσει με έπιταγες όψεως και τότε που ο μεγάλος Έλευθέριος Βενιζέλος (1923) έδωσε τό παραχωρήτρια στους Σύν'ομοις. Άποκαταστάσεως «Ακτιμώνων Καλλιερητών (Σ. Α.Α.Κ.) και πληρώθηκε τό ά-νάλογο οικονομικό τίμημα στο Κράτος. Και όταν λίγο πριν οι «μεγάλοι παρηγοητές» ειχαν ά-μερικνής Κυβερνήσεως και πιό καλό 'ή' όλους ο «Άττικώ-ρχος» κ. Γεώργιος Ραλλής — λό-γω πατρογονικών δεσμών του με τό Μεσόγειον — και που στή συγκεκριμένη τούτη περίπτωσι θά έπρεπε πρώτος νά μιλήσει, νά μ'ή μ'ήν πέτρα στήν καρδιά μας ο καρμός ότι ενώ έβρει κρατά τό στόμα του κλειστό. Γιά ποιό λόγο αλήθεια;

ΚΑΘΕΡΦΕΤΗΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ Δέν έχουμε σκοπό νά ανα-λύσουμε τήν ιστορία τής ιδιο-κτησίας στήν Άττική. Δέν εί-ναι άπαραίτητη τόσο μεγάλη δουτιιά στα βάθη του παρελ-θόντος. Οι Σπαταναίοι και γε-νικά οι Μεσογείτες δέν έχουν κανένα πρόβλημα τίτλων. Κάθε συμβόλαιο που γίνεται (μεταβί-θασι κυριότητας, άνταλλαγή, προικοσύμβολο κλπ.)... Είναι σύμφωνο με τόν Άστικό Κώ-δικα, και καλύπτεται νομικά και κατοχυρώνεται συνταγματικά πληρότητα και οδαιοπισθή-τητα. Η γή τών Σπαταναίων είναι καθαρή όπως ο καθ'εφ'ήτης.

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι υπάρχει κάποιος εκπειθήσεως μισογυνίας μεταξύ των δικαιοκτών την Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Διότι αλλοίως δεν δικαιολογείται η απουσία του γυναικείου φύλου από τις επίσημες εκδηλώσεις των εγκαινίων της 41 ης περιόδου της ΔΕΘ.

Εξηγουμεθα. Τόσο εις το επίσημο δείπνο εις το «Μακεδονία Παλλάς» το βράδυ του Σαββάτου 4 Σεπτεμβρίου, όπότε ο κ. Κ. Καραμανλής εξεφώνησεν τον λόγον του, όσο και εις το επίσημο γεύμα το μεσημέρι της 5ης Σεπτεμβρίου εις την «Ρέμβη», δεν είχαν προσκληθῆ γυναίκες.

Και όταν λέμε γυναίκες, μὴν πάει ο νοῦς κανενὸς στο κακό. Έννοούμε τὰς συζύγους τῶν κ.κ. Υπουργῶν, βουλευτῶν καὶ ἄλλων προσκεκλημένων.

Γι' αὐτὲς εἶχε διατεθῆ ἕνας χώρος μέσα εις τὸ «Μακεδονία Παλλάς», ὅπου ἐδόθη μίᾳ μικρῇ δεξίωσι, τὴν ὥρα πού ἐδίδοτο τὸ δείπνον καὶ ἐξεφωνεῖτο ὁ λόγος.

«Οἱ ἄνδρες ἀριστερά, οἱ κυρίες δεξιά» ἔλεγον οἱ ἀρμόδιοι κατὰ τὴν εἴσοδο τῶν ζευγαριῶν. Πάει καλά. Μόνον πού ἡ δεξίωσις τελείωσε πολὺ νωρίτερα ἀπὸ τὸ δείπνον καὶ αἱ συζῆγοι, περιμένοντες τοὺς συζύγους τῶν, περιεφέροντο ἄσκοπα μέσα στοὺς «Μακεδονία Παλλάς».

Ὅμοιοι γινόμενοι ἦταν κατὰ τὸ ἀπαράδεκτο καὶ τὸ προσβλητικὸ γιὰ τὸ γυναικεῖο φύλο. Στὴν «Ρέμβη» δὲν δόθη δεξίωσις γιὰ τίς κυρίες καὶ ἔτσι πάλι τὸ γυναικεῖο φύλο ἔμεινε ἀπ' ἔξω. Στῶς ὀρθίους, ὅπως λένε οἱ ποδοσφαιροῦχοι.

ΘΕΛΕΤΕ νὰ μάθετε πῶς γίνεται μίᾳ «αὐθόρμητη» ὑπόδοξη; Νομίζω ναι, γιὰτί ἔχει πολὺ ἐνδιαφέρον. Ἀλλῶστε πού ξέρετε, Μπορεῖ κάποτε νὰ γίνετε Πρωθυπουργός... ὅλα γίνονται στὴν Ἑλλάδα... ἢ ἀκόμη εὐκολότερο ἀρμόδιος ἐπὶ τῶν ὑποδοχῶν εἶνε πρῶθυπουργὸς καὶ νὰ σὰς χρειασθῆ.

Τὴν συνταγὴν τὴν εἶνε στὸ μὲν κομμικὸ ξενοδοχεῖον στὴν Θεσσαλονίκη, τὴν ἐπομένη τῶν εγκαινίων τῆς Ἐκθέσεως, πολιτικὸς ἐν ἐνεργείᾳ τῆς σημερινῆς Βουλῆς, σὲ φιλικὴν τὸν πατέρα.

Βρίσκει 100 φίλους σας πολιτικούς τοὺς ὁποίους ἐξυπηρετῆσατε καὶ τοὺς παρακαλῆτε νὰ ἔρθουν μὲ τὰ αὐτοκίνητά τους καὶ τὴν οικογένειά τους στοὺς ἀεροδρόμιο. Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ἔχετε 100 φίλους πού ἐξυπηρετῆσατε.

Μετὰ βρίσκετε ἄλλους 200, πού δὲν προλάβετε νὰ ἐξυπηρετῆσατε, ἀλλὰ πού ὅπωςδήποτε ἔχουν προβλήματα πού ἡ λύσις τους ἀπαιτεῖ τὴν ἐπέμβασί σας. Τοὺς παρακαλῆτε γὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν. Εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ φίλοι σας νὰ μὴν εἶναι θὰ σπεύσουν νὰ ικανοποιήσουν τὴν ἐπιθυμίᾳ σας, γιὰ νὰ... ἰκανοποιήσετε κι' ἐσεῖς τὴν δικήν τους. (Αὐτὸ λέγεται στὴν γλώσσα τῆς πολιτικῆς ρουαφῆτι).

αὐτὸ θεωρεῖται καὶ πάλι βέβαιο. Τέλος καλεῖτε καὶ ὀρισμένα μέλη τῆς νεολαίας σας. Αὐτὰ θὰ ἔθουν ὅπωςδήποτε. Τὶ νεολαία κόμματος εἶναι.

Ἄν ἀνήκετε στοὺς κυβερνῶν κόμμα, ἀγοράζετε καὶ λίγα λουλούδια, τὰ ξεφυλλίζετε καὶ δίνετε τὰ φύλλα τους στοὺς φίλους σας, κυρίως στὶς γυναίκες, γιὰ νὰ τὰ ρίξουν στοὺς πρόσωπο πού θὰ ὑποδεχθῆτε.

Μετὰ αὐτῶν τὸν τρόπο συγκεντρώνετε στὸ ἀεροδρόμιον ἕνας σημαντικὸς ἀριθμὸς προσώπων, «αὐθόρμητως» προσελθόντων γιὰ τὴν ὑπόδοξή σας.

Τώρα προσεστῆσατε στὸν ἀριθμὸ αὐτὸν, τοὺς ἐργαζομένους στοὺς ἀεροδρόμιο, αὐτοὺς πού βρίσκονται ἐκεῖ γιὰτί πρόκειται νὰ ἀναχωρήσουν, καθὼς καὶ αὐτοὺς πού περιμένουν δικὰ τους πρόσωπα γιὰ νὰ τὰ ὑποδεχθῶν, γιὰτί ἔβλεπετε ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι πού ὑποδέχονται, δὲν εἶστε μόνον ἐσεῖς, καὶ ἔχετε ἕνα ἐπιθυμητὸ... πλῆθος γιὰ νὰ ἐκπληρωθετε τὸν σκοπὸ σας.

Μιὰ τέλεια καὶ «αὐθόρμητη» πᾶνω ἀπ' ὅλα ὑπόδοξη. Ἄ... ἔξωσκα καὶ τὰ πλάκατ, αὐτὰ εἶναι ἀπαραίτητα καὶ τὰ ἔχει στὴν διάθεσί τῆς νεολαίας τοῦ κόμματος γιὰ κάθε περίπτωση.

Ἡ ὑπόδοξη ὅμως δὲν περιορίζεται στοὺς ἀεροδρόμιο. Πρέπει νὰ εἶναι πανθῆμος. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ προβλέψετε ὅσα ἢ ἀφίξις τοῦ τιμωμένου προσώπου νὰ γίνῃ σὲ μέρα ἐορταστικὴ γιὰ τὴν περιοχὴ σας. Δηλαδή ἡμέρα πού νὰ ὑπάρχουν πολλοὶ ἄνθρωποι στὸν δρόμο. Ὅπως, ἂς ποῦμε, τὴν ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων τῆς ΔΕΘ.

Παράλληλα, κῶβετε τὴν κυκλοφορίαν τῶν αὐτοκινήτων ἀπὸ τὸν δρόμον πού θὰ περάσῃ τὸ τιμωμένο πρόσωπον καὶ σὲ ὀρισμένα σημεῖα, ὅπου πιθανὸν θὰ μαζεῖτῃ κόσμος, βάζετε σχοινιά. Ὅλα αὐτὰ συντελοῦν ψυχολογικὰ καὶ ἀναγκάζουν τὸν κόσμον νὰ σταθῆ νὰ δῆ τί συμβαίνει.

Ἔτσι συγκεντρώνεται κόσμος στὰ πεζοδρόμια. Τώρα ἂν ὁ δικός σας ἄνθρωπος σὲ κάθε συνοικίᾳ, μοιράσῃ τὴν ἐπιθυμητὴν ὑπόδοξιν ὅσα πεισιτερίκια τῶν 5 μὲ 10 ἐτῶν, νὰ εἰσέλθῃτε βέβαιον ὅτι θὰ ἔχετε τὴν ὑπόδοξη πού θέλετε καὶ θὰ εὐχαριστήσετε τὸ τιμωμένο πρόσωπον. Πάνω δεῖ ἀπ' ὅλα, ἐξασφαλίζετε τὴν παραμονὴν σας στὴν Κυβέρνησι, ἂν εἰσθε τοῦ κυβερνῶντος κόμματος ἢ βάζετε ὑποψηφιότητα γιὰ ὑπουργὸς ἂν δὲν εἰσθε.

Θὰ μοῦ πῆτε τώρα. Τὸ τιμωμένο πρόσωπον δὲν τὰ καταλαβαίνει ὅλα αὐτὰ ἢ δὲν τὰ ξέρει; Καὶ τὰ ξέρει καὶ τὰ καταλαβαίνει. Ἀλλὰ ἄνθρωποι πᾶνω εἶναι αὐτῆς. Σὲ ὅλους μας ἀρέσει τὸ ΖΗΤΩ. Ἔτσι δὲν πιάνομε ποτὲ ἀπὸ τὸ αὐτὸ τὸν ὀργανωτὴ τῆς «αὐθόρμητης» ὑπόδοξης γιὰ νὰ τὸν παρακωλύσωμε, ὅσα νὰ μὴν κοροιδεῖται ὅσα ἡμᾶς, ἀλλὰ εἶπε καὶ τὸν λαὸν, πού τὰ καταλαβαίνει ὅλα.

Ὅπως εἶπαμε, τὰ ἔλεγε στὴν παρέα του, πολιτικὸς ἐν ἐνεργείᾳ τῆς σημερινῆς Βουλῆς σὲ μὲν κομμικὸ ξενοδοχεῖον τῆς Θεσσαλονίκης, τὴν ἐπομένη τῶν εγκαινίων τῆς Ἐκθέσεως. Γιὰτί τὰ ἔλεγε καὶ γιὰ ποῖον τὰ ἔλεγε, ἐγὼ δὲν ξέρω. Ὅποιος τὸ

βρῆ καὶ μοῦ τὸ πῆ κερδίζει ὀρολόγιον ἠλεκτρονικόν καὶ ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κουρδίσῃ (βλέπετε δὲν ἔχει κουρδιστήρι) θὰ τὸ ἀνταλλάξῃ μὲ ἕνα κουτὶ δραμαμίνες γιὰ τὴν ναῦτα. Στὴν ἐποχὴ μας εἶναι πολὺ χρήσιμα. Στὴν περισσότερον στὴν στεριὰ παρά στὴν θάλασσα.

ΣΥΝΕΒΗ ἡμέραν Θεσσαλονίκη. Καὶ αὐτὸ τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων καὶ τὴν ἐπομένη.

Ἡ Διοικήσις τῆς ΔΕΘ κάλεσε τοὺς πολιτικούς συντάκτες τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων καθὼς καὶ τοὺς οικονομικοὺς καὶ ἄλλους, στὰ ἐγκαινία καὶ στὰ δύο γεύματα. Στὸ «Μακεδονία Παλλὰς» καὶ στὴν «Ρέμβη».

Τὸ ξενοδοχεῖον πού θὰ ἔμεναν, τὸ «Σὰν Μπῆτς», θρίσκειται 25 χιλιάδες μετρα ἔξω ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη πρὸς τὴν Χαλκίδικη. Εἶναι ὅμως ἕνα ὄρασι ξενοδοχεῖον.

Μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων δημοσιογράφων, ἦταν καὶ ὁ κ. Σταύρος Ψυχάρης... ξέρετε ὁ κουμπᾶρος ἐκείνου τοῦ «ἐπάρατου» Βύρωνια Σταματόπουλου.

Ὅλοι λοιπὸν οἱ καλεσμένοι δημοσιογράφοι, πληθεῖοι ὄντες, ἔμειναν στὸν «Σὰν Μπῆτς». Ὅλοι ἐκτὸς τοῦ κ. Ψυχάρη, πού προτίμησε τὸ «Μακεδονία Παλλὰς» καὶ μάλιστα ὅσα λένε οἱ κακῆς γλώσσες, ἐμεῖς δὲν τὸ πιστεύομε, σὲ σοῦτα τοῦ ξενοδοχεῖου. Πατριτικὸς βλέπετε τοῦ ἐπαγγέλλεματος καὶ ἐκλεκτὸς ὄλων τῶν καταστάσεων.

Βέβαιον ὁ ἄνθρωπος πλήρωσε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὴν κσοῦτα, αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια. Ἄλλὰ εἰδείξε μὲ αὐτὸ ὅτι δὲν θέλει νὰ συνασπρέψῃ τοὺς πληθεῖους συναδέλφους του.

Ἐχάσα ὅμως ἕνα πράγμα. Μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων δημοσιογράφων, ὑπῆρχαν καὶ δύο τρεῖς πού ἔχουν τῆσρα χρήματα, ὅχι πρὸς θεῶν ἀπὸ τὴν «χούντα», πού μὲ αὐτὰ μποροῦν νὰ ἀγοράσουν τὸν κ. Ψυχάρη. Καὶ ὅμως αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἔμειναν μὲ δλους. Μὲ τὴν παρέα. Καὶ τὸ ἔκαναν γιὰτί... ἂς μὴν τὸ ποῦμε γιὰτί θὰ εἶναι εἰς βάρος τοῦ κ. Ψυχάρη. Ὅπως ἦσαν στὸ ξενοδοχεῖον καὶ στὴν ὑπόδοξη τοῦ κ. Καραμανλῆ μὲ τὸ πούλμαν καὶ ὅχι μὲ τὸ αὐτοκίνητο, νοικισαμένο ταξι, μίᾳς κυρίας τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τύπου, γιὰ φιγούρα.

Τὸ λέμε ξεκάθαρα. Στὴν πιάσσα αὐτὰ τὰ πράγματα λέγονται φιγούρες καὶ οἱ ἄνθρωποι πού τὰ κάνουν «φιγούραδες».

Τώρα θὰ ποῦμε καὶ κάτι ἄλλο. Γιὰ νὰ δείξωμε τὴν διαφορὰ νοοτροπίας δημοσιογραφικῆς.

Τὸν κ. Χρῆστο Οικονόμου, πού ἔχει φορῆς, σὲ κατὶ στραβὸ πού ἔχει κάνη, τὸν ἔχει ἐπικρίνει ἡ ἐφημερίδα μας. Αὐτὴν τὴν φορὰ τὸν συγχαίρει.

Ἐνὼ ἔχει ὅλα τὰ φόντα, καὶ δικὰ του χρήματα ἀρκετά, γιὰ νὰ μείνῃ στὸ «Μακεδονία Παλλὰς» ἀκόμη καὶ παρὲς μὲ τοὺς σημερινούς ὑπουργοὺς νὰ κἀνῃ, διότι ὁ ἄνθρωπος δικὸς τους εἶναι καὶ φάνηκε συνεπῆς στὴν διάρκειαν τῆς Ἐπαναστάσεως, ὡς πρὸς τὴν ἀντιθεσί του πρὸς αὐτήν, δὲν τὸ ἔκανε.

Ἔμεινε μὲ τοὺς συναδέλφους του. Ταπεινωθῆκε καὶ αὐτὸς μαζί τους, λόγω τῆς ἀποστάσεως κ.λπ. Ἔδειξε ὅτι εἶναι δημοσιογράφος. Δὲν ἐξεμπαύλεθη γνωριμίας, οὔτε ἔκανε φιγούρες. Ἄλλὰ δὲν παρέστησε καὶ τὸν «πατριτικὸν» ἂν καὶ ἔχει χρήματα γιὰ νὰ τὸ κἀνῃ. Ἔμεινε «πληθεῖος».

Συγχαίρηται Χρῆστο γιὰ τὴν στάσι αὐτῆς. Σοῦ ὑποσχόμεθα, ὅτι γὰ ὅτι κἀνεις σωστὸ, πάντα θὰ εἶς συγχαίρωμε καὶ γιὰ ὅτι κἀνεις στραβὸ, ἄνθρωπος εἶσαι, θὰ σοῦ τὸ λέμε. Ὅχι πάντως ἀπὸ κακία. Γι' αὐτὸ νὰ εἶσαι σίγουρος. Ὅτι Νέοι ἄνθρωποι δὲν διακρί-

νονται γιὰ κακίε. Τὴν ἀλήθεια λέγε, ὅσα πρέπει νὰ τὴν λένε καὶ ὅλοι οἱ νέοι ἄνθρωποι.

ΕἶΝΑΙ τουλάχιστον ἀντιδημοσιογραφικὰ ὅσα νομίζομε ὅτι μὲ τὸ ἀπαξιοῦν δῆθεν νὰ ἀπαντοῦν εἰς τὰ ὅσα ἀποκαλύπτονται ὅτι γίνονται εἰς τὸν χῶρον τῆς ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ θὰ παριστάνουν γιὰ πολὺ καιρὸ τοὺς δικαιοκτῆτας καὶ τοὺς εἰδήμονας εἰς τὴν Ἐταιρίαν αὐτῇ. Ἡδὲ ὁ κλοιδὸς περισφίγγει καθημερινῶς τοὺς κυρίους αὐτοὺς καὶ ἂν περιφρονοῦν δῆθεν τὰ ὅσα οἱ «Οὐρανοῖς» ἢ οἱ «Νέοι ἄνθρωποι» τοὺς γράφουν, οἱ ἐπιθεωρηταὶ τοῦ Ὑπουργείου Οικονομικῶν καὶ οἱ Ἀνακριταὶ πού διεξέχουν ἀνακρίσεις δὲν εἶναι πρόσωπα πού ὄταν ὑποβάλλουν ἐρωτήσεις εἰσπράτουν περιφρόνησι. Τὰ ἀστεϊάκια ἐτελείωσαν. Καλὰ ἔπερασαν, καλὰ μέχρι τώρα ἐσπίλωσαν ὅσους τὰ ἀπεκάλυψαν δημοσιογραφικῶς. Τώρα ἦλθε ἡ ὥρα τῆς Δικαιοσύνης.

Ο,ΤΙ ΒΡΕΘΗ σὲ αὐτὸν τὸν τόπον στραβὸ καὶ ἀνάποδο θὰ πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἔχῃ σχέσηί μὲ τὴν Χούντα ἢ μὲ τοὺς Χουντικούς. Τέλος πάντων δὲν μπορεῖ νὰ σταματήσῃ κάποτε αὐτὴ ἡ καραμῆλλα πού ἀπεδείχθη ἄλυπη. — Τὸ πλοῖον στὴν Χαλκίδα μὲ τὰ ὄπλα γιὰ τὴν Χούντα προωρίζετο. Τὰ διαβατήρια τῆς Ἀντίγκουα, ἡ Χούντα τὰ καθῆρωσε. Ἡ ζῆλι ἀκριβαίνει καθημερινῶς, ἡ Χούντα φταίει. Οἱ Τούρκοι μᾶς ζητοῦν τὸ Αἶγιο, ἡ Χούντα εὐθάνει. Τὰ ἐπιτελοῦσα στὸ Μεγαλόαἰ οἱ Χουντικοὶ τὰ ἔκαναν. — Ἄν λοιπὸν ἐξοικονομώμε καὶ καλοπερνᾶμε γιὰτί ἔχομε βρῆ τὰ στραβὰ νὰ τὰ χρεώνομε στὴν Χούντα καὶ τὰ καλὰ στὴν Δημοκρατίαν, τότε ἐκτὸς ἀπρόοπτον κατὶ χειρότερον ἀπὸ τὴν Χούντα πού εἶχαμε θὰ μᾶς βρῆ. Καὶ τότε: ἐνὺν ἀπολθεῖς τὸν δούλον σου βέσποτα...»

Θὰ περιμένουμε...

ΚΑΙ ΜΕΤΑ τὰ διαβατήρια τῆς Ἀντίγκουα πού ἦσαν γνησίως πλαστά, ἦλθε εἰς φῶς ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν καὶ ἄλλη σπεῖρα, ἡ ὁποία δὲν εἶχε τὴ καλύτερον νὰ πράξῃ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, καὶ ἐξείδε διπλώματα ὁδηγήσεως ἀντὶ ποσοῦ 17.000 δραχμῶν. Πάντως εἶναι νὰ ἀπορῆ κανεῖς γιὰ τὴν «πλοσότητα» τῆς ἐποχῆς μας. Πολλὸ μεγάλη ἔκτασι ἔχει λάβει τὸ ἐπίθετον πλοσότης, μέχρι σημείου τὸ ἢ πλαστοπροσωπεία, ἡ πλαστογραφία, ἡ πλαστότης καὶ πᾶν τὴ πλοσότην, νὰ ἀπειλή καὶ αὐτὴ καθ' ἐαυτὴ τὴν ὑπαρξί μας. Καὶ διερωτᾶται κανεῖς, μῆπως ὑπάρχει πλοσότης; Μῆπως ἐργάζονται πλαστά; Ἄλλὰ δὲν δαρῖεσθε, ἀρκεῖ ὅτι δικαιούμεθα γνησίως! Ἄν ἔχετε ἀντίρρησι νὰ ἀπευθυνθῆτε στὸν γνήσιον ὀργανισμὸ τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν καὶ ἐκεῖ θὰ λάβετε γνήσιον ψήφισμα μὲ πλαστῆς ἀποφάσεις...

ΜΕΤ' ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΕΩΣ ἄκουσα ἀπὸ τὴν τηλεφωνικὴ συσκευὴ μου — γράφει φαντατικὸς ἀναγνώστης μας — τὸ «περιμένετε τὸ ἀκουστικὸ σας». Δηλαδή τὸ ἀναμένετε εἶνε περιμένετε.

Καλὲ μας φίλε, ἐπιχαίρωμε καὶ ἡμεῖς, γιὰτί πρέπει κάποτε νὰ διορθωθῶν ὀρισμένα βασικὰ γλωσσικὰ θέματα πού ἔχουν καταλαττηρῆσι τὴν Κοινὴ Γνώμη. — Μπράβο στοὺς ἀρμόδιους γιὰ τὸν μεταγλωττισμὸ. Αὐτὸ θὰ πῆ πρόδος.

Κατὶ τέτοιε ἐξελίξεις ἐκδημοκρατισμοῦ εἶδε καὶ ὁ κ. Βᾶν Ντὲρ Στουλ καὶ ὑποστηρίζε τὴν ἔνταξι μας στὴν ΕΟΚ.

Μέχρι ἐδῶ. Παρακάτω δὲν γράφεται τίποτε ἄλλο, διότι θὰ ἔχαμε ἄλλης φύσεως ἐκδηλώσεις...

ΘΑ... ΞΕΧΑΣΤΗΚΕ ὁ καθηγητῆς κ. Σκουλικίδης

ΘΑ ΜΑΣ ἐπιτρέψῃ ὁ σεβαστὸς καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου κ. Θ. Σκουλικίδης, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καὶ ἀντιστασιακός, μὴ ἐρώτησι: Πότε ξεχάστηκε καὶ εἶναι ἀγκαλιά, σχεδόν, μὲ τὸν τότε «χουντικὸν» ὑπουργὸ κ. Χολέβα; Καὶ ἀκόμη: Μῆπως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐπαιτείας εἶχε... ξεκαθί — τότε πού οἱ πραγματικοὶ ἀντιστασιακοὶ ἦταν στὶς φυλακῆς καὶ στὰ ξερονήσια — καὶ ἦταν Πρόεδρος τοῦ Ἰνστιτούτου Ὁμογενιστικῶν Μελετῶν, Μέλος Ἐπιτροπῶν ΚΕΠΕ, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα Ἐρευνῶν κ.ἂ.;

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟ!

«Ὀυδεὶς εἶδος τῶν συνδεδεμένων τοῖς σαρκιαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς... προσερχομαι...» Κι' ὅμως... Ἄς μὴ κρυθῶμεθα. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, τὸ λέμε μὲ πόνον, κρύβει πολλοὺς ἂν ὁ Ἐἰ ο υ ς, οἱ ὁποῖοι πλησιάζουν, τολμοῦν, τὸ Ἅγιο Διακοπήριον, τὸ Ἅγιο Ευαγγέλιον. Τελευταία περιπτώσις ὁ θλιβερός «μορφωμένος», ὀργανωτῆς τῆς Θεσσαλονίκης! Μορφωμένον τὸν ἀνέθεσαν, μορφωμένον τὸν κατέβασαν οἱ ἐφημερίδες. Μὰ Μ ο ρ φ ω σ ι ς καὶ κιναιδὸς πάει ποτὲ; Μπορεῖ νὰ εἰσὶ ὀλοκληρωμένος, πνευματικὸς ἄνθρωπος καὶ νὰ εἰσὶ ἀνελεύθερος στὸ πάθος πού προσβάλλει τὴν προσωπικότητά του ἄνδρα; Προτιμοῦμε, Δημοσιογράφοι τῆς Θεσσαλονίκης, σφισσοὺς καὶ ἀμόρφωτους ἱερεῖς, παρά μορφωμένους καὶ τ ο ι ο ὑ τ ο υ ς. Σήμερα ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ποσάδες πού θὰ ἐναγοηριοῦν τὴν Ὀρθοδοξίαν στὶς Κατοκόμες, παπάδες, σὸν τὸ Κρυφὸ Σχολεῖο, πού θὰ θερπίσων τὴν ἀποσταμένη ἐλπίδα... Παπάδες πού θὰ σηκώσουν τὴν Ὀρθοδοξίαν μὲ φροντίδα καὶ ἀγάπην, ἔστω καὶ ἂν δὲν μποροῦν νὰ ἀναπτύξουν τὸ Ευαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μὲ φιλοσοφικὰς διασφῆσεις, ἀλλὰ τὸ πούν ἄλλο στοὺς ἀνθρώπους, κἀνοντες πᾶνω ἀπ' ὅλα ἔκκλησι γιὰ ἐφηρμοσμένη Ἀγάπην! Ἄν αὐτοὺς τοὺς ἄπλους ἀνθρώπους, ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀνῆς μορφῆς, ἔχει ἀνάγκη σήμερον ἡ Ὀρθοδοξία μας, ἔχουν ἀνάγκη σήμερον οἱ νέοι μας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ Πρόκλησι στὸν ἀνώνυμο συντάκτη τῶν «ΝΕΩΝ»

Ὁ Δ/ΤΗΣ ΜΑΣ κατέθεσε στὴν δίκην τῶν «βασανιστῶν». Καὶ κατέθεσε ἐπὶ ἀ ν θ ρ ω π ί ν ο υ ἐ π ι π ἔ δ ο υ! Ὅπως θὰ κατέθετε καὶ γιὰ ἕνα κομμουνιστῆ, ἐὰν γνώριζε τὴν ἀλήθειαν! Αὐτὸ δὲν ἄρεσε στὸν ἀ ν ὄ ν υ μ ο συντάκτη τῶν «ΝΕΩΝ». Καὶ ἔγραφε: «Κατέθεσε ὁ Γρηγόριος Μιχαλόπουλος πού δήλωσε πὺς εἶναι Δημοσιογράφος. Μόνον δύο λόγια — πρόκλησι: ὁ Γρηγόριος Μιχαλόπουλος δέχεται αὐτὸ τὸ... δήλωσε. Μπορεῖ αὐτὸς ὁ «Δημοσιογράφος» νὰ μᾶς πῆ τὸ ὄνομά του; Γιατί δὲν τολμᾷ νὰ ὑπογράψῃ; Φοβᾶται τίποτα; Πάντως, ἐὰν τὸ ΑΝΤΕΧΗ, ἂς μᾶς τὸ γράψῃ... Γιατί ἂν δὲν τὸ γράψῃ θὰ τοῦ ἐπιφυλάξωμε μίᾳ ἐκπλήξι στὸ ἐπόμενο...»

'Απὸ τὴν Θεο)νικήν μὲ ἀγάπην...

ΑΦΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἀναμνηστικὸν Λ Ε Υ Κ Ω Μ Α τοῦ βεῖπνου τοῦ παρτεβέντας ὑπὸ τῆς Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1969 εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Μεντιτεράριαν πρὸς τιμὴν τῶν Καθηγητῶν κ.κ. Ἡλῆ Κυριακοπούλου, Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης Κωνσταντίνου Παπαδημητρίου, Ὑπουργοῦ Δημοσίου Ἔργων Λουκά Πάτρα, Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑψηροῦν Ἰσίδνου Χολέβα, Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ.κ.

Ὁ Κοσμίτωε
Ου, ταπεινός!

Φυσικὸι ὀργανωτῆς μας θὰ θυμοῦνται καλὰ ποῖος εἶναι ὁ σεβασμιότατος. Εἶναι ὁ... ἀντιστασιακὸς Δεσπότης πού ἐγαλλετὸν Ἀλέκο Παναγιώτη ἀλλὰ εἶπε καὶ στὸν κ. Κώστα Παπαδόπουλον στὴν Μύκονον. « Ε ἴ λ ο γ η μ ἔ ν ο ς ὁ ἐρχόμενος! » ἔχει σημασία; Ἄλλὰ, ρωτήσαμε τὸν σεβασμιότατον τοῦτο: (προηγούμενον πτυχῶν μας). Γιατί ἐφυγε ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο «ΣΕΙΡΗΝΑ» πού θῆ μενε; Ὁ Σύρου — Τήνου καὶ Μυκόνου καλὸν εἶναι νὰ φροντίσῃ νὰ ἀποσυρῆθῃ ἐν Μοναστηρίῳ. Θὰ ἐξυπηρετοῦσε καὶ τὸν αὐτὸν του, ἀλλὰ πᾶνω ἀπ' ὅλα τὴν Ὀρθοδοξίαν Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, Σήμερα, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ, ἡ Ἐκκλησία ζητᾷ Χριστὸν Ἐσταυρωμένον! Οἱ νέοι μας ἀγωνιστῶν. Καὶ οἱ Δεσποτῆδες μας πρέπει νὰ εἶναι στὴν πρώτη γραμμὴ τῆς Ἀειορείσεως καὶ τοῦ Ἀνδριστοῦ!

Ἀναμνηστικὸν Λ Ε Υ Κ Ω Μ Α... Τότε ΟΛΟΙ ΜΑΖΥ, σὲ τιμητικὰ τραπέζια, σήμερον διατίχτες τῶν ἰθουσίων «χουντικῶν» φίλων μας! Σὲ αὐτοὺς τοὺς καθηγητῆς, ἙΛΛΗΝΙΚΕ ΛΑΕ, ἀφῆνις τὸ παιδί σου! Σὲ αὐτοὺς τοὺς πνευματικὸς ἀνθρώπους! Σὲ αὐτοὺς πού σὲ κάβη περὶ σοῦ θὰ εἶναι πάντα τιμητῆς... Χωρογέλαστε, παρακαλῶ... Μόνον πού δὲν ἔβουρε ἐὰν ὁ κ. Δαμασκηνίδης, στὸ τέλος τοῦ δείπνου, πρόφερε καὶ... ὀρθόδοξον!

Βαρῆτε: Στρατὸ, Ἀστυνομία, ΚΥΠ.

ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ εὐκαιρίαν καμμί, ἄνθρωποι πού π ο λ λ ἂ π λ ὶ ὡ ς συνεργασθῶν, ἢ ἀ ν ἔ χ θ ῆ σ α ν τὴν 21η Ἀπριλίον, πού νὰ μὴν χτυποῦν, σὲ πρώτη εὐκαιρία, ΣΤΡΑΤΟ, ΚΥΠ καὶ Σώματα Ἀσφαλείας. Καὶ συμφοροῦμε βέβαιον. Ὁ Στρατὸς στὶς Στρατιῶνες! Ἀλλὰ διαφρονοῦμε γιὰ τὸν πρόβου μὲ τοὺς δλο

ΚΑΥΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

ΠΩΣ "ΕΠΑΥΘΗ", Ο ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ ΤΗΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ", ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. Κ. Τ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ — για πολλούς — η έκδοση της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ... Για έμεις, υπήρξε μία μεγάλη προσπάθεια από χώρο του Τύπου, μέχρι σήμερα, με πολλά αντιπατικά άποτελέσματα...
 Η άποξωρής του κ. 'Αλέκου Φιλιππίδου, η διατήρησις στη θέσι του χρονογράφου του... «άντιστασιακού»

κ. Φρέντυ Γερμανού και σήμερα η πιο κάτω δημοσιευμένη επιστολή προς τους εκδότες της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, μας δημιουργούν, για μία ακόμη φορά, νέα ερωτησιακά... Η δημοσιευμένη επιστολή είναι αρκετά διαφωτιστική... Και αφήνει περιθώρια για πολλές σκέψεις... Πάντως οι της «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ» — από ότι γνωρίζουμε — εσώθησαν...

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ της επιστολής δόθηκε προς τους δημοσιογράφους, σε πρέσβ. κώφερα, από τον ίδιο τον κ. Τάκη Κωνσταντινίδη. Φυσικά, ο περισσότερος Τύπος, σιώπησε επιμελώς... Τ ο ά β ρ α τ ο τ ρ α σ ο ι λειούργησε για μία ακόμη φορά...

Αξίωμα κύριου,
 Ξαφνικά στις 4 Αυγούστου χωρίς καμιά προειδοποίηση (είναι φαίνεται η ημέρα των αιφνιδιασμών) ανακοινώσατε τηλεφωνικά σε συνεργάτη μου, όταν εγώ άπουσάα, ότι από την επομένη διακόπτεται την ανάπτυξη της «Ε» στην Γερμανία και κατά συνέπεια την συνεργασία μαζί μου.

σταντινίδου, δεν έχω καμιά δουλειά μαζί σας και πρόσθεσε ειρωνικά: «να πάτε να κάνετε τα παραπάνω σας στην Συντακτική Έπιτροπή».
 Εκτός από τον κ. Φυντανίδη, στον οποίο, όπως ο ίδιος μου είπε, γνώρισε την άποψή του ο κ. Σιαμαντάς λίγο πριν δώσει την έντολη στον διαχειριστή κ. Αύγουστινίδη να μιά ανακοινώσει την διακοπή της ανάπτυξης της «Ε» στην Γερμανία, ούδεις άλλος γνώριζε το παραμικρό.

Όταν λίγο αργότερα ειδοποιήθηκα από τον συνεργάτη μου έπικοινωνήσα τηλεφωνικά με τον κ. Σιαμαντά και τον ρώτησα ποιες ήταν οι λόγοι της ξαφνικής αυτής άποψής του. Μου είπε ότι λέει τα εξής: «Γράφατε ότι θέλατε, τα βάλατε με τον κόσμο». Τού άντέτεινα πως ότι γράφαμε ήταν αντικειμενιστικό και ότι έπρεπε για προαίτια των χουντικών να μιάς φημισμένη διότι επικαλούμαστε την δράση τους και του ζήτησα να εξακολουθήσει η άποστολή των πρωτοτύπων της εφημερίδας μέχρι την επομένη ημέρα, όποτε εγώ θα πήγαινα στην Αθήνα για να δώσω εξηγήσεις και να προσκομίσω όλα τα στοιχεία που είχα στα χέρια μου. Έπαινε, ότι η άποψή του ήταν άμετακλήτη. Τού είπα ότι είχα δημιουργήσει υποχρεώσεις, είχα προβεί σε επενδύσεις και ότι είχα υπογράψει με τμή τυπογραφείο και το πρακτικό δεσμευτικά συμβόλαια και δεν ήταν σωστό να διακοπή χωρίς έγκαιρη προειδοποίηση, μία συνεργασία που είχε τοποθετηθεί σε μακροχρόνια βάση. Χαρακτήρισα την ενέργειά του αυτή σαν έκθεση εν ψυχρώ και τον παρακάλεσα να τώ ξανσοκεφθεί.

Το γεγονός ότι εγώ έπικοινωνήσα με μέλη της Συντακτικής Έπιτροπής ήνωχλησε πολύ τον κ. Σιαμαντά.

Επί τρεις εβδομάδες περίμενα να μου γνωρίσετε και έγγραφως τους λόγους που σας δόθησαν στην χωρίς προειδοποίηση διακοπή της συνεργασίας μας. Σο σημείο αυτό πρέπει να τονίσω, ότι ο κ. Παπακρήστου, μονοκράτορας έλεω χούντας της πρακτικής του έλληνικού τύπου στην Γερμανία, διέδιδε από ημέρες άνωρτερα, ότι το πολύ μέχρι την Κυριακή (δηλαδή 8 Αυγούστου) θα άποκρουόμουν να έγκαταλείψω τις δημοσιογραφικές μου επιδιώξεις στον χώρο της Δυτ. Γερμανίας. Είναι φυσικά τουλάχιστο άπορίας άξιο το γεγονός ότι ο κατ' εξοχήν αντίπαλος της Έλευθεροτυπίας με παρελθόν άουναγίστο σε φιλοκουντική ύποταξη γνώριζε εκ των προτέρων τις μελλοντικές εξελίξεις που διατυμάνιζε με την καίρια κακαία του οικονομικώς έπιπλεύσαντος.

Επειδή όμως μέχρι σήμερα δεν έχει φθάσει άκόμη τίποτα στα χέρια μου, άρκούτμα στους λόγους που προφορικά μου άνέφερε ο κ. Σιαμαντάς:

- 1) Γράφαμε ότι θέλαμε!
- 2) Τα βάλαμε με τον κόσμο!

Κόσμος για τον κ. Σιαμαντά είναι τα χουντικά καπάλαια που δεν μπορούν άκόμη να συμριλωθούν με το γεγονός, ότι δεν είναι πιά στο χέρι τους, να έπιτρέπουν ή να άπαγορεύουν ποιες άπό τους δημοσιεύστες μας μπορεί να έπισκεφθεί τους δικούς του στην πατρίδα ή όχι, όπως άκριφώς συνέβαινε την εποχή της πεπτοδυναμίας τους.

Αυτόν τον ώραίο κόσμο της χούντας, τον άγγελικά πλασμένο πολεμιστή και είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό.

Συγκεκριμένα πρόκειται για το πρωτοπαλικάρο των χουντοπροέξων Φραγκφορτήρα Κοραντή και Έλευθεριάδη Πολίτη, που εξακολουθεί προς δόξαν της «Νέας Δημοκρατίας» να υπηρετεί στο προξενείο Φραγκφορτήρα και να προκαλεί με την συμπεριφορά του τους αντιπάλους της δικτατορίας.

Άκόμη για κάποιον κ. Παπακρήστου που έλεω χούντας πήρε την άποκλειστικότητα της διάθεσης του έλληνικού τύπου στην Γερμανία, γύρω άπό τον όποιο συσπειρώνονται τα καπάλαια της χούντας στην περιοχή της Φραγκφορτήρα.

Έλος για τον κ. Α. Κουλόπουλο άνταποκριτή της χουντοφυλλάδας «Ακρόπολις» και μεγάλο

κήρυκα της πολιτικής της χούντας στην Γερμανία. Όταν έκανε γίνει πιά γνωστό, ότι είχαμε ανάλαβει την ανάπτυξη της «Ε» στην Γερμανία με ειδική σελίδα για θέματα άπό την Γερμανία, κλητοποίησαν τους προοτήτες τους σε άνωτερα κυβερνητικά κλιμάκια και έπειστράτευσαν τους ύποτακτικούς τους άπό την εποχή της χούντας στις διάφορες υπηρεσίες για να μεταώσουν την προσπάθειά μας. Ήθελαν πάσει θυσία να εξακολουθήσουν άνενοχλητοι να άναπαύονται στις άρνες που τους έστρωσε η χούντα.

Είμαι άλήθεια ευτυχής, που για τους λόγους αυτούς διακόψατε τη συνεργασία μαζί μου. Πιστεύω ότι δεχθήκατε πιέσεις στις όποιες έμεις έδωσατε. Ένδιόνατε όμως σε πιέσεις παύει η «Ε» να είναι άδόξευτη. Με τώ να μιά άπαγορεύετε να γράφουμε, παύει έπίσης η «Ε» να είναι άνεξάρτητη.

Καί διερωτώμαι εγώ, όπως θα διερωτηθούν και οι χιλιάδες άναγνώστες της «Ε» που είχαν πιστώσει στις διακηρύξεις της, τί έχει άπομείνει άπό τις άρχικες διακηρύξεις;

Δικαίωμα σας να διακόψετε τη συνεργασία μαζί μου. Έπρεπε όμως να λάβετε ύπ' όψη σας, ότι μεταξύ μας ύπήρχαν ώριμένες συμφωνίες, στις όποιες συμπίεθηκα και άνέλαβα ώριωμένες μακροχρόνιες ύποχρεώσεις και άπό την έπιστολή σας με ήμερομηνία 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ (την ίδια ήμερα μου γνωρίσατε έπίσης την διακοπή) της μεταξύ μας συνεργασίας) φαίνεται, ότι εγώ τηρούσα στο άκέραιο τις συμφωνίες.

Δεν οκεφθήκατε ότι αυτό θα σήμαινε για μένα οικονομική καταστροφή, σαν να μην γνωρίζατε, ότι ένα τέτοιο έγχείρημα άπαιτεί οικονομική ύποστηρίξη και καιρο να άποδώσει. Αυτό θα πρέπει να τώ γνωρίζετε άπό τη δική σας πείρα, εκτός άν πίσω άπό σας βρίσκεται κάποιος άλλος που πληρώνει — όπως ψιθυρίζεται — πράγμα που δεν συμβαίνει με μένα.

Επί 5 μήνες έργασθήκαμε σκληρά εγώ, η γυναίκα μου και οι συνεργάτες μου. Διέθεσα όδες μου τις οικονομικές και όλα μου τα εισοδήματα για να έπιβάλλω την «Ε» στην Γερμανία με την όποια ταυτίστηκα, γιατί πίστευα και εγώ στις διακηρύξεις της, που διαπιστώνω τώρα ότι ύπήρχαν παγίδες. Καί άκριφώς όταν καταφέραμε να καλύψουμε τα έξοδα, έντελώς άπροειδοποίητα διακόψατε τη συνεργασία μαζί μου.

Έπαναλαμβάνω για μία φορά άκόμη, ότι είμαι ευτυχής που για τους παραπάνω λόγους διακόψατε τη μεταξύ μας συνεργασία, διότι εγώ δεν είμαι διατεθειμένος να παύσω να πολεμώ τους χουντικούς μηχανισμούς που οι σκοπιμότητες άλλων άφήνουν να όρουν άκόμη.

Για την ήθικη και ύλική βλάβη που έχω υποστεί εξ αίτιας της άπό μέρος σας διακοπής της μεταξύ μας συνεργασίας έντελώς ξαφνικά και χωρίς προειδοποίηση, έπαυλάσω στον έαυτό μου τώ δικαίωμα να διεκδικήσω με όλα τώ νόμια μέσα την άνάλογη άποζημίωση.

Τάκης Κωνσταντινίδου

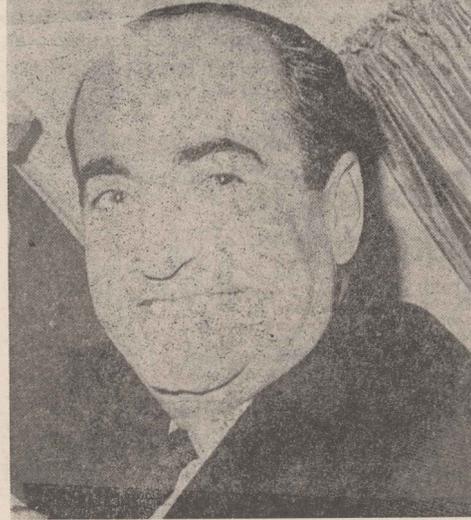
ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

Η ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΝ ΕΚΡΙΘΗ

ΝΩΡΙΣ Ή ΑΡΓΑ να κριθεί η 'Αποστασία; Οι γνώμες είναι διασπασμένες...

Τούτη η εφημερίδα δεν θα προσπαθήσει να κάνει σήμερα τίποτε άλλο άπό τώ να παρουσιάσει την «θέσι» της άντιστρόφου μετρήσεως πάνω στο πρόβλημα. Τώ νομίζω άρα τώ κριθεί ο ίστορισμός του μέλλοντος... Γιατί ζούμε σε μία εποχή που οι πρωταγωνιστές και τώ πάθη ύπόχουν και είναι άδύνατον να ύπάρξη «ά λ η θ ι ν η ά λ η θ ε ι α».

ΣΥΝΤΕΥΞΙΣ του έπιφανούς πολιτικού, πρώην ύπουργού κ. Κ. Μητσόκη, εις έβδομασίον περιόδον, έδωσαν ευρύτερα διαστάσεις, εις συζητήριον περί άποστασίας. Πρόκειται, ως γνωστόν, περί τών γεγονότων του 1963 - 64, τώ όποια προεκήθησαν εκ της ρήσεως Βασιλέως - Γ. Παπανδρέου και τώ όποια ώδήγησαν εις την άπόσπασιν των πλέον διακεκριμένων στελεχών της Ένώσεως Κέντρου, τώ όποια, ως ιδιαίτερα όμως, προσεπήσαν να προλάβουν τας έμφανώς τότε διαγραφόμενες δραματικές εξελίξεις.

Χρησιμοποιείται ο όρος άποστασία, δια τών προορισμών εκείνων των διαμορφώσεων. Και χρησιμοποιείται, πάντοτε, με ευδιόκριτον πρόθεσιν επιμνήσεως. Δεν είναι, άπλως, λάθος. Είναι και άδική. Πέραν αυτών δε κατάφωρος ιστορική άνακρίβεια, εις την πραγματικότητα, η πρωτοβουλία εκείνη, η όποια συνεκέντρωσε πολιτικές δυνάμεις πρώτης γραμμής, δεδοκιμασμένα μεγέθη της περιόπης Μητσόκη, ύπήρε πρωτοβουλία θυσίας ύπερ του έθνικου συμφέροντος, ύπερ της διασώσεως της Δημοκρατίας, ύπερ της διασφαλίσεως των έλευθέρων θεσμών, οι όποια είχαν τωθ ύπό έπικίνδυνον διακείουσιν. Ύψηρε, με άλλους λόγους, πράξις ένθικης και πολιτικής ευσύνης.

Δεν ήμπορε, άσφαλώς, να κριθεί τώ γεγονός παρά μόνον εν συνάρτησι προς τας δημοσιογραφικά αιτία του και τώ όλον πλέγμα των συνθηκών, οι όποια, τότε, είχαν δημιουργηθεί. Διότι δε η προοπτική τώ χρόνου έκτειρε την συναγωγή συμπερασμάτων, πλησιότερον προς την πραγματικότητα. Άποτελεί άναγκη συνειδησεως αυτή να εξετάζεται με έντιμότητα, με καλή πίστιν. Έάν τώ πνεύμα πολιτικής μετώσεως επικινδύνων αντίπαλον κατευθύνει την έρευναν γύρω άπό την λεγομένη άποστασίαν, έν, όπως συνέβη με την συνέντευξιν Μητσόκη, η άναφορά εις κρίσιμους, δια τών τόπων στιγμάς, εκλαμβάνεται ως ευκαίρια δια να πληγούν άναστήματα, τώ όποια, εν τούτοις, δεν χαμηλώνουν και τώ όποια, με την συνωμοσίαν των σοφισμάτων και των δικολοβισμών, αντίθετως, κρατώνονται, εάν ο φακός εξακολουθή, όπως άπεδείχθη, να παραμένη θαλωμένος άπό πάθη, τότε δεν έχουμε συζητήριον ιστορικών αξιώσεων. Έχομε συζητήριον επί διαστρεβλώσεως, η όποια καθίσταται, έντελώς περιττή, άφου παραποιημένη και πάλιν θα άφήσει την εικόνα.

ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ, χωρίς άμφιβολίαν, άπό εκείνην, την όποιαν προσποθούν κάθε φορά να δώσουν, έντελως, διάφορος. Ή άλήθεια άπέχει πολύ. Η άρχη της άποστασίας εφύεται εις την άντικειμενικήν άδυναμίαν της έννώσεως Κέντρου, με αττήν την Ένώσεως Κ.Κ. η όποια έξέθετε σφαιρικά πίσω. Κατά συνέπειαν, έκείνη που ώδήγησε εις άκρασηλη κατάσταση ήτο η έμφροδότης πολιτική. Άπεδείχθησαν τώ άντικειμενικά δεδομένα ύπερ της δεξιοτεχνίας έλληνων, η όποια εξακραίωσε τόν Γεώργιον Παπανδρέου. Καί η όποια, τελικώς, ώδήγησαν εις τώ άδιέεδοσ της ρήσεως με τόν Θρόνον.

ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ, άκριφώς, την κρίσιμον, δια τώ Έθνος, διαμόρφωσιν, κατά την όποιαν η δεύτης ήνοιε τόν δρόμον εις βίαιας λύσεις, η όμας δουλευτών της Ένώσεως Κέντρου, της όποιας κορυφαία, άνομοισθητήτως, μορφή ήτο ο κ. Κώστας Μητσόκης, ήβλησε να συγκρατήσει την κατάσταση άπό την καυθήσιν, η όποια είχαν άρχισι. Είναι, καταφανώς, άντίθετον προς τώ πράγμα, τώ άδικο, λέγεται, ότι η «άποστασία» ήνοιε

δια τών όποιων, μέχρι της τελευταίας στιγμής, πρέπει να άναγνωρισθι ότι προσεπήσαν ο κ. Παν. Κανελλόπουλος και ο κ. Δημ. Παπασιούρου. Καί είναι χαρακτηρισκόν, ότι η δικτατορία έπεβλήθη άφου διελύθη η Βουλή και ένώ επροχωρούσαν ο τόπος εις τας εκλογάς. Διότι με Βουλήν και την επομένην των εκλογών δικτατορία, δυσκόλως, άν όχι ουδέποτε γίνεται. ΚΑΤΑ ΣΥΝΕΠΕΙΑΝ, άνακοπήν και άχι διεκδύκουνσιν των δραματικών εξελίξεων έπέτυχεν η τετελεσμένη «άποστασία». Άπό μιάς δε άπόψεως θα έλεγε κανείς, ότι αυτή άπέθη να γίνη άπό τών ίδιων τών άρχηγών της Ένώσεως Κέντρου. Διότι ο Γεώργιος Παπανδρέου, με την έμπειρίαν και την όδειονσιν, άπό τας όποιας έχαρακτηρίετο, έγνωρίζε την φθοράν, την μοιραίαν φθοράν, την όποιαν, ως Κυβέρησις είχαν εισοάσει και διεκρινε καθαρά, ότι ανέφερον, η, ευσύνη των Άνακτόρων, πτώσις τους. Δεν είχε δε άδικον. Κατέστη «ήρωας της Δημοκρατίας» μετά την παραιτήσιν του!

Είναι πικρόν εις δραματικήν όσιν τώ διάστημα, που εκάλυφθη άπό τών άποκλήθεισων «άποστασίαν». Καί, θεάσις, είναι άνεπιτήριον να κριθεί με προχειρότητα. Πάντως δε είναι άνεπαρκής ο χώρος μιας συνεντεύξεως η μιάς έπισκοπήσεως. Όμοιόηποτε «όμως πρέπει τώτω να τονισθι»: «Οτι η άποστασία ως Κυβέρνησις ύπήρεν άκρας επιτυχής. Ίδιως εις τών οικονομικών τομέα, τών όποιων διεχειρίθη, προσηκώς, ο κ. Κ. Μητσόκης επέτυχεν άνώρθωσιν και μοναδικήν άπόδοσιν. Καί έπλησίασε τώ Κυπριακόν εις πληρή λύσιν. Άν τώτω, τώ γεγονότα έφεραν άλλας εξελίξεις, άσφαλώς, δεν ευσύνηται η άποστασία. Δίκαιον, πάντως, είναι να κριναται με άντικειμενικότητα και όχι με παρασεικά δεδομένα. Διότι αυτά όδηγούν εις στρέβλωσιν, η όποια κάθε άλλο παρά ύπηρετεί τήν άποκρουσάλλησιν της ιστορικής αλήθειας. Καί, η όποια, πάντως, δεν είναι άεία πολιτικώς άνώρθω. Οι πολιτική της όμάδος Μητσόκη, οι όποιοι, έν έπιγνώσει και εν συνειδήσει, έβόδισαν προς την θυσίαν, είναι άδιαλύθη, να επικριναται. Έπίθετλόμενον είναι να εξισορραχίται. Καί να τιμωριναται, ως παραδειγμα πολιτικής άνωτερότητος, εξάρσεως και άρετις...»

Πρωτοστατούν, λοιπόν, αυτοσχέδιον «άντιστασιακό» και νομίζω ότι εκερδίζουν έντυπωσιασμούς. Θεσιεύουν την ματαιότητα και κατακυρώνονται εις την κοινήν συνείδησιν, ως Ήρακλής της Δημοκρατίας. Καί δεν άντιλαμβάνονται — η άδιαφοροσ — τι είναι, εις την πραγματικότητα, Ήρακλής των ύπονομευτών της. Διότι διεκδικούν, κατ' όσιν, έκείνους, οι όποιοι φωνάσκουν δλιγώτερον και ένεργούν άποτελεσματικώτερον, εισπράττοντες τας έπιθέσεις των άλλων, τούς όποιους, έντέχνως, εξωθούν. Διότι άς μη πλανώμεται. Αί έπιθέσεις έναντίον του Γεωργίου Παύου και γενικώτερον της Δικαιοσύνης ίσοδυναμούν με διάβρωσιν και άποδυνάμωσιν της Δημοκρατίας, άφου η πρώτη είναι τώ θεμελιόν της. Καί είναι χαρακτηρισκόν (Συνέχεια στην σελ. 22)

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. Άμέτρητα τώ προηγούμενα. Κάθε φορά, που, επί διαφόρων περιπτώσεων, ά άποφάσεις δεν ήσαν της άρεσκείας ώρισμένων όμάδων ή άτόμων, έντός και πρό παντός εκτός της Βουλής, ήρχιζε καταγιστική έπιθέσις με ύπαιγιηούς και συχνά με άνοκτική προκλητικότητα και ύβρεις, που ύπερβαίνουν τώ όρια και την μορφήν του λιθέλλου.

Βάλλεται και τώτω, με την αιχμήν έστραμμένην κατά του Γεωργίου Παύου, εξ άφορισής της ύποθέσεως Πόλε. Έπρεπε τώ Άνώτατον Δικαστήριον, έπρεπε άεροπαγίται και εισαγγελείς, επί κεφαλή των όποιων εφύεται άδαμνίτων μέγεθος άζίας, ο κ. Μιλέτας, να δεχθούν, όπωσοδήποτε, την έρμηνεία σκοπιμότητας, κατά την όποιαν οι φόνου, αί άπαγαυιά, η τρομοκρατία, η βία, δια τώ όποια έδιώκετο ο διαβόλιος συνεργάτης του Κάρλος — τώ γνωστός ως Γρασκάλ — δεν είναι ποινικά έγκλήματα, άλλα πολιτικά πράξεις (!) πρό των όποιων όφειλε να ύποκληθι η Δικαιοσύνη.

Βάλλεται... Άλλά τώ θέμα δεν είναι αυτό. Τώ θέμα είναι: άπό ποιους βάλλεται; Έάν έτσι άντιμετωπισθι τώ γεγονός τότε ύπάρχει πλήρης η εικόνα. Ύπάρχει η ταυτότη των ύβριστών της Δικαιοσύνης. Καί δι' αυτής, η σκοπιμότης, την όποιαν ύπηρετούν, άποκαλύπτεται.

Πρωτοστατούν, λοιπόν, αυτοσχέδιον «άντιστασιακό» και νομίζω ότι εκερδίζουν έντυπωσιασμούς. Θεσιεύουν την ματαιότητα και κατακυρώνονται εις την κοινήν συνείδησιν, ως Ήρακλής της Δημοκρατίας. Καί δεν άντιλαμβάνονται — η άδιαφοροσ — τι είναι, εις την πραγματικότητα, Ήρακλής των ύπονομευτών της. Διότι διεκδικούν, κατ' όσιν, έκείνους, οι όποιοι φωνάσκουν δλιγώτερον και ένεργούν άποτελεσματικώτερον, εισπράττοντες τας έπιθέσεις των άλλων, τούς όποιους, έντέχνως, εξωθούν. Διότι άς μη πλανώμεται. Αί έπιθέσεις έναντίον του Γεωργίου Παύου και γενικώτερον της Δικαιοσύνης ίσοδυναμούν με διάβρωσιν και άποδυνάμωσιν της Δημοκρατίας, άφου η πρώτη είναι τώ θεμελιόν της. Καί είναι χαρακτηρισκόν (Συνέχεια στην σελ. 22)

ΕΛΛΗΝΟΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ - ΕΡΜΟΥ 6

για όσους θέλουν να διαλέγουν...

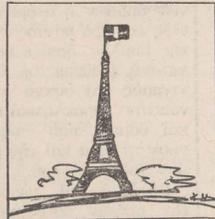
και για σενα και για ολους

ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟΥ Κ. Δ. ΝΙΚΟΛΙΤΣΕΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ
ΓΙΑ ΤΗ
«ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ»

ΜΑΘΑΙΝΩ από το Παρίσι,
ότι μιλά συμπαιρτωτίσά μας.

καθηγήτρια στη Σοβόννη
διαπρέπει, σαν ιστορικός.

Πρόκειται για την κυρία
Έλενη Γλύκατζη — Άρβα-
λέρ, που με το τελευταίο της
βιβλίο των 158 σελίδων «Η
πολιτική ιδεολογία της Βυ-
ζαντινής Αυτοκρατορίας» έ-
πιχειρήσε μια συναρπαστική
τομή των εξωτερικών και έ-
σωτερικών πραγμάτων της
Αυτοκρατορίας στη χιλιόχρο-
νη περίοδο πορεία από το
324 έως το 1453.

Ένα από τα κεφάλαια του
βιβλίου, άκου 10 σελίδες, έ-
χει έντελως ξεχωρίσει εν-
διαφέρον, αφού ανακαλύψε
στην αγγλ των αιώνων και
έντοπιζε με ενέργεια τις ρι-
ζες του νεοελληνικού πατρι-
ωτισμού, όπως σαρκώθηκε
με το όνειρο της Μεγάλης Ή-
δέας, που γεννήθηκε — ό-
πως μας λέει η κυρία Γλύκα-
τζη — σαν αντίδραση στον
δικαίο ημιεραλισμό.

Το βιβλίο αυτό, που εκδό-
θηκε πέρυσι, δυστυχώς δεν
έχει μεταφραστεί ακόμα στα

έλληνικά. Το επιστημονικό
στούς μελετητές, αλλά και
στούς ρέκτες εκδότες, όσους
δεν ενδιαφέρονται θεαταίως
για μπίζνες τύπου... «θαύο
λαρύγγι».

ΔΙΑΤΑΞΕ ΣΤΡΑΤΗΓΕ!

ΑΓΘΕΝΤΙΚΟ. Μου τό αφη-
γήθηκε φίλος πολιτευτής και
σας τό μεταφέρει σαν μαγνη-
τόφωνο: Στην είσοδο του
«Χίλτον» των Αθηνών, ένας
επαρχιώτης νεοσύλλεκτος,
που ζητούσε να θρή ένα θείο
του δημογνή, για τον όποιο
είχε πληροφορίες ότι είχε κω-
ταλίσει στο ξενοδοχείο, μύ-
λις αντίκρυσε τον θυρωρό με
την μεγάλη στολή του, κοκ-
κάλωσε κυριολεκτικά.

Έκείνος προθυμοποιήθηκε
να τον εξηγηρήσει.

— Τι ζητάς φαντάρε;
— Διατάξε στρατηγέ...
— Άσε τ' άστεια και πές
μου σε τι μπορώ να σοφ φα-
νώ χρήσιμος.

— Λαμβάνω την τιμήν να
σας αναφέρω, ότι ζητώ τον
θείο μου, Χρήστου Νάκος,
από τον Μίλι - Γουόκιν...
— Ά! Έμμενε στο δομά-
τιο 19 του τρίτου.

Έφυγε προχθές... Κατά-
λαβες;

— Μάλιστα. Άνεχώρησε.
Εύχαριστώ πολύ...

Έκανε μεταβολή χτυπά-
τας τό πόδι με τόση δύναμη,
ώστε τράνταξε τις πλάκες
και έσπυσε προς την λεωφό-
ρο τροχάδην.

Και ό φίλος, συμπλήρωσε:

— Άν δεν όρθηκε τό θείο του,
πάντως στη Μονάδα του θά-
χη να διηγήται, πώς τον έ-
ξυπνήρησε ένας κοτζάκι
«στρατηγός» — φίλος, όπισο-
δήποτε του Χρήστου Νάκος,
αφού ήξερε και σε ποιά δι-
μάτιο έμμενε... Και μή τό
κουνηθή κανείς λοχίας, για-
τι θά γράψη στο θείο του, να
γράψη στον στρατηγό και,
άντε τώρα...

Φαντασία που την έχουν οι
άνθρωποι και μάλιστα οι πο-
λιτευτές, που έχουν ανάγκη
να είναι ευχάριστοι στις συν-
τροφιές...

ΤΟ... ΤΕΡΑΣ

Ο ΔΑΙΜΟΝΑΣ του τυπο-
γραφείου έχωσε την οδύρα
του στο «μάρμαρο» Α θ η -
ν α ι κ η ς, απογευματινής
Έφημερίδας, ή όποια στο
φύλλο της Τρίτης 20 Ίουλ-
ιου κατεώρησε, κάτω από
τρίστηλη φωτογραφία, στην
όποια εικονίζετο ό Διευθυ-
τής της με τόδες άειμνήστους
Γεώργιο Παπανδρέου και
Σάββα Παπαπολίτη, τό εξής
... τέρας:

«Ό διευθυντής της έφημε-
ρίδας μας κ. Ι. Παπαγεωρ-
γίου, μαζί με τον άξέχαστο
γέρο της Δημοκρατίας Γε-
ώργ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
και τον άρχηγό της ΕΠΕΚ
Σάββα Παπαπολίτη».
Δαίμονας είναι αυτός...

24 ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ

ΧΑΡΑΣ Εδαγγέλια για τους
πολιτευόμενους μας! Στις
300 βουλευτικές έδρες θά
προστεθούν, όπως φαίνεται,
άλλες 16 έως 24. Και μάλι-
στα έδρες, όχι στο Κοινοβού-
λιο της Ψωροκώστανας, άλ-
λά στο μεγάλο των Βρυξε-
λών!

— Όπως έγινε γνωστό, τον
Μάιο ή τον Ίούνιο του 1978
θά εκλεγούν οι πρώτοι βου-
λευτές της Εθροπαϊκής Βου-
λής με ταυτόχρονη ψηφοφο-
ρία σ' όλες τις χώρες της
Κοινότητας.

Οι νέοι βουλευτές, δεν θά
είναι όπως σήμερα μέλη του
έθνικού τους Κοινοβουλίου,
που μερικές μέρες τό χρόνο
μετατρέπονται σε «Εθροπαί-
ους» αλλά αντίθετα, θά εκλέ-
γονται μόνο και αποκλειστι-

κά για τό Εθροπαϊκό Κοινο-
βούλιο. Παράλληλα, θά συγ-
κροτηθούν και Εθροπαϊκά
κόμματα, τά όποια θά λει-
τουργούν ως υπερεθνικά.

Για την Ελλάδα, που προ-
βλέπεται, ότι θά μετέχη με
16 έως 24 βουλευτές, ή έκλο-
γή θά συμπεσή με τό τέλος
των διαπραγματεύσεων και
την ένταξή μας στην Κοινό-
τητα.

Οι σχετικές εκλογές θά
χουν γίνει μετά την ανάδει-
ξη της νέας Εθνικής Βου-
λής. Δικαίως λοιπόν παρητή-

ρησε παλαιός κοινοβουλευτι-
κός, πρώην ύπουργός, έν
Καρδίτσης:

— Τις νέες έδρες θά τις
διεκδικήσουν πλήθος ύπο-
ψήφιοι... Τόσοι, όσοι μείνουν
έξω από τό Έλληνικό Κοι-
νοβούλιο...

— Η κούβεντα του άναψε τη
συζήτηση, που την καταγρά-
φω άτόρφα:

— Δέν θά ύπάρξουν εξαι-
ρέσεις; Πολιτικοί, που θά ά-
ποβλήνουν μόνον να εκλε-
γούν για την Εθροπία;

— Όσους δεν θέλει ό
Λαός να τον άνακατεύουν
μέσα, θά τους στέλνη έξω...

— Πάντως ό Άντρέας
δέν πάει έξω, γιατί είναι
κατά της έντάξής μας στην
Εθροπία...

— Κι' έδώ ό Άντρέας
πέφτει... έξω!

ΒΡΑΔΥΛΕΓΣ...
ΤΙΣ προχειρότητες, που άν-
τελήφη κατά την τελετή
της παραδόσεως της Όλυμ-
πιακής φλόγας στο Στάδιο,
σχολίαζε πρό ήμερών στο
«Λουμίδη» της Σταδίου, ό
τακτικός μεσημεριδός θαμώ-
νας της καφετηρίας, γνω-
στός δικηγόρος των Αθηνών
κ. Β. Γκ...

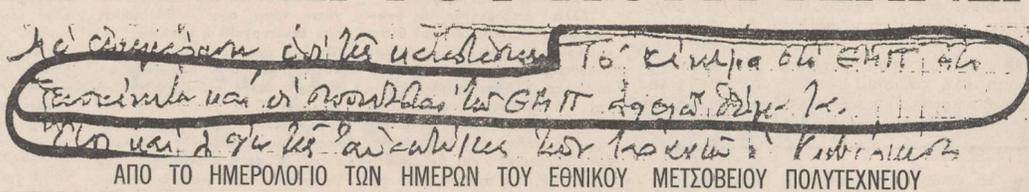
Υπεστήριξε άκόμα, ότι
και ό πυρός, που άναψαν
από τό Ιερόν πυρ, έδόθη σε
δρομέα... οδυμένος! Εύτυ-
χός — κατά τον σχολιαστή
— ό άθλητής εκείνος είχε
την έτοιμότητα να επιστρέψη
τροχάδην και να τον ξανα-
νάλη!

Μερικοί πάντως, που ά-
κουσαν τά λεγόμενα του, δεν
παραδέχθηκαν την άκρίβεια
του περιστατικού. Έξέφρα-
σαν μάλιστα και την ύποψία,
ότι ό δικηγόρος προσπαθεί
ν' άνάψη... φωτιές στα μπα-
τζάκια των διοργανωτών της
εκδηλώσεως.

καυτα θεματα του σημερα

Κατά τον κύριο ΚΟΝΟΦΑΓΟ

"ΑΦΕΛΗ ΘΥΜΑΤΑ," ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

ΗΤΟ ΠΡΥΤΑΝΙΣ του Πολυτεχνείου, όταν
αυτό καθίστατο μητρόπολις πανεθνικής εξέαρσε-
ως, διά την ελευθερίαν και τους δημοκρατικούς,
ό κ. Κονοφάγος. Και είναι σήμερα ύπουργός

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Έν Αθήναις τῆ 24ῃ Ἀπριλίου 1971
ΠΡΑΞΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
Υ' αριθ. 1350
Συμφώνως προς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ Ὑποθηκῆς καὶ ἐπὶ τῆν
ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιθέσεως καταρατικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας,
Προσωπικοῦ Ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὑποθηκῆς τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ἐπιφορτιστοῦ
ἐπὶ σήμερον ἡ προδότης ἐπὶ συμφάσει ἔργασίας διάρκειας τριῶν (3) ἐτῶν, με
ἀνελεύσεως ἐπὶ τοῦ ἴδιου ἐπὶ ἔν (1) ἔτος, τοῦ κ.Κων/νου Κονοφάγου, τακτικοῦ Καθη-
γητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετασοφίου Πολυτεχνείου.
Ἡ συνολικὴ μνησια ἀποζημίωσις τοῦ εἰρημένου καθορίζεται, εἰς
ἄρχ.20.000.- (εἴκοσι χιλιάδες), συμπεριλαμβανομένων τῶν πέντε φάσεως ἐπιδομάτων
έέσεως, οἰκογενειακοῦ, τεχνικοῦ κ.λ.κ.
Μερίμνη τοῦ Τμήματος Προσωπικοῦ τῆς Ὑποθηκῆς ἀποδοτέα ἀποδοτέα
βέβαιον ἀρρηθῆ εἰς ἀποδοτέα τοῦ Κανονισμοῦ Ὑποθηκῆς.
Ὁ Διοικητὴς
Πάυλος Κ. Τζορμτζής

Καί ἄλλη μιὰ ἀπόδειξις... ἀντιστασιακῆς ἀγωνιστικῆς πρῶσεως! Ὁ κ. Κ. Κονοφάγος διορισμένος ἀπὸ
τον Τοτὴμ σύμβουλος στὴν ΕΤΒΑ! Καί μετὰ σοῦ λένε: Χωρτικὲς οἱ δασκάλες καὶ οἱ ἐνομοτάραχοι!

ΠΟΛΥ μὰς συνεκίνησε αὐτὴ ἡ διαμά-
χη τῶν δημοκρατικῶν - ἀντιστασια-
κῶν παραγόντων στὴν ΕΡΤ καὶ ἐ-
πειδὴ δέν ξέρουμε ποῦ νὰ στειλο-
με τὴν πρόταση συμπαραστάσεως
μας, καταφύγαμε στοῦς «ΝΕΟΥΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ». Ἴσως ἐκεῖ νὰ τὴν
διαβάσω.

ἘΡΤΑ — «Ἑλληνικὴ Ῥαδιοφώνια
— Τηλεόρασις Ἀναμετρήσεως».
Ἄλλωστε τὸ ΕΡΤΑ δέν πρόκειται
νὰ τό παρεξηγήση ὁ κόσμος. Ἐχει
συνήθειε τὸ ΕΛΑΤΑ, τὴν ΕΤΒΑ καὶ
τόσα ἄλλα — Ἴσως με αὐτὸν τὸν

Ἄπο αὐτὰ καὶ κάποι ἔλλα μὰς ἐ-
προτίμησε ὁ Ἀντικουανός Πρόξ-
νος τῆς Ῥώμης γιὰ φίλους καὶ ἑ-
δγάλε ὁ ἄνθρωπος διαβατήρια πρὸς
«δευκόλυση» τῶν Ἑλλήνων - αντιγ-
κουανῶν ὑπηκόων. Μία εἶναι ἡ λέ-
ξαις καὶ ὁ τίτλος σὲ ὅλα αὐτὰ. Αἰ-
σχος!

Ἐδῶ δέν παρεξηγεῖται ὁ κό-
σμος με ἄλλους ἐκείνους τοῦς τῆ ἐμ-
φανίσει καὶ φωνητικῆ ἐκφράσει
«ἀνδρες - ἐκφωνητές» τῆς ΕΡΤ. Ὅτι
παρεξηγήθῃ με τὸ ΕΡΤΑ;

Καὶ κάποιος: Ὅτι ξεχάστηκε ὁ
Χριστιανὸς καὶ θά τό πῆρε...
Αὐτὸς ἔκανε ἀντίστασι. Μάλιστα
γιὰ νὰ μὴν τὸν καταλάβουν πρῶ-
τα τὸν θεσμὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ
Ἐπιτρόπου καὶ στὴν Ἱερά σύνοδο.
Ἐπῆταε τίποτα;

«ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ ΣΤΟ
ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΑΝΟΜΙΑΣ», εἶναι ὁ
τίτλος ἔρευνας τῆς ΑΘΗΝΑΓΙΚΗΣ

ΜΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΟΡΧΗΣΤΡΙΚΗΣ ΤΗΣ Κ. Κ. ΠΡΑΤΣΙΚΑ

Η ΚΡΑΤΙΚΗ Σχολή Ὁρχηστρικής
Τέχνης ἄρχισε ἀπὸ τώρα νὰ προ-
ετοιμάζει τὴν καινούργια τῆς τάξη,
ποῦ σύμφωνα με τὸ Νόμο, ποῦ δη-
μοσιεύθηκε στὴν Ἐφημερίδα τῆς
Κυβερνήσεως, θ' ἀποτελέσει τὸ φυ-
τώριο γιὰ τὸν ἐμπλουτισμὸ τοῦ
χορευτικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας,
με στελέχη, ποῦ θ' ἀποκτήσουν
σπέρμα βάσεις κάτω ἀπὸ τὴν κρα-
τικὴ ἐπιθεμία καὶ χωρὶς οικονομικὴ
ἐπιβάρυνση.

Τὸ φυτώριο αὐτὸ, ἡ καινούργια
τάξη φιλοδοξεῖ, θά προετοιμάσει νέα
παῖδια, ἀπὸ 9 ἕως 17 χρονῶν, θά
τὰ ἀσκήσει σωματικά καὶ πνευ-
ματικά, στὴ μεγάλη τέχνη τοῦ
χοροῦ κι ἄτοια θά τὰ «πα-
ραδώσει» ἐτοιμα στίς μεγάλες
τάξεις τῆς Σχολῆς, γιὰ νὰ συνε-
χίσουν τὸν ἐπαγγελματικὸ τους
δρόμο. Ἐτοῖ ἡ Σχολή, τώρα ζη-
τάει ἀπὸ τοὺς γονεῖς, ποῦ πιστεύ-
ουν ὅτι τὰ παῖδιά τους ἔχουν κά-
ποιο ταλέντο ἢ κάποια κλίση σὲ
χορὸ, νὰ ἐρθῶν σὲ ἐπαφή μαζί
της, γιὰ νὰ συζητηθοῦν καὶ οἱ λε-
πτομέρειες καὶ οἱ προοπτικές.
Μποροῦν οἱ γονεῖς, συγκεκριμένα,
νὰ πάρουν σὲ τὴν τηλεφώνη τῆς Γραμ-

ματεῖα τῆς Σχολῆς (τηλ. 612.263
καὶ 624.249) κάθε μέρα, ἐκτός
ἀπὸ Σάββατο 10 - 1 τὸ πρωί.

Οἱ ἐγγράφους ὅ αὐτὴν τὴν προ-
καταρκτικὴ τάξη θά γίνον ὡς τὶς
31 Αὐγούστου.

Οἱ εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις τὸ
πρῶτο 10ήμερο τοῦ Σεπτεμβρίου.
Ἡ ἐναρξη τῶν μαθημάτων τὴν
1η Ὀκτωβρίου.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι νὰ
δημιουργήσει ἐπαγγελματικὰ στελέ-
χη τῆς Ὁρχηστρικής Τέχνης, δη-
λαδή α) Καθηγητῆς τῆς Ὁρχη-
στρικής β) Χορευτῆς καὶ γ) Χορο-
γράφου.

Στὸ μεταξύ καὶ τὸ καινούργιο,
ἀξιόλογο στοιχείο, ποῦ ἀναφέρεται
σὲ ἄρθρο 1 τοῦ νόμου, εἶναι ὅτι
με Προεδρικὸ Διάταγμα μορφοῦν
νὰ ἱδρῶνται ὄμοιες Κρατικὲς Σχο-
λές Ὁρχηστρικής Τέχνης ἢ παραρ-
τήματα καὶ σὲ ἄλλες πόλεις τοῦ
τόπου μας.

Πρέπει νὰ ἀναφερθῇ, γιὰ τὴν
ἱστορία καὶ τὴν τάξη, ὅτι ἡ Ὁρ-

μῶδια κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ,
ποῦ συνήλθε στίς 17 Μαΐου τοῦ
1976, ὑπὸ τὴν Προεδρία τῆς Βου-
λευτοῦ τῆς Νέας Δημοκρατίας
Ἄνασ Συνοδινού, ἀποφάσισε ὁ-
μόφωνα νὰ δεχθῇ τὴν εἰσήγησιν
τῆς ἴδιας τῆς Ἄνασ Συνοδινού,
ποῦ πρότεινε τὴν ἱδρῶσι Σχολῆς
καὶ στίς ἄλλες ἐλληνικὲς πόλεις.

Η ΚΟΥΛΑ ΠΡΑΤΣΙΚΑ

Ὁ νέος αὐτὸς νόμος, ἦρθε νὰ
ἐπισημάνῃ τὴς ἀκαταπόνητες καὶ
ἐπιμόνες προσπάθειες μιᾶς ἐξαιρε-
τικῆς προσωπικότητας, τῆς Κού-
λας Πράτσικα, ποῦ χωρὶς τὴν ἐμ-
πόνησιν τῆς καὶ τὴν καλλιτεχνικὴ
φλόγα, ποῦ τὴν συγκλονίζει, ἱδρῶ-
θηκε καὶ δημοσιοποιήθηκε ἡ Σχολή,
σὸν τελευταῖα τῆς προσφορά ὅ
αὐτὸν τὸν τόπο. Στὴν Πράτσικα,
σημειωτέον, ἀνετέθη καὶ πάλι ἡ
διεύθυνσις τῆς Κρατικῆς Σχολῆς
Ὁρχηστρικής Τέχνης.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ἐπὶ 45 συναπτά χρόνια ἐλει-
τούργησε ἡ Κούλα Πράτσικα τὴν

ιδιωτικὴ τῆς Σχολῆς (1930 - 1975).
Χιλιάδες μαθητῆρες, μικρῆς - με-
γάλας, παιδιὰ, κοπέλλες, ἐρασιτέ-
χνες καὶ ἐπαγγελματίες. Παράλ-
ληλα, ἀνοίξε τοὺς δρόμους τῆς
ὄρχηστρικής, δημιουργώντας τὸ
κοινὸ, ποῦ ἀγκάλιασε τὴν Τέχνη
αὐτὴ καὶ τοὺς ἐπαγγελματίες, ποῦ
τὴν ὑπέρτειραν καὶ τὴν ὑπνε-
τοῦν.

Τὸ 1957, ἡ τότε κυβέρνησις Κα-
ραμανλῆ, ἀπεφάσισε, με ὑπουργοῦ
Παιδείας τὸν Ἀχιλλέα Γεροκωστό-
πουλο, ν' ἀγορασθῇ ἀπὸ τὸ Δη-
μόσιο, τὸ μοναδικὸ σὲ εἶδος τοῦ
κτίριου τῆς Σχολῆς, στὴν ὁδὸν Ὁ-
μήρου 55, καὶ νὰ δημιουργηθῇ ἀ-
πὸ τότε ἡ Κρατικὴ ἐπαγγελματικὴ
Σχολή, με ὀργανώτρια καὶ διευ-
κνήτρια τὴν Κούλα Πράτσικα. Γιὰ
νὰ γίνῃ ὁμοῦ αὐτὸ, ἔπρεπε νὰ πε-
ράσουν πολλὰ χρόνια. Ἡ Πράτ-
σικα διέθεσε τὸ κτίριον σὲ μισθ-
οπώρησιν τῆς ὀείας του καὶ προσέφε-

ρε δωρεάν ὁλόκληρον τὸν ἐξοπι-
σμὸ του, ἀκόμα καὶ τὸ λυόμενον,
150 θέσεων, θεατρικά.

ΤΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕ Η ΣΧΟΛΗ

Ἡ Κρατικὴ Σχολή παρέχει τὴν
ἐκπαίδευσιν, γιὰ 4 χρόνια, ἐντελῶς
δωρεάν. Ἐντελῶς δωρεάν θά πα-
ρέχονται, ὡπως προαναφέρθη καὶ
οἱ σπουδῆς σὲ «φυτώριο». Τὸ
κράτος προσφέρει ἐπίσης ἐντελῶς
δωρεάν καὶ τὸν ἀπαραίτητον ἐξο-
πλισμὸν γιὰ τίς σπουδῆς. (Τὰ κο-
στούμια τῶν ὀσκήσεων, τὴν ὀθη-
τικὴν φόρμα, τὴν φλογέρα, τὰ τύμ-
πανα, τὰ βιβλία).

Ἡ Σχολή, ποῦ ὑπάγεται σὲ ὁ-
πουργεῖο Πολιτισμοῦ ἢ Ἐπιστη-
μῶν, φιλοδοξεῖ νὰ βγάλῃ στελέχη
ἀπὸ τοὺς κόλπους της, ποῦ νὰ ὑ-
πηρετήσουν συνεπῶς τὸν ἐλληνικὸ
χώρον τῆς Ὁρχηστρικής τέχνης.

Μαν. Βερμ.

αντίστροφη μέτρηση των γεγονότων

0987654321

'Ο κ. 'Ανδρεάδης και τὰ "παράξενα", τῆς κρατικοποιήσεως

ΤΟ ΘΕΜΑ 'Ανδρεάδης δεν έκλεισε, έστω και αν ο κ. Παπαληγούρας τὸ νομίζει έτσι... "Έστω και αν ο πρώην αναπληρωτὴς Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ναυπηγείων τοῦ κ. 'Ανδρεάδη, ὁ βουλευτὴς κ. "Έβερτ, προήχθη σὲ υπουργὸ... Πολλὰ έστω... "Όλοι τὸ γνωρίζουν, ὅτι τὸ τελευταίον χαρτὶ ὁ 'Ανδρεάδης δὲν τὸ έδειξε ἀκόμη. Καὶ πῶς ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Τάκου Μακρῆ, τοῦ ἐπὶ χρόνια ὑπουργοῦ τοῦ κ. Καραμανλῆ καὶ σημερινοῦ ἀχώριστου φίλου του, νομικοῦ συμβούλου τοῦ κ. 'Ανδρεάδη, λέει πολλά. Σχετικὰ, ὁ οικονομικὸς μας σχολιαστὴς γράφει:

ΑΙ ΣΤΗΛΑΙ αὐτὰ δὲν έλαβον θέσιν, εἰς τὴν ἀντιδικίαν Κράτους - 'Ανδρεάδη. Καὶ δὲν έχουν λόγους ὑπερασπίσεως τῶν θέσεων τοῦ δευτέρου. "Αντιθέτως ὁποῖν τῶν ἀποτελεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ἐξυγιανθῇ τὸ ὅλον τραπεζικὸν κύκλωμα, ὥστε ἡ ἀπόδοσις του νὰ ἀποβῇ περισσότερον ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Εἶναι δὲ γεγονὸς, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε ἐλευθεριότης τῶν μεγάλων συγκροτημάτων ὡδήγησε εἰς

μονοπωλιακὰς καταστάσεις, μέσα εἰς τὴν διόγκωσιν τῶν ὀσίων ἐπιμελιάντων διαρροῇ τῶν δυνατοτήτων ἐλέγχου, με ἀποτελεσματικὸν ἐπιβαρύνεισιν εἰς τὸ κόστος τοῦ χρήματος. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐνοίαν αὐτὴν δὲν δὲ ὑπεστηρίζοντο ἀπὸ τῆς, αἱ ὅποια τεῖνον εἰς τὴν διατήρησιν τραπεζικῶν καὶ ἐπιχειρηματικῶν καθεστώτων, διευκολύνοντες ἐκτροπὰς ἀπὸ τὴν καθαρὰς ἐθνικῆν καὶ κοινωνικὴν

ἀποστολὴν του καὶ μάλιστα ὅταν αἱ περιστάσεις, βεβαρημένα μετὰ τὴν κρίσιν τῶν 'Ελληνοτουρκικῶν σχέσεων, εἶναι τῶσον δυσχερεῖς καὶ ἀπαιτοῦν τῶσον προσοχὴν.

"Αλλὰ ἀνεξαρτήτως τῆς ὁποιασδήποτε γενικωτέρας καὶ βάσει κριτηρίων οικονομικῆς ὀρθοδοξίας τοποθετήσεως, δὲν ἤμπορεῖ παρὰ νὰ ἐπισημάνῃ κανεὶς τὴν εἰδικὴν καὶ ἀνθρωπίνου περιεχομένου πλευρὰν. 'Ο καθηγητὴς κ. Στρατῆς 'Ανδρεάδης, ἐπὶ δικτατορίας, ἀντιπροσώπευσε καὶ ἀντιπροσωπεύει μέγεθος πρῶτον, διὰ τὴν οικονομικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου. Εὐρίσκειται, πάντα εἰς τὸ ἐπίκεντρον ἐνδιαφέροντος καὶ ἦτο δυναμικὴ ἐστία δημιουργίας. Φυσικὸν ἦτο γὰρ ἀπ' αὐτὴν νὰ κυκλοφορῇ πλῆθος δρομολογίων, με συμφέροντα, ἀνάγκας, πολλαπλὰς ἐπιδιώξεις. Καὶ ὅλοι αὐτοὶ συνήθως πρῶτον τὴν ἀνταπάκρυσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Στρατῆ 'Ανδρεάδη, ὁ ὁποῖος, εἰς τὴν παντοδυναμίαν

του, δὲν ἐλησμόνη τὴν ἀνθρωπίνην πλευρὰν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀποστολὴν τῆς ἰσχύος. Καὶ τότε προέβαινον εἰς ἐκδηλώσεις ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης. Τί ἔγιναν, τώρα, αὐτοὶ; "Επὶ μῆνας ἔχει δημιουργηθῆ ἡ ἐμπλοκὴ τοῦ 'Ομίλου τῶν Τραπεζῶν τῆς 'Εμπορικῆς. Κι ὁ κ. 'Ανδρεάδης εὐρίσκειται ἐκτὸς τοῦ δημιουργήματος του. Εἶναι μία στιγμὴ, πού ἔχει καὶ δι' αὐτὸν ἔντονον χαρακτῆρα τῆς προσωπικῆς συγκινήσεως. Εἶναι ἡ περίπτωσις τοῦ δημιουργοῦ, πού ἠναλώθη εἰς τὴν προσπάθειαν καὶ πού ἦδη ἐκείν, τὸ ὁποῖον ἠγάπησε καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἠγωνίσθη, με πίστιν τοῦ ἀ-

φιέρωσιν, βλέπει νὰ εὐρίσκειται ἐκτὸς ἀρμοδιότητός του. Τί ἔγιναν, λοιπόν, ὅλοι αὐτοί, ἡ εὐλογισία τῶν ὁποίων ἔφθασε μέχρι ἐδάφους; Ὅτε μίαν σκέψιν, οὔτε μίαν φωνήν, οὔτε μίαν διαμαρτυρίαν, διὰ τὸν τρόπον, μετὸν ὁποῖον ἀντιμετωπίζετα τὸ πρόβλημα 'Ανδρεάδης; Δὲν τὸν εἶδαν, δὲν τὸν γνωρίζουν, δὲν τὸν συνήτησαν ποτέ; "Επαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν του τὸ πανάρχαιον φαινόμενον, πού παρακολουθεῖ τὴν δοκιμασίαν καὶ τὴν δυσχερείαν. Καὶ ἀσφαλῶς ὁ καθηγητὴς 'Ανδρεάδης, μετὸν τὴν τὸν πείραν τῶν ἀνθρώπων, θὰ ποῖον ἠγωνίσθη, με πίστιν τοῦ ἀ-

ΟΙ ΑΣΤΡΑΤΕΥΤΟΙ ΜΠΕΜΠΕΔΕΣ...

Η ΤΡΑΓΕΛΑΦΙΚΗ ὑπόθεσις τῆς «'Αντίκουα» ἔφερε καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὴν περίπτωσιν διαφυγῆς ἀπὸ τὴν ὑπερβάσιν τῆς στρατείας τῶν παιδιῶν πλουσιῶν πατέρων. Βεβαίως, τὸ ἄλλοτερον αὐτὸ πρόνομον δὲν ἀνήκει μόνον εἰς τοὺς γαμοῦλους ἐκείνους, πού εἶχαν ἐφοδιασθῆ μετὰ διαβατηρίων τῆς ἀναπάρκτου χώρας. 'Ανήκει καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι, μετὰ διαφόρους μεθόδους, ἔχουν κατορθώσει περιγρησῆν τοῦ Στρατολογικοῦ Νόμου. Εἶναι παιδιά, κατὰ τὸ πλεῖστον, πνευματικὰ καθυστερημένα, τὰ ὁποῖα δὲν αἰσθάνονται τὴν ὑπερβάσιν τοῦ πρώτου ἐθνικοῦ χρέους - τῆς στρατείας - καὶ τὰ ὁποῖα ὑπὸ ποικίλας ταπεινωτικὰς προφάσεις βυθίζονται εἰς τὰς προαγωγὰς τοῦ πατρικοῦ πλοῦτος διὰ νὰ θαυμάσουν τοὺς «καταφερτζήδες» μπαμπάδες καὶ νὰ ὀλιολογήσιν εἰς τὴν ἐπίσχιον τῶν φυλακιστῶν. Καὶ διὰ νὰ παριστάνουν, ἐν συνεχείᾳ, τοὺς εὐφρεῖς καὶ τοὺς διεκδικητὰς κοινωνικοῦ προβαδίσματος. 'Η κατηγορία αὕτη, ἡ ὁποία εἶναι περὶ τὸν ὑπογραμμισθῆ ποῖον, ἰδιαίτερος, ὑπὸ τὰς παρούσας ἐθνικὰς συνθήκας, προκαλεῖ ἐντύπωση, ἀποτελεῖ πελοπόννησον ἠθικῶν ἀνωμαλίων. Καὶ ἐπιβάλλει θερμὸν καυστήρα. 'Αναμένει ἡ κοινὴ γνώμη, ὅτι θὰ διεξαχθῇ ἔρευνα. Καὶ ὅτι ἀνευ καθυστερήσεως, δὲν περιέθουν εἰς τὴν λαβίδα τῆς στρατολογίας ὅσοι ἔχουν διαφύγει καὶ κατὰ τὸ παρελθόν. "Χρηστοὶ εἶναι εἰς τὰς 'Ενόλους Δυνάμεις οἱ τοιαύτην νοοτροπία ἔχοντες. 'Αλλὰ κοινωνικὰς χρηστοὶ εἶναι νὰ ὑπάρῃ κολασμὸς καὶ διδαγμα...

Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΑΤΕΡΛΩ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴν σελίδα 3)
Μεσολογίῳ καὶ εἶχε συνεργασθῆ καὶ μετ' αὐτῶν... 'Εφιάλτη στὶς Θερμοπύλες!

Λίγη ντροπὴ δὲν θὰ ἔβλαπτε. Καὶ δὲν θὰ ἔβλαπτε τὴν ΒΡΑΔΥΝΗ ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ δημοσιεύσωμε μερικὰ ἀπὸ τὰ βαρυσήμαντα ἀρθρα τῆς, τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς 21ης 'Απριλίου...

Τόσο εὐκόλως τὰ ἔγασσε;
Πάντως τὸ πᾶν ἀπ' ἐδῶ, τὸ πᾶν ἀπ' ἐκεῖ, τὸν Παπαδόπουλο, ἀφοῦ τὸν κλείσαν μετὰ ὅλο τὸν κοινωτικόν. Γιατί; 'Αλήθεια μήπως ὁ ἀρθρογράφος τῆς Βραδύνης, ὁ κ. ΒΑΞ - ΒΑΣ, πού ἀπὸ τὸ περιοδικὸν τοῦ «ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ» μᾶς ἔβλεπε τῆς ἀπόψεως ὅλων τῶν μεγάλων τῆς χούντας - καὶ φυσικὰ πολυλοῦσε κατὰ ἐκατοντάδες τὸ περιοδικὸν στὰ διάφορα 'Υπουργεῖα κάνοντας... ἀντίστασιν εἰσπράττοντας χουνητικὰ χιλιάδικα καὶ ἀδείωνοντας τὰ ταμεῖα! - μπορεῖ νὰ μᾶς πεί τὸ γιατί;

Καὶ κατὰ τὸν παρουσιάζοντα τὴν «Δημοσιογραφικὴν ἔρευνα» πού θὰ πρέπει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν του ὅτι: οἱ ἀγέννητοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης συνάδελφοι πρῶτα διαβάσουν καὶ ἐνημερώνονται, ἀφοῦ δὲν ἔζησαν τὰ γεγονότα, καὶ ὕστερα γράφουν...

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σ. 19)
στῶν ὅτι πρῶτον στόχον ὅλων τῶν ὀλοκληρωτικῶν ἀποτελεῖ ἡ Δικαιοσύνη. Μόνον δὲ οἱ ἀρνηταί τῶν ἐλευθερίων θεσμῶν τὴν ἀρνοῦνται.

Διὸ γνωρίζουν ἀριστα, ὅτι ἡ πολιτικὴ βία εἶναι, τοῦλάχιστον, ἀτελέσφορος, ὅταν ὑπάρχῃ ἐλευθερία εἰς τὴν Δικαιοσύνην. Προϋπόθεσις δὲ ἀμολότητος καὶ συγχρόνως ἐγγύφους Δημοκρατίας ἡ διασφάλισις τῆς ἀνεξαρτησίας εἰς τὴν Δικαιοσύνην.

'Αλλοίμονον εἰς τοὺς θεομιοῦς καὶ εἰς τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὁποῖα αἱ δικαστικαὶ ἐτυμγορία εἶναι προὐδόν φόβου ἢ ὑπαγορεύσεως ὁμάδων καὶ ἀτόμων. 'Η διάλυσις θὰ ἔλθῃ μετὰ βεβαιότητος. Καὶ, βεβαίως, δὲν πρόκειται νὰ συμβῇ εἰς τὴν 'Ελλάδα, ὅπου ἡ Δικαιοσύνη ἐλατρεθῆ ὡς θεότης. 'Απλῶς καθίστανται «νεροκουβαλιεῖς» δακτυλοδεικτούμενοι τοῦ ἀναρχικοῦ οἱ θορυβώδεις ζηλωταὶ τοῦ διασρημοῦ τῆς Δικαιοσύνης...

ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΣΑΣ
ΑΕΙΖΟΥΝ ΓΙΟ ΠΟΛΥ
ΣΤΟ ΜΙΝΙΟΝ

σπίτι μου, σπιτάκι μου!

...στρωμένο με χαλιά ἀπ' τὸ ΜΙΝΙΟΝ!

'Η πληρέστερη καὶ μεγαλύτερη ἐκθεση χαλιῶν στὴν 'Ελλάδα. Σὲ δύο ὀρόφους, χαλιῶν ΠΕΡΣΙΚΑ, ΤΕΧΕΡΑΝ, ΦΙΝΤΕΧΡΟΤ ΤΑΦΦΕΤΑ κλπ. Μοκέττες καὶ φλοκάτες σὲ ἀπέραντη ποικιλία. Γιά νὰ στρώσετε τὸ σπίτι σας, ὅπως ἐσεῖς θέλετε.

Φέτος, ὀλόκληρο τὸ Μινιόν ἔχει μιά ἀτμόσφαιρα «σπιτική». Μὲ ἐπιδείξει νέων συσκευῶν. 'Ετοιμα δωμάτια, πού θὰ σὰς δώσουν πολλές ἰδέες γιὰ τὴ διακόσμηση τοῦ σπιτιοῦ σας. 'Ομιλίες. Λιχουδιές τοῦ Γάλλου σέφ Λουί Γκυγιαντέρ καί... πολλές ἀναμνηστικὲς ἐκπλήξει! Μὴ χάσετε τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ Μινιόν γιὰ τὸ σπίτι.

Τὸν 'Οκτώβρη,
ὁ δρόμος γιὰ τὸ
σπίτι περνάει
ἀπ' τὸ ΜΙΝΙΟΝ!

'Αγοράστε τώρα
τὰ χαλιά σας ἀπ' τὸ
ΜΙΝΙΟΝ με ΕΘΝΟΚΑΡΤΑ,
ΕΜΠΟΡΟΚΑΡΤΑ,
DINERS CLUB κλπ.

MINION

ΚΑΘΕ ΤΜΗΜΑ ΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Η ΧΑΛΑΡΩΣΙΣ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ κίνδυνος ἐκ τῆς κρίσεως: 'Η χαλάρωσις. 'Η ἄρρηθρία, εἰς τοὺς τομείς, πού δὲν ἀσχετίζονται μετὰ τὰς ἐξελίξεις. Τὸ σημεῖον, διότι εἶναι νὰ προληφθῇ κάποια διαμόρφωσις ἀπαράδεκτη εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Δημοσίου, 'Οργανισμῶν σχετιζομένων μετὰ τῶν Τραπεζῶν κλπ. Καὶ ὑπογραμμίζομεν, ὅτι πρέπει οἱ πάντες, ὑπουργοὶ, γενικοὶ γραμματεῖς, διευθυνταί, ὑπάλληλοι, νὰ ἀποχωρήσουν τὸ ἔργον των, ἀπὸ τὸ πεδῖον τῶν ἐσωτερικῶν δικαιοσύνης. Νὰ τὸ ἐπιναφῆρουν εἰς τὰ γραφεῖα των. Διότι, εἰς πολλὰς περιπτώσεις, παρέχεται ἡ ἐντύπωση, ὅτι τὸ ἔργον μεταφέρει καὶ τὸ κρατῖον, ἐν ἀναστολῇ, εἰς τὴν παρατηρητήριαν, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἴδιοι ἔχουν ἀνάβη, διὰ νὰ παρακολουθοῦν τὰς κινήσεις τοῦ «Σισμικῆ» ἢ τοῦ διπλωματικοῦ ἐλιγμοῦ τῶν, ἐν γένει, Τουρκικῶν προκλήσεων...

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ κατανοηθῇ ἀπὸ ὅλους, ὅτι τὸ ὄχυρόν τοῦ 'Εθνους ἔχει δύο παραλλήλους γραμμάς ἄμυνας: Τὴν ἐξωτερικὴν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν. Διὰ τὴν πρώτην, ὑπεύθυνος εἶναι ὁ Πρωθυπουργός, δύο - τρεῖς ὑπουργοὶ καὶ οἱ ἡγήται τῶν 'Ενόλων Δυνάμεων. Διὰ τὴν δευτέραν εἰς μεθ' ὅλους. Καὶ εἶναι καιρὸς νὰ τὸ συνειδητοποιήσωμεν. 'Οφείλομεν νὰ ἀπορροφηθῶμεν ὅσον ποτε, μετὰ πάθος καὶ συνέπειαν, εἰς τὴν ἀποστολὴν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐτάχθημεν. Διότι, ἄλλως, συζητήστες, διὰ τὴν κρίσιν, ἀναθάλλοντες καὶ τελεματώσαντες, ἔξ αἰτίας τῆς καὶ αὐθάνοντες τὰς ἐκκερμίστας, λόγω αὐτῆς, ἐνὸς πρὸς ὑπερπικρίαν τῆς. 'Αφαιροῦμεν ἀνεσιὸν ἀπὸ τοῦ ἀρμοδίου χειριστῆ καὶ τοὺς κουράζομεν μετὰ προσθήκας θεμάτων, τὰ ὁποῖα, εἰδικῶς αὐτὴν τὴν στιγμὴν, δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἰδικὰ των. "Ετοι ὑποβοηθεῖται, ἐμμέσως, τὸ ἐθρικὸν σχέδιον ἀπονεύρωσεως. Καὶ, βεβαίως, καθεῖς ἄλλο παρὰ τὸ θέλωμεν. 'Αλλὰ δὲν ἐνδιαφέρει. Σημῶσιν ἔχει τὸ τί πράττομεν. Καὶ θὰ πράττωμεν τὸ χειρότερον, ἐάν παραδοθῶμεν εἰς τὴν νοοτροπία τοῦ «νὰ ἰδοῦμε τί θὰ γίνῃ!» Διότι, ἀπλοῦστα, δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ τίποτε, ἐφ' ὅσον ἀντὶ χαρμωδιῶν, εἰς τὰς πᾶσης φύσεως δραστηριότητας τῶν ἐσωτερικῶν μηχανισμῶν τῆς 'Ελληνικῆς Ζωῆς, ὑπάρῃ συστηματικὴ ἐκτασις προσφορᾶς. 'Ενὸς ἡμῶν νὰ γίνῃ κακὸν ἐάν ἡ ἀτμόσφαιρα τῶν γεγονότων ἐπινεργήσῃ χαινωτικῶς...

ΔΕΝ ΘΑ ΛΕΙΠΟΥΝ, τὰ γεγονότα αὐτὰ. Διὰ τοῦτο καὶ ἔχει, κατ' ἐπανάληψιν, ἐπισημανθῆ, ὅτι τὸ 'Εθνος πρέπει νὰ προετοιμασθῇ, μετὰ τὴν προοπτικὴν, ὅτι ἡ κρίσις ἔχει νὰ διανύσῃ μακρὰν ὁδόν. Θεμέλιον τῆς προπαρασκευῆς αὐτῆς εἶναι, φυσικὰ, ἡ ἐθνικὴ ἐνότης. 'Αλλ' αὕτη δὲν εἶναι ἀκαδημαστικὸς. Δὲν εἶναι ὑπόθεσις θερητικῆ καὶ παθητικῆ. Εἶναι πρᾶξις μετ' ἐνεργείαν ὀσίων. Καὶ δὲν συνίσταται μόνον εἰς τὴν συμφωνίαν, ἐπὶ τῆς ἀκολουθουμένης γραμμῆς. Συνίσταται, κυρίως, εἰς τὴν κατατομὴν τοῦ καλύτερου ἑαυτοῦ μας, ὥστε εἰς ὅλους τοὺς τομείς νὰ μετρηταί ἔργον αἰσθητικῶν καὶ ποιητικῶν καὶ ποσοτικῶν. "Όταν αὐτὸ θὰ ἔχη ὑπερβῆ τὴν αὐστηρὰ μέτρα, τότε θὰ δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι καὶ ἡ κρίσις θὰ ἔχη ὑπερβῆ. Οἱ 'Ελληνες, κατὰ συνέπειαν, καλοῦμεθα νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν, μετὰ πραγματοποιήσεως διαστάσεων τὴν ἀλήθειαν τῆς Φυλῆς.

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ μέτωπον εἶναι ἀποφασιστικῆς σημασίας. Καὶ ἔχει μεγάλας ἀπαντήσεις. Σοβαρὰς δυσχερείας. Διότι εἶναι διὰ χυτον. Μὲτωπον πρέπει νὰ θεωρηταί, ὅτι ὑφίσταται ἀκόμη καὶ εἰς τὴν μικροτέραν κοινότητα. 'Η ὁδομὴ ὑπάρχει. Εἶναι ἡ αὐτοπεποιθισις καὶ ἡ συνειδήσις τῆς ἰσχυρῆς μας ἰσχύος. Αὐτὰ ὅμως δὲν ἀρκούν. Χρειάζεται ἀποσύνθεσις τοῦ ἀπὸ οἰαδήποτε ἐνδεχόμενα. Καὶ ὁποδοτικὴ αὐτοδυναμία του. Μόνον ὅταν οἱ ὑπουργοὶ ἀναλαμβάνουν, ἐν τῇ διαχωρήσει τῶν ἀρμοδιοτήτων των, τὴν εὐθύνην ὡς πρωθυπουργοὶ καὶ μόνον ὅταν οἱ φορεῖς τῆς διοικήσεως, τῶν ὀργανισμῶν, τῶν τραπεζῶν, τῶν ποικίλων ὑπηρεσιῶν ὀκεπόνται καὶ ἐνεργούσιν, ὡς προϊστάμενοι, τότε ἡ ἄμυνα τῆς χώρας θὰ ἔχη ἰσχυρὴν σημαστικώτατα. Καὶ τὸ ὄχυρόν τῆς ἐναντὶ τῆς Τουρκικῆς ἐπιβουλῆς, θὰ ἰσχυροποιήταί, καθημερινῶς. Θὰ κερδηθῇ ἔτσι καὶ ὁ πόλεμος - ἐάν ἀπαιτηθῇ - καὶ ἡ εἰρήνη ἐάν, ὅπως ἐπιβάλλεται, διασωθῇ. Προσκλητήριον, λοιπόν, εἰς δραστηριοποιήσιν. Στράτευσις εἰς ἐντασιν προσφορᾶς...

Πρὸς Θεοῦ,! δὲν εἶναι ἀντιστασιακὸ βιβλίο

Τυπώνεται:

Οἱ 900 τῆς Χούντας

Γράφει ὁ ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ 900 «νεοαντιστασιακοί» - ἄλλοτε ἢ «κεφαλή», ἢ «οὐρά» καὶ ἢ «μέση» τῆς 21^{ης} Ἀπριλίου - ποὺ σήμερα παρουσιάζονται καὶ σὰν Ἡρακλεῖς τῆς ...Δημοκρατίας!!!

- Κείμενά τους καὶ φωτογραφίες
- Δηλώσεις καὶ δεξιώσεις
- Δάνεια, αἰτήσεις

καὶ πολλὰ ἄλλα... δημοκρατικοαντιστασιακά!

Ἔτσι, γιὰ νὰ θυμώμαστε...